

நூலாகம்

கதை கைக்கியச் சுந்திகை

விலை:
ஒரு 100/-

211

சதாவதானி
யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலியூர்
நா. கதிரேவேற்பிள்ளை

வெள்ளத்தின் பருக்கக்கப்பால் கலைப்பயநக்கும்
கவியபொருக்கும் மேவழாயின்,
பள்ளத்தில் விழங்கிறுக்கும் குருட்ரெல்லம்
விழிவற்றும் பதவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழும

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நீர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☎ 0094-11-2362862
இணையம் ☎ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம்.ஞானம்.இலங்கை
மின்னாஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☎ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILK LX
(மனியோடர்லஸம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☎ Sri Lanka
ஓரு வருடம் : ரூ 1,000/-
நூறு வருடம் : ரூ 5,000/-
நூயுள் சந்தா : ரூ 20,000/-
ஓரு வருடம்
Australia (AU\$) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

ஓ.ஞானம் சஞ்சிதையில் விரசுரமாகும் படைப்பு
களின் நூற்றுக்கணக்கு அவற்றை ஏழிய
ஆசிரியர்களை பொறுப்பாகவர்கள்.

ஓ.புதைப்பயிற் எழுதுவார்கள் தமது சொந்
தப் பொயர், நூதாக்கிப்பி என், முகவரி, ஆகிய
வற்றை வேறாக ஒத்தைக்கொண்டு.

ஓ. விரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச்
செய்துவர்க்குத் தீவிரியாக்குத் தீவிரியாக்கு.

ஓ. படைப்புகள் கணிகீபில் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட
மின்னாஞ்சலில் அனுப்பப்பட வேண்டும்.

இழுத்துள்ளே.....

கலிதைகள்

கவிஞர் நிலா தமிழின்தாசன்	15
ர.எம்.எம்.அலி	21
வாக்கரவாணன்	30
எம்.வலீம் அக்ரம்	35
கவிஞர் அகளங்கன்	38
ப.க.மகாதேவா	43
ஷெல்லிதாசன்	49

சிறுக்கதைகள்

சிவனு மனோகரன்	03
இ.ஜீவகாருண்யன் (குட்டிக்கதை)	26
சமரபாகு சீனா உதயகுமார்	27
கேதீஸ்வரன்	33
திக்குவல்லை கமால்	48

கட்டுரைகள்

ஞானம் பாலச்சந்திரன்	09
பேரா. கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்	16
என்.செல்வராஜா	22
புலேந்திரன் நேசன்	36
கார்த்திகா கணேசர்	39

பத்தி எழுத்து

மானா மக்கீன்	44
பேராசிரியர் துரை மனோகரன்	45

நூல் அறிமுகம்

வே.தில்லைநாதன்	41
----------------	----

சுமகால லீக்கிய நிகழ்வுகள்

கலாட்டுஷணம் கே. பொன்னுத்துரை	50
------------------------------	----

கெள்வி ஞானம்

	52
--	----

வாசகர் பெசுகிறார்

	55
--	----

இந்தியர் பக்கம்

போரினைத் தொடர்ந்து கடன் சுமைக்குள் சிக்கிப்போராடும் வடபகுதி மக்கள்

2009 මේ මාත්ත්තිල් යුත්තම් මූඩ්වකුක් කොණ්ගුවරපප්පට් පින්නර් පොර්ක්කාලත්තිල් තහමක් රුහුපප්පට් අඩුවක්විලිනුත්තු මේශීරු ගුමුවත්තුරුප් පැනම් තෙකෙවපප්පට්පොමුතු මක්කන් කොන් නිරුවන්කිගෙන නායුතිනර්. තාම් ඇඟුන්ත පොරුත්කෙන් කොර්බන්ව ජේය්යවුම් කෙත්තෙනුපිළ් මුයුර්සිකෙන් මෙම්කොර්බන්වම පෙරුම්පාලානෝර් කොන්පෙරුනර්. වෙතු සිල්බ් තිෂ්ටම ගුහමින්ත් මුද්‍රාවර්කෙන්පොපා තාමුම් වාඩුවෙයුම් නෑර් ගෙන්නාත්තිල් යුත්ත්තිනාග් තාම් ඇඟුන්ත ජේල්බන්කෙන් විකරවාකවේ සේර්ත්තුක්කොර්බන් වෙයුෂුම් නෑර් ආවලුණ් තහමු බුරුමාන්ත්තුක්මු අතිකමාක් කොන් පෙරුනර්.

இந்தச் சுந்தரப்பத்தைப் பயன்படுத்தி மீற்ற வட்டி, பிரமிட் வட்டி கொடுக்கும் நபர்களும் சில கடன் கொடுக்கும் நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கூழ்நிலையைப் பெருமளவில் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். கடன்பெற்ற பலர் தாம்பெற்ற கடனை எந்த நிபந்தகனயின்கீழ் பெற்றோம் என்ற விபரம் தெரியாமலே கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

கடன்கமையால் பெண்களே அதிகம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். யுத்தத்தின் காரணமாக வடக்கு கிழக்கில் 80 ஆயிரம் விதவைகள் இருப்பதாக ஒரு கணிப்பீடு கூறுகின்றது. இப்பெண்களில் பலர் குரும்பத்தலவிகளாவர். கடன் பெறும் நிறுவனங்கள் தங்கள் இலக்காளர்களாக இந்தப் பெண்களையே அதிகமாகக் கொண்டுள்ளனர் எனவும் அறிய முடிகிறது. இவர்களில் அதிகமானோர் தங்களது குரும்பத்தைக் காப்பாற்றவேண்டித் தொழில் முயற்சிகளுக்காகக் கடன் பெற்றவர்கள்.

இப்படியாகக் கடன் பெற்றவர்கள் தாங்கள் அதிக வட்டிவீதத்திற்குக் கடன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதனையும் அதனைத் திருப்பிச் செலுத்தவற்கு அதிக காலம் ஏடுக்கும் என்பதனையும் அறியாதவர்களாகவே இருந்துள்ளனர். வழங்கிய கடனைத் திருப்பி அறஞர் செய்வதற்குச் செல்லும் முகவர்கள் சிலர் பெண்களுடன் அநாகரிகமாக நடந்து கொள்வதாகவும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையில் குடும்பங்களில் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன.

இப்படியான கடன் பிரச்சினையால் கடந்த ஒக்டோபர் மாத இறுதிநாட்களில் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த நால்வர் பலியாகியுள்ளனர். அந்தக்குடும்பத் தலைவரும் சில காலத்துக்கு முன்னர் இதேகாரணக்காகத் தற்கொலை செய்துள்ளார். வடமராச்சி செம்பியன்பற்று பகுதியில் ஒரு பெண் கடன்வசூலிப்பவர்களது பார்த்தவையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள நான்கு மணிநேரம் கிணற்றுக்குள் பதுங்கியிருந்த சம்பவமும் அதேபோன்று மூலக்கைத்தீவில் ஒரு பெண் கடன் பிரச்சினையால் வேறு ஊருக்குச் சென்று தலைமறைவாக வாழ்ந்து வரும் சம்பவமும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சமீபத்தில் ஜனாதிபதி யாழ்ப்பாணத்திற்குச் சென்ற பொழுது அங்குள்ள விவசாயிகள் அவரைச் சந்தித்து தம்மை வந்திக்கான் கூலிலிருந்து மிட்டக்குற்றமான கேட்டுள்ளனர்.

சமீபத்தில் யாழ் நீதிமன்ற நிதிபதி மா. இளங்கெசுரியன் மீற்றர் வட்டி (கந்து வட்டி) வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவர்களுக்கு எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளார். மீற்றர்வட்டி, பிரயிட் வட்டி என்பன சட்டத்துக்கு முரணான செயற்பாடுகள் எனவும் இதற்குப்பணம் கொடுப்பவரும் குற்றவாளி, வாங்குபவரும் குற்றவாளி எனவும் இத்தகைய மீற்றர் வட்டியானது யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு குழும்பத்தையே கொண்டிருள்ளது, ஒன்றுமே அறியாத பக்கிளாங்குழந்தைகள் இறந்து போனார்கள் இது ஒரு வாழ்க்கைப்பாடம் என நிதிமோசாட வழக்கின் கீர்ய்ப்பு ஒன்றின்போகு கூறியின்ஸார்.

கடந்த ஒக்டோபர் மாத முற்பகுதியில் இலங்கை மத்திய வங்கி ஆணைர் இந்திராஜித் குமாரசுவாமி வடபகுதிக்குப் பயணம் மேற்கொண்டு அங்கு பொதுமக்கள் மத்தியில் கடன்சுமை அதிகரித்திருப்பது குறித்தும் அப்பிரசிசனங்குத் தீர்வு காண்பது குறித்தும் ஆராய்ந்துள்ளார். ஆனால் அதன்பின் எவ்வித நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

இந்நிலையில் வடக்குக் கிழக்கு போரினால் அதிகம் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்பதையும் அங்குள்ளமக்கள் உயிர் உடமை இழப்புக்களை அதிகளவில் சந்தித்தவர்கள் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு கடன் சுமையால் பாதிக்கப்பட்ட அங்குள்ள மக்களின் நெருக்கடிகளைத் தீர்த்து வைக்கவும் அப்பகுதியின் பொருளாதாரத்தைக் கட்டி எழப்பவும் அரசாங்கம் கரிக் குடவழக்கை ஏடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டுக்காட்ட விரும்புகின்றோம்.

கோடு

கோடு

சிவனு மணோகரன்

அமர்ச் செழியன் செல்வன் நினைவுச் சிறுகணைப்
போடி - 2016 [நூற்று பரிசு பெற்ற காதை]

எட்டும் தூரம்வரை விரிந்து கிடக்கும் கொந்தரப்பு காட்டில் தேயிலைச் செடிகளுக்கு மேலாக வளர்ந்து நிற்கும் கனைகள் தன் வளர்ச்சியின் பெருமித்ததோடு தலையசைத்துக் கிடப்பது ரஞ்சித்திற்கு ஏரிச்சலாக இருந்தது. மன்னடையைப் பிளக்கும் உச்சி வெயிலில் எத்தனை நேரம் போராடனாலும் இன்னும் பல ஏக்கர்கள் துப்பரவு செய்யப்படாமல் இருப்பது அவனுக்குப் பெரும் அலுப்பாக இருந்தது. அந்தி நிறுவைக்குப் பின், சனி ஞாயிறு என்றில்லாமல் கொந்தரப்பு காட்டில் கிடந்தாலும் வேலை முடியாமல் இருப்பதைத்தான் அவள் பெரும் அசௌகரியமாக உணர்ந்தாள்.

போட்டுக் கழித்த அழுக்குத் துணிகளைக் கூட கழுவுவதற்கு நேரமில்லாமல் போகும்போது மனசு கிடந்து குமையும். ஆனால் உள்ளுக்குள் கிடக்கும் வைராக்கியம் உயிர்த்தெழும் போதெல்லாம் கொந்தரப்பு காடே ரஞ்சித்திற்கு உலகமாகிப் போகும்.

இப்படி பல ஊழிகள் துயர ஒவியங்களைத் தன் கைகளில் தீட்டிப் போனாலும் மொத்தமாய் கிடைக்கும் கொந்தரப்பு சல்லிதான் வீட்டுக்கு வரவிருக்கும் சீதேவி என்ற அம்மாவின் நம்பிக்கை மட்டும்தான் இன்னும் இன்னும் கொந்தரப்புக் காடுகளை போராட தூரத்திச் செல்வதற்கு உற்சாகத்தை ஊட்டும் மருந்தாக இருக்கிறது. நல்லது கெட்டதுகளில் அம்மா மட்டும் மூனியாக நிற்பதற்கான முற்றுப்புள்ளியை கொந்தரப்பு சல்லிதான் கொண்டு வரும் என்று ரஞ்சிதம் உறுதியாக நம்பியிருந்தாள்.

ஒரு பக்கம் ஒழுங்காக விடிந்துகூட இருக்காது ஆனால் ரஞ்சித்திற்கு விடியல் கொந்தரப்புக் காட்டில் விடந்திருக்கும் ஆறு மணிக்கெல்லாம் மலையில் நிற்பாள். ஏழை மணிக்குள் பத்து பதினைந்து நிரைகளை துப்பரவு செய்து விட்டுத்தான் கொழுந்து மலைக்கு வருவாள். “அட ஏன்டி ஒரு பக்கம் விடிய முன்னுக்கு இப்பிடி ஆளாப் பறக்குற?... கொஞ்சம் சாயத்து சரி குடிச்சிட்டு போ!” என்று ராக்கு சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே ரஞ்சிதம் கோடியை கடந்து குறுக்குப் பாதையில் அரைவாசி தூரத்தை கடந்து போயிருப்பாள். “அம்மா பத்து மணிக்குக்கு கடிச்சிக்க ரொட்டியும் கொஞ்சம் சாயமும் எடுத்துக்கிட்டு வா!” என்று சொல்லிக் கொண்டே ஒட்டமும் நடையுமாய் கொந்தரப்புக் காட்டை நோக்கி ஒடுவாள்.

கந்தனுக்கு பின் வீட்டில், ஆம்பிள்ளைக்கு ஆம்பிள்ளையாய் நின்று எல்லா அலுவல் களையும் முன்னின்று செய்யும் ரஞ்சிதம் ஒரு விடயத்தில் மட்டும் உறுதியாய் நிற்பது தான் ராக்குவை உள்ளின்று குழையும் நோயாகி யிருந்தது.

ராக்கம்மா தன் கடந்த காலத்தை நிகழ்காலத்தில் காட்டும் கண்ணாடி ரஞ்சிதம் என்று வாய்டைத்து அவளை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

பீலியில் வைக்கப்பட்டிருந்த குடம் நிரம்பி வழிவது கூட தெரியாமல் கொந்தரப்பு மலைக்கு ஒடும் ரஞ்சித்தை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பாப்பு “அட கொழுந்தனாலும் இப்பிடித்தான் பேயா அலையிறா கொந்தரப்பு காட்டுக்கும் ஒரு பக்கம் விடிய முன்னுக்கே போயிறா இவ ஒடம்பு என்ன இரும்புலயா அடிச்சிருக்கு?” என்று புறபுறுத்த வார்த்தைகளில் கடைசி வார்த்தை ராக்குவின் காதுகளில் விழுந்ததுமே சள்ளென்று தைக்குமாற் போல் வார்த்தைகளை அள்ளி முகத்தில் ஏறிந்து விட்டாள். “அட ஒங் கண்ண புடுங்கி கடய அடுப்புல போட கல்லடிக்கு தப்புனாலும் மனுவி கண்ணடிக்கு தப்ப முடியாது போல இருக்கே” என்று சொல்லிக் கொண்டே நிரம்பி வழிந்த பாப்புவின் குடத்தை தூக்கி நங்கென்று பக்கத்தில் கிடந்த பாறையில் கிடத்தி விட்டு தனது குடத்தை நிரப்பத் தொடங்கினாள் ராக்கு. விருட்டென குடத்தை தூக்கி இடுப்பில் செருகிக் கொண்டு முகத்தை திருப்பிய போது அவள் காதுகளில் மின்னிய கல்லுத்தோடுகள் ராக்குவின் நீண்ட நாள் கனவை ஒரு கணம் தட்டி விட்டுப் போனது. அப்போதும் “இப்பிடி வெளுத்ததெல்லாம் பாலுனு நென்ச்சிகிட்டு

பகிள்வோம்....

ஆழமும் தமிழும்

1750களில் மாதோட்டத்திலுள்ள பச்சைக் குளத்தைச் சேர்ந்த ஸோரூங்ஸ் யூவர், கிறிஸ்தவம் சார்ந்து பல பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார். இவர், புத்தளத்தைச் சேர்ந்த அல்லாப்பிச்சை அண்ணாவ்யார் என்கிற இல்லாமியப் புலவருடன் வாதத்தில் சிடுபட்டுள்ளார் எனும் பதிவுகள் உள்ளன.

இருந்தா அப்புறம் மூஞ்சியில் வெச்சி தேச்சிட்டு போகும் வரைக்கும் பல்லப் பொளந்துக்கிட்டு பாத்துக்கிட்டே இருக்க வேண்டியதுதான்” என்று சுருக்கென்று ஊசி கைத்தாற் போல் பாப்பு, ராக்குவுக்கு உணர்த்திச் சென்ற குட்சமத்தை அவள் உணரா மலில்லை ஆனாலும் வாயோயாமல் ராக்கு “நாங்க மலயில் போயி சாகுறத பாத்தாதான் எல்லோருக்கும் மூக்குல வேர்த்துறுது” என்று கண்ணைக் கசக்கிக் கொண்டு நடக்கத் தொடங்கினாள்.

காலத்தின் கோலமாய் மக்கள் கப்பலேற்றப்பட்டதன் விளைவாக தேயிலை மலைகள் எல்லாம் காடாகிப் போன நிலையில் பல ஏக்கர்களை கொந்தரப்பு காடுகளாய் பிரித்துக் கொடுத்து துப்பரவு செய்வது வழமையாகியிருந்த நிலையில் ராக்குக்கு கொந்தரப்பு கிடைத்தது பற்றிதான் தோட்டமே பேசிக்கிடந்தது. “ஆம்பளங்க உள்ள வீடுகள் கூட கொந்தரப்பு எடுக்க பயப்படுவான்க, தனிப் பொம்பளியங்க தைரியமா நின்னு பத்தேக்கர எடுத்துட்டாளுகளே?” என்று தோட்டம் மூக்கின் மேல் விரலை வைத்துப் பேசிக்கிடந்தது.

ஒவ்வொரு அடியாகக் காடுகளை களை யெடுத்து போகும் போதெல்லாம் ராக்குவின் காதுகளில் காய்ந்து கிடக்கும் கறிவேப்பிலை குச்சகள் கல்லுத் தோடாய் மாறப்போகும் கனவும் அவள் கூடவே சேர்ந்து சேரும். ரஞ்சித்திற்கு விவரம் தெரிந்த நாளில் இருந்து ராக்குவின் காதுகளில் பளிச்சென ஒரு தோடு போட்டு கண்டதேயில்லை. ஆனாலும் காது ஒட்டை தூர்ந்து போய் விடக் கூடாது என்று அவள் காதுகளில் எப்போதும் கறிவேப்பில்லை குச்சகள் கிடக்கும். என்றாவது ஒருநாள் தன் காதில் ஏறவிருக்கும் கல்லுத் தோடுகளுக்காய் அவை காத்துக்கிடப்பதாய்த்தான் ரஞ்சிதம் நினைத்துக் கொள்வாள். இத்தனை கஸ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் அம்மா இதுவரை தன் காதில் கை வைத்ததில்லை என்ற பெருமிதம் ரஞ்சித்தினுள் பூத்துக்கிடந்தது.

எல்லாப் பக்கங்களிலும் கடனை ஏத்தி வைத்துவிட்டு கந்தன் இடைநடுவில் அவர்களை நிர்க்கத்தியாக்கிப் போன நிலையில் கைச் செலவுக்காய் கடைக்கு போன தோடுகள் திரும்பி வரவேயில்லை. கேத வீட்டில் ராக்கு மூளி மாதிரிதான்

நின்றிருந்தாள். கந்தனின் மரணச் சடங்குகளில் மட்டும்தான் ராக்கு பூவோடும் பொட்டோடும் நின்றிருந்தாள். ரஞ்சிதத்திற்கு விரக்தியின் வேர்கள் வேறுநன்றியிருந்த அம்மாவின் அன்றைய நாள் முகம் மனக்கண்ணில் இருந்து மறைந்தே போகாது. ஆனால் அன்றும் கூட அவள் காதுகளை கறிவேப்பிலை குச்சிகளே அலங்கரித்திருந்ததுதான் ரஞ்சிதத்தின் மனகில் ஆழப் பதிந்த வடுவாகியிருந்தது.

அன்று வைராக்கியமாய் விழுந்ததுதான் இன்று இத்தனை பெரிய கனவாய் வளர்ந்து நிற்கிறது.

சித்திரை வெய்யில் தண்ணாய் ஏரித்துக் கொண்டிருந்தது. வைகாசி பிறந்து விட்டால் கோடை மழை வெளுந்து வாங்கத் தொடங்கி விடும் அதற்குப் பின் அந்தியில் கொந்தரப்புக் காடுகளில் கால் வைக்க முடியாது. அட்டைகள் கால்களை அப்பி தின்றழித்து விடும். அதனால் அதற்கு முன் எப்படியாவது காடுகளை சுத்தப்படுத்தியாக வேண்டும் என்பதில் இருவரும் விடாப்பிடியாக நின்றனர். இருள் கவிழ்ந்து மலைகளில் சாய்ந்திருந்தது. அப்போதும் வீடு செல்ல மனமின்றி இன்னும் இரண்டு நிரைகளை மட்டும் சுத்தப்படுத்தி விட்டு போகலாம் என்று தாயும் பிள்ளையும் உறுதியாய் நின்றிருந்த போதுதான் நெத்திக் கானில் தேயிலை வாதுகளின் இடுக்கில் கட்டப்பட்டிருந்த குளவிக் கூடில் ராக்குவின் கால்கள் உராய்ந்ததில் கூடு உடைந்து குளவிகள் வெளியேறத் தொடங்கியிருந்தன. எதிர்பாராத நேரத்தில் குளவிகள் தாக்கத் தொடங்கியதும் திக்குமுக்காடிய ராக்கு ஒவென ஓலமிட்டப்படி தலைக் கொங்காணியை எடுத்து தலைக்கு மேலாக விசிறிக் கொண்டு ஒடத் தொடங்கினாள். காடாகிக் கிடக்கும் மலையை அவளால் அவ்வளவு வேகமாய் ஓடிக்கடக்க முடியவில்லை. அதற்குள் குளவிகள் அவள் முதுகெங்கும் அப்பிக் விட்டன. ஆனாலும் மலைகளைத்தாண்டி வந்து ஆற்றில் குதித்ததோடு திராணியற்று மயங்கிப் போனாள் ராக்கு.

கண் இமைக்கும் நொடிப்பொழுதில் கனவு போல நடந்தேறியது அந்தத் துயார்.

நிரைகளைத் தாண்டி வந்து ஆற்றில் கிடந்த தாயை தூக்கி தன் மடியில் கிடத்தி விட்டு ஒவென கத்தி அழுது ஊரைக்

கூட்டினாள் ரஞ்சிதம் மூச்சுப் பேச்சின்றி கிடந்த தாயை தோட்டத்து இளந்தாரிகள் வாரித் தூக்கிக் கொண்டு வைத்தியசாலைக்குச் சென்றபோது வெற்றுடலை அள்ளிக் கொண்டு போனதாகத்தான் ரஞ்சிதத்திற்கு தோன்றியது.

வெறிச்சோடிக்கிடக்கும் கிளங்கன் விராந்தையில் கிடந்த பென்ஜில் குளிரில் நடுங்கிக் கிடக்கும் தாயின் நிலை கண்டு பதறினாள் ரஞ்சிதம். “எம் புள்ள இப்பிடியா அறிவுக்கெட்டத் தனமா இருட்டுலயும் போயி மலயில் சாவீங்க?” “நேரங்கெட்ட நேரத்துல் போயி மலயில் கெடந்து இப்ப எங்க உயிருயும் சேத்து வாங்குறஞ்க சனியனுங்க” என்று தோட்டத் தலைவர் கத்துவது கூட அவள் காதுகளில் விழவில்லை. வாசலை எட்டி எட்டி பார்த்துக் கொண்டு டாக்டரின் வருகைக்காய் கைகளை பிசைந்தப்படி நின்றிருந்தாள்.

தாயின் முதுகிலும், தலையிலும் பதிந்திருந்த குளவி கொடுக்குகளை தேடித் தேடி பிடிங்கிக் கொண்டே வேதனை தாளாது தேமிக் கிடந்த ரஞ்சிதம், டாக்டரின் நம்பிக்கை வார்த்தைகளோடு கொஞ்சம் சமாதானமடைந்தாள். அதற்குள் ராக்குவின் முகம் அதைத்து விகாரமாகியிருந்தது. நேரம் தன் இயல்பில் ஒடி நள்ளிரவு ஒரு மணியை அடைந்திருந்தது. சிகிச்சைக்குப்பின் அப்போது தான் இலேசாய் கண்களைத் திறந்து பார்த்த ராக்கு, ரஞ்சிதத்தின் தலைவிரி கோலம் கண்டு விம்மினாள். உதடுகள் கட்டற்று துடிக்க கண்களில் வழிந்த கண்ணீர் ரஞ்சிதத்தின் புறங்கையைச் சுட்டது.

ராக்குவின் வயிறு கத்தி இரைந்தது. கேண்டினில் வாங்கி வைத்திருந்த பன்சை எடுத்து நீட்டுகிறாள் ரஞ்சிதம். காய்ந்து ஒட்டிக்கிடந்த உதடுகளை பிரித்துக் கொண்டு பல்லிடுக்குகளில் சிக்கி அது அல்லாடியது. கூடு தண்ணிப் போத்தலில் இருந்து கொஞ்சம் சாயத்தை வார்த்து கொடுத்ததும் உலர்ந்த உதடுகளை அது ஈரமாக்கியது. காடு மலை தாண்டி ஓடியதில் தேயிலை வாதுகள் அவள் உடலில் ஏற்படுத்தியிருந்த சிராய்ப்புகளில் ரத்தம் கசிந்து படிந்திருந்தது.

பனி கொட்டும் விடியலில், ராக்கு அசந்து தூங்கிக் கிடந்தாள். எப்படியும் நாலைந்து நாட்கள் கொந்தரப்பு காட்டுப்பக்கம் தலை வைத்து படுக்க முடியாது என்ற வருத்தம்

இருவரையும் குடைந்து கொண்டிருந்தது.

மறுநாள் மலைகாடுகளில் வெந்ததைத் தின்றுவிட்டு வந்தது, பாடும் தோட்ட வாய்கள் எதையெல்லாமோ அவதுறாய் பேசி தீர்த் திருந்தது.

மீண்டும் வழமைக்குத் திரும்பியிருந்த ரஞ்சிதமும், ராக்கும் ஒரு பக்கம் ஒழுங்காய் விடந்திராத ஞாயிற்றுக்கிழமையொன்றில் ஜந்து நாட்களாய் வீணாகிப்போன நேரத்தை பகைவரைத் தூரத்தும் யுத்த சன்னதர்களாய் போராடித் தூரத்துவதற்கு களமிறங்கியபோது உண்மையாகவே ராக்கு மலைத்துப் நின்று விட்டாள். காடாகிக் கிடந்த கொந்தரப்பு மலை அரைவாசிக்கு மேல் வெள்ளையாடிக்கப்பட்ட வீடு போல சுத்தமாகிக் கிடந்தது. ராக்கு கோபத் தனல் கொப்பளிக்க ரஞ்சித்ததைப் புறைத்தாள். ரஞ்சித்தின் கண்களில் படர்ந்திருந்த மருட்சி அவளை இன்னும் குழப்பத்துக்குள்ளாக்கியது.

குரியன் உச்சத்துக்கு வருமன்னமே கொந்தரப்புக்காட்டில் கணிசமான தூரத்தை துப்பரவு செய்து கடந்திருந்த அவர்களின் முகத்தில் ஏக களிப்பு சிம்மாசனமிட்டு அமர்ந்திருந்தது. அப்போதுதான் காதுகளை தடவிப் பார்க்கிறாள் ராக்கு. இத்தனை காலம் தன் வலது காதில் காய்ந்துகிடந்த கறிவேப்பிலை குஞ்சி காணாமல் போயிருந்தது. என்ன நினைத்தானோ தெரியாது இடது காதில் கிடந்த குச்சியையும் கழற்றி ஏற்று விட்டு அரித்துக் கிடந்த காதுகளை நீவி விட்டாள் ராக்கு. “என்னாம்மா அவ்வளவு அவசரமா காதுக்குச்சியெல்லாம் கழற்றி வீசிட்ட புதுத்தோடு வாங்கப் போற தைரியமோ?” என்று தன் இதழோரம் அரும்பிய புன்னைகையோடு கேட்டதும் ராக்குவின் முகம் வெட்கத்தால் சிவப்பேறியது.

இன்னும் இரண்டு நாட்களில் தோட்ட நிர்வாகத்திடம் கொந்தரப்பு காட்டை ஒப்படைக் கலாம் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்குள் பூத்திருந்தது.

மறுநாள் தான் சீக்காகி ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்தபோது நேரங்காலம் பாராது ராசேந்திரன் கொந்தரப்புக் காடுகளை துப்பரவு செய்தது பற்றி பலரும் பேசக்கேட்டு ராக்கு உடைந்துப்போனாள்.

அரசல் புரசலாக மலைகளில் பேசிக்கிடந்த

மகளின் காதல் விவகாரம் பற்றி ராக்கம்மாவுக்கு எப்போதும் சந்தேகமிருந்தில்லை. ஆனால் கடந்த சில வாரங்களாக அவளுக்குள் இலோசாய் தூவப்பட்டிருந்த சந்தேகம் அடிவயிற்றில் புளியைக் கரைத்தது. எந்தக் குடும்பம் தன்னை நிர்க்கத்தியாக்கி இத்தனை உலைச்சல்களை உள்ளுக்குள் ஊன்றிப் போனதோ அந்த குடும்பத்திலேயே மகளும் விழுந்து விடுவானோ என்ற பயம் அவளை கெளவிப்பிடித்திருந்தது.

அதைவிடவும் சிலபல நாட்களாய் ரஞ்சிதம் நோற்கும் மொன நோன்பு அவளுள் பெருங் குடைச்சலை ஏற்படுத்தியது.

சாடைமாடையாய் மகள் காட்டும் அறிசுறிகள் அவளை இன்னும் அவஸ்தைப்படுத்தினாலும் பொறுமை காத்திருந்தாள் ராக்கு.

பலியாடுகளாய் தேசம் விட்டு வந்தது போலவே நிர்க்கத்தியான நிலையில் திருப்பியும் அனுப்பப்படுகிறோம் என்ற வலி தோட்டங்களை நிறைத்திருந்தது.

அப்போதுதான் தோட்டக்காடுகளில் இருந்து மக்கள் சன்னம் சன்னமாக இந்தியா வுக்கு கப்பலேற்றப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். தோட்டக்காடுகளில் உறவுகளைப் பிரிந்த மனித முகங்களில் இறுக்கம் மட்டுமே படிந்திருந்தது. இத்தனை காலம் கூடிக் களித்திருந்த உறவுகள் உதிரிகளாகிப் போன வலியோடு இரவிரவாய் ரயிலேறி மக்கள் போய் கொண்டிருந்தனர். அழுகையும், ஆற்றாமையும் காற்றோடு கலந்துவிட தோட்டம் வெறிச்சோறிப் போனது.

கந்தனைக் கைப்பிடித்ததற்கு பின் பழைய தோட்டத்திலிருந்து பச்சிட்டு வாங்கிக் கொண்டு வந்தபோது தோட்டத்து ஆபிலிக்கு போன நூபகங்களை மீட்டுப்பார்த்தப்படியே கொந்தரப்பு சல்லிக்கு ஒப்பமிடுவதற்காக ஆபிஸ் வாசலை வந்ததைந்திருந்தாள் ராக்கு. நூற்றுக்கணக்கான படிக்கற்களை கல்லுத்தோட்டின் கனவோடு களைப்பின்றி ஏறி வந்தவள் தோட்டத்தில் அரைவாசி பேர் ஆபிலில் குழுமியிருந்ததைக் கண்டு வியந்தாள். ஜந்து மாதமாய் ஒய்வு ஒழிவின்றி உழைத்த தன் உழைப்பைப் பெறுவதற்கு மையில் நனைந்த பெருவிரலை ஆழப்பதித்து பணத்தைப் பெற்று கொண்டு திரும்பியவள் ஆயிரம் யானைகள் வந்து தாக்கியது போல

நிலைகுலைந்து நின்று விட்டாள். ஆமாம் அடுத்த தொகுதியில் கப்பலேறுவதற்கு ராசேந்திரனுக்கு அடுத்து ஒப்புமிடுவதற்கு அவன் கைகளை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டு ரஞ்சிதம் நின்றிருந்தாள். இத்தனை காலம் சாம்பல் முடிய தண்ணாய் ஆறிக்கிடந்த நெருப்பு அவள் நெஞ்சைச் சுட்டது. “இப்பிடி வெளுத்தெல்லாம் பாலுனு நென்ச்சிகிட்டு இருந்தா அப்பறும் மூஞ்சியில் வெச்சி தேச்சிகிட்டு போகும் வரைக்கும் பல்லப் பொள்நுக்கிட்டு பாத்துக்கிட்டே இருக்க வேண்டியதுதான்” என்ற பாப்புவின் வார்த்தைகள் அன்றுதான் அவனை அதிகமாய் வதைத்தது.

அதற்கு மேல் அவளால் அங்கு நிற்க முடியவில்லை. விருட்டென அங்கிருந்து கிளம்பிவிட்டாள். நம்பவைத்து கழுத்தறுத்து விட்டாள் என்ற வலி ராக்குவை பாடாய் படுத்தியது. மறுநாள் தோட்டமே ரஞ்சிதம் ராசேந்திரனுடன் ஓடிப்போன கதையைத்தான் பேசிக்கிடந்தது.

இன்னும் பத்து நாட்களில் கப்பலேறப் போகும் மகளின் நிரந்தரப்பிரிவுக்காய் தூக்கத்தை தொலைத்து விட்டு தனியனாய் தலித்திருந்தாள் ராக்கு. சாமி ராக்கையில் கிடக்கும் தன் உழைப்பின் சம்மானமான தோடுகள் விரித்து பார்க்கப்படாமல் அப்படியே இருந்தன. கெட்டிந்து போனாலும் கண்ணுக்கெட்டும் தூரத்தில் இருந்து விட்டால் பார்த்தாவது மனசை தேற்றிக் கொள்ளலாம் ஆனால் கடல் தாண்டி போய்விட்டாள் ஆறுதலுக்கும், துயரப்பகிரவிற்கும் யாரை நாடுவது என்று வெகுவாய் குமைந்து கிடந்தாள் ராக்கு. உள்ளுக்குள் புகைந்து கிடக்கும் குமைச்சல் கோபமாய் வெகுண்டெழும் போதெல்லாம் அவனை நாலு வாங்கு வாங்கி விட்டு வந்தால்தான் மனசாரும் என்று நினைத்துக் கொள்வாள். ஆனால் பின்னர் அவளாகவே சமாதானமடைவாள்.

ரஞ்சிதமும் தன் பங்குக்கு யார் யாரை எல்லாமோ சமாதானத்துக்கு அனுப்பி விட்டாள். ஆனால் ராக்கு தன் பிடியில் தளர்வதாய் இல்லை.

அன்றும் தோட்டம் அழுகைக் காடாகி இருந்தது.

பயணம் சொல்லிச் சொல்லி அழுது வீங்கியிருந்த முகத்தோடு ரஞ்சிதம் கடைசியில் ராக்குவின் வாசலில் வந்து நின்றாள். இத்தனை

காலம் அந்தியோன்யமாய் நெருங்கியிருந்த வாசல் அவளுக்கு மிகவும் அந்தியமாகி யிருப்பதாய் உணர்ந்தாள். எவ்வளவு தட்டியும் தாழிட்டிருந்த கதவு திறக்கப்படவேயில்லை. “அம்மா என்ன மன்னிச்சிருமா! சின்ன வயசல் இருந்தே ஆசய வளத்துட்டு இப்ப திழருனு வேணானா மனச கேக்கல, நீயே தேடிப்பாத்தாலும் மச்சான் மாதிரி ஒரு ஆள ஒன்னால தேட முடியாது. அதான் இப்பிடி பண்ணிட்டேன். இனி ஒன்ன எப்ப பாப்பனே தெரியாது கடசியா ஓம் மொகத்த பாக்கனும்மா கதவத் தொறுமா! கதவத் தொறுமா!” என்று தலைவாயிலில் மண்ணியிட்டு கதறும் ரஞ்சிதத்தின் நிலை கண்டு தோட்டமும் அழுதது. வேதனை தாளாத ராக்கு தன் நெஞ்சை நீவி விட்டுக் கொண்டே உள்ளிருந்து புரண்டு புரண்டு அழுதாள். ஆனால் கதவை மட்டும் திறக்கவேயில்லை.

அட்டன் புகையிரத நிலையம், உறவுகளை வழியனுப்புவதற்காக வந்திருந்தவர்களின் கைகளில் இருந்த தீப்பந்தங்களால் இன்னும் ஒளியுட்பப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அவர்களின் மனங்கள் மட்டும் இருண்டுகிடந்தன. தாயின் வைராக்கியத்தை நினைத்தப்பட யன்னேலாரத்தில் பித்து பிடித்தாற் போல் அமர்ந்திருந்த ரஞ்சிதம் துயரத்தின் மொத்த ஒவியமாய் இருந்தாள்.

அப்போதும் உள்ளுக்குள் ஆறா நெருப்பாய் தாயின் நினைப்பிருந்து சுட்டது.

ரஞ்சிதத்தின் மனச குமைந்து கிடப்பது போலவே பெருத்த ஒலத்தோடு புகையிரதம் புறப்பட்டுவிட்டது. தீப்பந்தங்களின் மங்கலான ஒளியில் உறவுகள் புள்ளியாய் போக துயரங்களை குமந்தப்பட ரயில் பயணித்தது. அப்போது திடும்மென அவள் கையைப் பிடித்திமுத்து உள்ளங்கையில் தினித்த அந்த பொருள்தான் அவள் பயணத்தை இன்னும் ரணமாக்கியது. நன்கு பழகிய அந்த மனித நெடி அவள் முகத்தில் சூப்பென அறைந்து அங்குள்ள காற்றறையும் நிறைத்திருந்தது.

கண்களில் தேங்கி விட்ட கண்ணீரின் ஊடே தன் உள்ளங்கையை விரித்துப் பார்க்கிறாள் ரஞ்சிதம். அப்போது அவள் கைகளில் மின்னும் கல்லுத்தோடுகள் அவனைப் பார்த்து நகைத்துக் கிடந்தன.

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

*Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents*

புதிய வரவுகள்

நான்பைர்	அடுச்சியல்	வெளியீடு	மதை
• ஒந்திய அறவாராய்ச்சியல்	நா.ஞானகுமாரன்	சேமமடு	600.00
• கல்வியின் நோக்கும் போக்கும்	எஸ்.எஸ்.மங்குர்	அணாசம் வெளியீடு	440.00
• மழைக்கால இரவு	தமிழ்னி ஜெயக்குமரன்		300.00
• ஈழத்து நாட்டார் வழக்கயறும் நாட்டுப்புறம் பால்களும்	ஈழவான்	புவரச் வெளியீடு	1950.00
• அறந்தவற்களும் அறியாதவையும்	என்.சுரவனன்	யுக்ஷன் வெளியீடு	600.00
• காப்பியதாசன் கட்டுரைகள்	ம.ந.கடம் பேசுவரன்	கலை இலக்கியக் களம்	400.00
• வேட்கை சிறைப் பயனக் குறிப்புகள் சிவ.சந்திரகாந்தன்		எக்ஸில் வெளியீடு	300.00
• ஒழுக்களியல்	நா.ஞானகுமாரன்	கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு	250.00
• காச்க்குப் போகும் சம்சாரி	மு.தயாந்தி		250.00
• The doctrine of Maya	Naganathan Gnanakumaran	A Stamford Lake Publication	450.00

புபாலசங்கம் புத்தகசாலை

ஒத்து விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
கிறக்குமதியாளர்கள், நால் வெளியீடாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 2422321. தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdoi@silnet.lk

கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4A, ஆஸ்தந்திரி வீதி, எஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

சுழுந்திரிஞர் சதாவதானி

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை

அவர்களின் நால்கள்

[இயற்கை எய்திய 110ஆம் ஆண்டு நினைவேந்தல்]

- ஞானம் பாலச்சந்திரன்

1871 - 1907

தமிழகும் ஈழத்துக்கும் பெருமை சேர்த்த தமிழிஞர் வரிசையிலே ஸுந்தரன் மேலைப்புலோலி சதாவதானி க. நால்களீரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் மறக்கப்பட முடியாதவர். 1907ஆம் ஆண்டு இயற்கை எய்திய பின்னர் அவர் பற்றிய வாழ்க்கைச் சரிதக் குறிப்புகளும் வாழ்க்கைச் சரிதநால்களும் எழுதப்பெற்றுவந்துள்ளன. இந்நிலையில் நா. கதிரைவேற்பிள்ளையன் நால்கள் மட்டியல்லை சம் கையெழுத்தும் நோக்குடனேயே இக்கட்டுரை எழுதப்பெற்றுள்ளது.

கதிரைவேற்பிள்ளை எழுதிய மற்றும் பதிப்பித்த நால்களின் விபரங்கள், (1) கிடைக்கப்பெறும் அச்சிடப்பெற்ற நால்கள் (2) விளம்பர விபரங்கள் (3) கதிரைவேற்பிள்ளையின் கூற்றுகளும் அக்சான்றுகளும் (4) கதிரைவேற்பிள்ளை பற்றிய பிறரின் கூற்றுகள் ஆகிய நான்கு நிலைகளில்நின்று இக்கட்டுரையில் துணியப்பெற்றுள்ளன.

(1) கிடைக்கப்பெறும் அச்சிடப்பெற்ற நால்கள்

கதிரைவேற்பிள்ளையின் நால்களில் சில வற்றினை மாத்திரமே பரவலாக அச்சுவடி யில் காணமுடிகிறது. தமிழ்ப்பெருந்தாந், சம்பரமண்ய யாக்கரம், சுவங்குத்தராஸ் மகார்சவ உண்மை வளக்கம், கருஷுர் மான்மயம், சைவாழண சந்தர்சகை, புத்தமத கண்டைம், மருவுங்கலீலை - குறியுரை, நெடும் - வருத்தியுரை, முற்றல் யராணம் - யொழியுரை, ஏதாதச யராணம் - அரும்பத உரை ஆகிய நால்கள்

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களின் பிறந்த மற்றும் இறந்த தினங்கள் சார்ந்து பல மாறுபாடான கருத்துக்கள் உள்ளன. இவர் 1844, 1860, 1871 ஆகிய ஆண்டுகளில் பிறந்ததாக வெவ்வேறு நால்கள் பதிவுசெய்துள்ளன. சோதிட ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் 21-12-1871 அன்று பிறந்தவர் என்பதை பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த பவானி என்பவர் (சோதிட மலர் சஞ்சிகையில்) கணித்துள்ளார். நா. க. 26-03-1907 அன்று இயற்கை எய்தினார். சில பதிவுகள் 23-06-1907 எனத் தவறாகப் பதிவுசெய்துள்ளன.

கதிரைவேற்பிள்ளை வாழும் காலத்திலோ அல்லது அவர் இயற்கை எய்தி, சில வருடங்களுக்குள்ளே அச்சில் வெளிவந்த நூல் களாகும். கதிரைவேற்பிள்ளையின் நூல்கள் பல பதிப்புகளைக் கண்டுள்ள காரணத்தாலும் பின்னால்வந்த பதிப்புகள் முன்னைய பதிப்புகளின் விபரங்களைத் துல்லியமாகப் பதியாத காரணத்தாலும் இந்நூல்கள் அனைத்தினதும் முதற்பதிப்பு ஆண்டின் விபரத்தை அறுதி யிட்டுக் கூறுவது சற்றுச் சிரமமான காரியமாகும்.

இவற்றுடன் கதிரைவேற்பிள்ளை பதிப்பித்த கந்திமசுவாம் எழுதிய நால்காமக் கலம்பகம், வ. கார்த்தகேயம்பிள்ளை எழுதிய சைவத்தாந்த சங்கரகம் ஆகிய நால்களையும் அச்சில் கண்டு கொள்ளமுடிகிறது.

(2) வளம்பு வர்யாங்கள்

கதிரைவேற்பிள்ளை வாழும் காலத்தில் அச்சேறிய நால்கள் சிலவற்றிலும் அவரின் மறைவிற்குப் பின்னர் அச்சேறிய நால்கள் சிலவற்றிலும் வெளியிடப்பெற்ற விளம்பரங்களின் வாயிலாகவும், கதிரைவேற்பிள்ளையின் நால்கள் பற்றிய விபரங்களை அறியமுடிகின்றது.

சைவபூஜண சந்திரிகை (1902) நூலிலே நா.க.வின் நால்கள் பற்றிய விளம்பரம் ஒன்று காணப்பெறுகிறது. இவ்விளம்பரத்தின்படியும் கிடைக்கப்பெறும் பிற ஆதாரங்களின்படியும் இவ்விளம்பரத்துக்கு (1902) முன்னர், சுவராத்தி யராணம் - வருத்தியுரை, கார்மபுராணம்

இந்து ஸ.ர சி ரியரால் இயற்றிப் பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள்.

	ரூபா. அ.அ.
தமிழ்ப் போகாஸி ஈ
குர்மகாபுராண விருத்தியுரை எ-சுஞ்சிகை க கூ	கூ
விவாதத்திரி புராண விருத்தியுரை... உ அ	உ அ
பட்டினத்தப்பின்ஜௌயர் புராணங்களை { (ஈ. சுஞ்சிகை) } 0 கூ	0 கூ
திருவருளைக் கலம்பக விருத்தியுரை.	க 0
வெகேஷத்திராலய மோர்ச்சவ உண்மை { விளக்கம். } 0 கூ	0 கூ
ஏகாதி புராணம் (அரும்பத வுராயுடன்) 0 சா	0 சா
கைவழுஷண சக்திரிகை.	0 கூ
கதிர்காமக் கலம்பகம் 0 க	0 க
கதிர்காமத் திருப்புகழ். 0 க	0 க
கந்தபூராண சாரம். 0 சா	0 சா
கந்தர் சுவமணியாலே. { கப்பிரமணிய அட்டகம். } ... 0 க	0 க

இனிப் பதிப்பிக்கப்படும் நூல்கள்.

கப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.
புதுச்சக்கிதிக் கக்தர் பின்னோத்தமிழ்.
சிவபோகதீபிகை.
கித்தாக்த சாதனம்.
குமார தரிசனம்.
தகராஸய ரக்சிய விருத்தியுரை.
வைணவ வாயாப்பு.
துவிதமக கண்டன மறுப்பு.
தமிழ்வேத சிங்கத மறுப்பு.
இருசமய விளக்கச் சூழலால்.

- வருத்தயரை, பட்டினத்தப்பின்ஜௌயர் யூராணம்
- உரை, திருவருளைக் கலம்பகம் - வருத்தயரை ஆகிய நூல்களும் கதிரைவேற்பின்ஜௌயால் இயற்றப்பெற்று அச்சிடப்பெற்றுள்ளன என்பதை உறுதியாகக் கூறமுடிகின்றது.

இவ்விளம்பரத்தில் கதிரைவேற்பின்ஜௌயால் இயற்றிப் பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளோதும் கதிர்காமக் கலம்பக நூலினைக் கதிரைவேற்பின்ஜௌயால் இயற்றவில்லை என்பதும் நந்தியசவாமியே இயற்றினார் என்பதும் தெளிவான செய்தி. இதேபோன்று கதிர்காமத் திருப்புகழ் என்கிற நூலிலே அருணகிரிநாதர், கதிர்காம கடவுள்மீது பாடப்பெற்ற திருப்புகழ் உள்ளடக்கப்பெற்றிருத்தல்வேண்டும் என்றே ஊகிக்கமுடிகிறது. ஆகவே கதிர்காமத் திருப்புகழ் நூலானது கதிர்காமக் கலம்பகத்தைப் போன்று கதிரைவேற்பின்ஜௌயால் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது, என்பதை உய்த்துறைரமுடியும்.

புத்தமத கண்டனம் என்கிற நூலை நா. கதிரைவேற்பின்ஜௌயால் அவர்கள் 1903ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டுள்ளார். 36 பக்கங்களைக் கொண்டுள்ள இந்நூலானது ஓர் இரவீல் கதிரைவேற்பின்ஜௌயால் எழுதப்பெற்றுள்ளது. ஓர் இரவீல் இத்தகையதொரு கண்டன நூலினை எழுதும் வல்லமையானது கதிரைவேற்பின்ஜௌயாகும் கண்டன இலக்கயத்தில் இருந்த ஆளுமைக்கு ஓர் உதாரணமாகும்.

இதன்படி, விளம்பரத்திலே கதிர்காமக் கலம்பகத்துக்கு அடுத்து நிரற்படுத்தப்பெற்றுள்ள கதிர்காமத் திருப்புகழ், கந்தர் நவமண்மாலை, சுப்ரமணிய அட்டகம், கந்தப்புராண சாரம் ஆகிய நூல்களை நா.க. பதிப்பித்திருத்தவேண்டும் என்கிற ஊகத்தினை முன்வைப்பதே முறையானது. இந்நூல்கள் கிடைக்கப்பெறுமிட்டது உண்மை விபரங்கள் துலங்கப்பெறும்.

1898இல் அச்சேறிய ஏகாதீஸ் யூராணத்தில் காணப்பெறும் விளம்பரமும் கவனிக்கத்தக்கது.

அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படும் புத்தகங்களாவன

ஏம்புராணம் மூலமும் உணர்யும்.

யாப்பருங்கல விருத்தி.

கந்தரஞ்சுதி விருத்தியுரை.

புதுச்சங்கிதிக் கந்தர் பின்னோத்தமிழ்.

இவை இனிது முற்ற எம்பெருமான் திருவருளை சிக்கிக்கின்றன.

இவ்விரண்டு விளம்பரங்களின் வாயிலாக கதிரைவேற்பின்ஜௌயால் அவர்கள் தந்திரனுமூத் - வருத்தயரை, புதுச்சந்தந்தி கந்தர் மன்னைத்தமிழ். சிவமோக தீர்கை, சத்தாந்த சாதனம், குமார தாசனம், தகராஸய ரகசயம் - வருத்தயரை, வைணவ வாயாப்பு, துவ்தமத கண்டன மறுப்பு, தழ்வேத நீர்தை மறுப்பு, இருசமய வளக்கங் குறாவளி ஆகிய நூல்களை எழுத்தொண்டிருந்தார், அல்லது எழுத முடித்திருந்தார் என்பதைக் கூறலாம்.

இத்தகைய விளம்பரங்களின் வாயிலாக மீனாட்சியம்மைப் மன்னைத்தமிழ் - வருத்தயரை, அருணா சலம் யூராணம் - குறியுகள் ஆகியவற்றையும் நா.க. எழுதத்தொடங்கி அச்சேறவும் தொடங்கி யுள்ளதை அறியமுடிகின்றது. இவற்றுடன் யாப்பஞ்சகல வருத்தி இலக்கண நூலினைப் பதிப்பிக்கும் முயற்சியையும் 1898ஆம் ஆண்டு இவர் மேற்கொண்டிருந்தார் என்பதையும் கூறலாம்.

(3) கந்தரைவேற்பின்ஜௌயன் கூற்றுகளும்

அதக்கான்றுகளும்

நா.க. அவர்கள், தாம் செய்துள்ள உரை நூல்களிலே தமது பிறநூல்கள் பற்றிய விபரங்களை ஆங்காங்கு பதிவுசெய்துள்ளதுடன், அந்நூல்களிலிருந்து பாடல்களையும்

பிரமாணம் காட்டியுள்ளார். அக்குறிப்புகளின் வாயிலாக இக்கட்டுரையில் இதுவரை காட்டப்பெறாத ஆனால் கதிரைவேற்பிள்ளை இயற்றிய சில நூல்களின் விபரங்களை நாம் அறியமுடிகின்றது.

தாம் கந்திகாம மாண்பியம் நூலினைச் செய்துள்ளதைப் பழநி தலபுராண உரை நூலிலே (1908-பதிப்பு) நா.க. பதிவுசெய்துள்ளார்.

இல்லாதாரங்க்கட்டு மேலை தவராசாக்தத் தலம் யாதீ வீல், இலவசையிலே இது சமூத்திரம் என்னும் மகேதிச்சடா ஊக்கு வடக்கே இருக்கும் கதிர்காமம் என்னுக் தலமோகும். இது குபணமன், சிகங்குங், தாரகன் முதலிய ஆசாரைக் கொல்வதற்குக் குப்பெபருமாளர் பாடியீடாகக் கொண்ட தலம் என்பது தைபுராணத்தின்கருத்து மகூடத்தலம் என்று சிவரகசீயம் கூறுகிற்கும் அக் கதிர்காமத்தின் பெருமகளை பெல்லாம் விரித்தறத்திக் கதிர்காம மாண்பியம் ஒன்று செய்துள்ளார். அதிந் தெந்தெலாக ஈன்று.

பக் - 363

மறைந்துபோன நூலாகிய கதிர்காம மாண்பியத்திலிருந்து உதிரியாக எமக்கு இருபாடல்கள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. அவற்றிலே ஒரு பாடலை இங்கு தருகின்றோம்.

கிகண்டிதமி மூர்வத்தாற் றவம்புரிய நாகத்தாற் றென்பாற்சேறி திகண்டவது முனிக்கு மெனவடைந்து துவன்சுறைக் கிரமேற்குடியகண்டகலைக் கடலெல்லாந் தவாப்பருகி யிசைநுழைக்க

மாற்றிக்காம நகண்டப்புரி தரிசிப்பான் சீட்ரொடும் வரக்களியு நனுழிழ்றுன்றே [கதிர்காம மாண்பியம்]

கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் தமது ஊரான மேலைப்புலோலையிலிலுள்ள முருகக் கடவுளின் தலத்தினைப் புதுச்சந்தீர் மற்றும் உய கதிர்காமம் என்று கூறியும், வலியுறுத்தியும், நிறுவியும் வந்தமையைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் காண லாம். 1902ஆம் ஆண்டு சைவபூஷண சந்திரிகை விளம்பரத்திலே புதுச்சந்தீர் கந்தீர் மன்னைத்தழும் என்கிற பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கிய நூல் அச்சேறவுள்ளதாக விளம்பரமும் உள்ளது.

கதிர்காமப்புராணம் - உபயகதிர்காமப் படலம்.

சீர்பெறு மிலங்கைத் தலத்தியாழ்ப் பாணன் றிருத்திய கரத் தின் வடபா, லேர்பெறு மேலைப் புலோலைந் றலத்தி வினியமெய்ச் சைவவே எளங்க, சார்பெறுங் குலத்தே மழவரா யப்பேர்க் கதித்தி ஏங் கோத்திர மதனி, ஞேர்பெறுங் தவங்க டிரண்டென வொருபெணியைத்தனள் குகானங்கை பெயரே.

சப்பிரமணிய பூராக்கிரும் - நா. கதிரைவேற்பிள்ளை [1906, பக். 396]

இப்பிள்ளைத்தமிழ் நூலுக்குப் பூற்பாக புதுச்சந்தீர் கந்தீர் சதகம் என்கிற நூலினைத் தமது சைவபூஷண சந்திரிகை நூலிலே பிரமாணம் காட்டியுள்ளார் (1902, பக்.57). புதுச்சந்தீரிதி கந்தீர் சதகம் (100 பாடல்கள்) நூலினை நா.க.தான் எழுதியிருப்பார் என்று நாம் திடமாகக் கூறலாம். இச்சதக நூலிலிருந்து சந்தியா வந்தனக் கிரியைகளை விளக்கும் பாட லொன்று எமக்குக் கிடைக்கப்பெறுகின்றது.

தமது அகராதி உட்பட, பல நூல்களில் கதிர்காம பூராணம் என்னுமொரு பூராணநூல் பற்றிய பதிவுகளை நா.க. தந்துள்ளார். கதிர்காம பூராணம் என்கிற தலபுராணம் ஒன்றினை யாழ்ப்பாணத்து வதிரி ஊரினைச் சேர்ந்த ச. நாகலங்கம்பிள்ளை (1882-1952) அவர்கள் 1932ஆம் ஆண்டு இயற்றி வெளியிட்டுள்ளார். இதன் காரணமாகவும் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் 1900களின் ஆரம்பத்தில் பிரமாணம் காட்டியுள்ள கதிர்காம பூராணம் ஆய்வாளர்களின் கண்ணோட்டத்துக்கு வரவில்லை எனலாம்.

கதிரைவேற்பிள்ளை பிரமாணம் காட்டியுள்ள கதிர்காம பூராணத்தின் ஆசிரியர் யார் என்பது வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்பெறவில்லை. இருப்பினும் சுப்பிரமணிய பராக்கிரம நூலிலே கதிர்காம பூராணத்திலிருந்து ஆறு பாடல்கள் பிரமாணம் காட்டப்பெற்றுள்ளன. இப்பாடல்களின் வாயிலாக நாம் ஒக்சான்றுகொண்டு கதிர்காமப் பூராணத்தின் ஆசிரியர் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை என்பதைத் துணியமுடிகிறது.

கிடைக்கப்பெறும் ஆறு பாடல்களும் கதிர்காமப் பூராணத்திலே உய கதிர்காமப்படலத்தி லிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன என்பது கவனிக் கத்தக்கது. மேலும், பிரமாணம் காட்டப் பெற்றுள்ள பாடல்கள் புலோலையில் குடி கொண்டுள்ள இறைவனைப் பாடுவதால் கதிர்காமப் பூராணத்தை எழுதியவர் நா. கதிரைவேற்பிள்ளைதான் என்பதைத் துணிய

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் 24-02-1907 அன்று சென்னை, இலக்குமி விலாச மண்டபத்தில் சதாவதாணம் (100 விடயங்களை ஒரே தருணத்தில் அவதானித்தல்) செய்துகாட்டினார்.

முடிகிறது. கிடைக்கப்பெறும் ஆறு பாடல்களில்
முதலாவது பாடலானது இக்கட்டுரையிலே
உதாரணமாகத் தரப்பெற்றுள்ளது.

இவ்வாறாக கதிரைவேற்பிள்ளை இயற்றிய நூல்களில் சில மறைந்துபோய்விட்டாலும் அவரின் உரைநூல் களின் வாயிலாக அந்த நூல்கள் பற்றிய சில குறிப்புகளும் அவற்றின் பாடல்களில் ஒருசிலவும் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. குமாரதரிசனம் (இரு பாடல்கள்), வைணவ வாயாப்பு (ஒரு பாடல்), இருசமய விளக்கச் சூறாவளி (ஒரு பாடல்) ஆகிய நூல்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெறும் பாடல்களை நாம் உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இதேபோன்று தமது நூல்கள் பற்றிய பல குறிப்புகளையும் நா.க. அவர்கள் தமது உரை நூல்களிலே எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இவற்றை இக்கட்டுரையிலே விரிப்பது பொருத்தமற்றதாகும். அவற்றில் சிலவற்றை இங்கு உதாரணம் காட்டுகின்றோம். பழந்ததல புராண உரை, நெந்த உரை, சைவபூஷண சந்திரிகை ஆகியவற்றிலிருந்து உதாரணங்கள் இங்கு காட்டப்பெற்றுள்ளன.

**உதாரணமாக தகருாலய ரகச்யம் - வருத்தி
யூரையினை நா.க. எழுதியுள்ளார் என்பதும்**

குப் பெருமன் துங்காவளின், புண்டிரையிடி, நெரலைய் உண்ணக் குகை என்றாக பெயர் தொண்ட இருதய வெல்தினில் வீற்றிருக்குவதானால் குகை எனப்பட்டார் அதனின் வெல்லாம்பு தகராலய ரகசிய வித்தீட்டியுறையின் உரைத்தாங்.

பழநிதிலைப்புராண உரை - பக் - 364

எழுபவியென்பதற்குச் சப்ளோ
கவும் என்னும் வடதால் வழக்குப்பற்றி யப்பொயர் தொண்ட ஒரு
குதிரை எண்க்கொன்னார் மதம் மறக்கப்பட்டது கூர்ம்பொன்
வந்துகிடியுறையில், தக்கன் வளிச்சுறைத்த அத்தியாவம் கூறவது
ஒன்று ஏற்றுக்கண் பரக்க விரைத் துவ்வாம்.

கெட்டு விருத்தியரை - பக் - 62

அந்தப் பஞ்சாக்ரங்கள்

எல்லாவற்றிலும் மேலது சிர்மலபஞ்சாக்கரம். அது, சிர்மலசாக்கிர பஞ்சாக்கரம், சிர்மல சோப்பன பஞ்சாக்கரம், சிர்மலக்கழுத்தி பஞ்சாக்கரம், சிர்மல தரியாதீத பஞ்சாக்கரம், சிர்மல துரியாதீத பஞ்சாக்கரம் என ஐங்கெடுப்புமிகு. அவற்றின் வகையை யெல்லாஞ் சித்தாந்த சாதனம் என்று அலிர் காட்டி புள்ளாம். ஆங்குக் கண்டுணர்க.

கைவடியெண் சுந்திரிகை - பக் - 137-138

ஆட்டுத் கடாவாகனத்தில் ஏற்றியளிய சரித்தலைச் சுந்தபூரா
எத்தும், எம்மாற் செய்யப்பட்டதுமார் திர்செனல், சுப்பிரமணிய
பராக்கிரமி என்னுதல்களினும் பராக்காணக்.

பழநிதிலப்புராண உறை - பக் - 513

அது நூல் வடிவத்தில் இருந்துள்ளது என்பதும் இக்குறிப்புகளால் தெளிவாகின்றது. நா.க.வின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் இவை பதியப்பெற்றுள்ளனவா? இவ்வரை நூலானது பிற்காலத்தில் அச்சேறியுள்ளதா? அல்லது பிற்கிண் பெயர்களில் தகராலய ரகசிய உரை நூலானது அச்சேறியுள்ளனவா? என்பதை விரிவான ஆய்வுக்குரியவை.

இவ்வாறாக நா.க. அவர்களின் நூல் களிலுள்ள அகச்சான்றுகளின் வாயிலாக கந்தாமக் கொலை, செழ்த்துக்காலைவப் பீர்களைத் தமிழ் (சுப்பிரமணிய தலத்காலைவப் பீர்களைத் தமிழ்). தீந்த மாலை ஆகிய மறைந்துபோன நூல்களையும் பிரமாண்ட யூன் மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்கள், வராக யூன் மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்கள், கந்த லகர் மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்கள் என்பனவற் றையும் நா. கந்தரவேற்றின்களை எழுத்துக்கலாம் என்கிற ஊத்தை முன்வைக்கலாம். இவையாவும் கதிரைவேற்பின்னையினால் பிரமாணம் காட்டப் பெற்றவையாகும். இருப்பினும் இவற்றை நா. கதிரைவேற்பின்னைதான் எழுதியுள்ளார் என அறுதியிட்டுக் கூறுமளவிற்கு போதுமான அகச்சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

(4) ක්‍රියාව්‍යෙන් ප්‍රතිච්ඡා කළ විට

கத்திரைவேற்பிள்ளை அவர்களின் சரிதக் குறிப்பினைப் பலர் எழுதியுள்ளார்கள். குறிப் பாக நூ. வி. கல்யாணசுந்தரமுதல்யார் (1908), புரசை பாலசுந்தர நாயகர் (1908), க.ஏ. குலரத்னன் (1969), ஸ்ரீரங்காந்தன் (2009) ஆகியோர் நா.க. அவர்களின் சரிதத்தைத் தனி நூல்களாகவே எழுதியுள்ளமை காலனிடப்படுகிறியது.

முந்தவரூணம் நூலுக்கு நா தந்திரவேற்றின்கள் அவர்கள் பொழுதியூரை எழுதியின்னார்கள். 525 பக்கங்களுக்கும் மேற்பட்ட இந்த உரை நூலிலே ஏற்ததாழ் 75க்கும் மேற்பட்ட நூல்களில் இருந்து சான்றுகள் எடுக்கப்பெற்று பிரமாணம் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

இத்தகைய சிறப்பும் விரிவும் கொண்ட பழநிதல் புராண உரை நூலானது 15 நாட்களுக்குள், ஒவ்வொரு சுவடிகளிலுள்ள மூல பாடங்கள் ஒப்பு நோக்கப்பெற்று, பாடபேநங்கள் திருத்தப்பெற்று, பொழிப்புறை எழுதப்பெற்று, சில இடங்களுக்கு விரிவுரை எழுதப்பெற்று, அச்சுவாகனம் ஏற்றப்பெற்று, அவற்றிலும் பிழைகள் திருத்தப்பெற்று இறுதியில் நூலாக அச்சடிக்கப்பெற்றுள்ளது என்கிற குறிப்புள்ளது. அபாரம்!!

தாம் “துவேசத்தினால் இச்சரிதத்தை எழுதினதாக கருதலாகா” என்ற அடைமொழி யுடன் தஞ்சை சண்முகம்பள்ளை அவர்கள் ‘கதிரைவேற்பிள்ளை உண்மைச் சரித்திரம்’ என்கிற நூலினை (1909) எழுதியுள்ளார். நா.க. அவர்களைத் தூஷித்து 100 பக்கங்களுக்கும் மேலாக எழுதப்பெற்ற இந்நூலானது தமிழ் வரலாற்றில் கறைபடிந்த பக்கங்களாயினும் அத்தகைய நூலைன்றை எழுதுவதற்கு நா.க. சர்ச்சைக்குரியவராக இருந்துள்ளார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

இவற்றுடன் ‘அருட்பா மருட்பா கண்டனத் திரட்டை’ வெளியிட்ட (2010) ப. சுரவணன் குறிப்புகளும் கவனிப்புக்குரியவை.

இந்நால்கள் சார்ந்த விமர்சனப் பார்வைகளை இவ்விடத்தில் விபரிப்பது பொருத்தமற்றது. ஆனால், இவற்றின் துணை கொண்டு இக்கட்டுரையில் இதுவரை குறிப்

பிடப்பெறாத கதிரைவேற்பிள்ளையின் நூல் களின் விபரங்களை இங்கு துணியலாம்.

திரு.வி.க. அவர்கள், தமது குருவான நா.க. அவர்கள், சுவஞான முனவர்தனர் வியாக் கயானங்களுக்கு சிறந்த குறிப்பொன்றை எழுதி வைத்திருந்தார் எனப் பதிவுசெய்துள்ளார். இருப்பினும் இந்நூலானது அக்சேராது பாழாகியுள்ளது என்பது கவலைக்குரியது.

சுவஞான சுவாமிகள் பவஞானமுத்தும் வியாக்க யானங்களுடையும் கற்றோர்க்கள்று யற்றை யோர்க்குத் தெற்றெனப் பலம்பாதாலான், செவை மீற்கிறத்திரட்டி யாவர்க்கும் யன்பமூரு எந்தான தமிழ் நடையல் தெர்வாக எழுதனார். அத்யாவர் பாலடைந்துள்ளதோ அந்யம், அறுமகண யர்வன்.

(1908 - பக் - 2.3)

இதேபோன்று நா.க. அவர்கள், தஞ்சாவூர் சம்பந்தமுர்த்திகள் சாந் வசனச் சுருக்கத்தையும் இயற்றியுள்ளார் எனத் தெரியவருகின்றது.

‘பசு புல்யைத் தன்றுது...’ எனப் பாடுத

பாடியவர் : நா. கத்ரைவேற்பிள்ளை

(மேலைப் புலைல்)

காலம் : 1871 – 1907

24-02-1907 அன்று நடைபெற்ற நா. கத்ரைவேற்பிள்ளையின் சதாவதானப் பரிட்சைக்கு பாலசரஸ்வதி ஸ்ரீலூரீ ஞானநாந்தஶவாமிகள் தலைமை வகித்தார்கள். பரிட்சை சென்னை இலக்கும் வ்ஸாச மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. சதாவதான பரிட்சைக்களுள் ஒருவராயிருந்த யாழ்ப்பாணத்து தெல்லிப்பள்ளையச் சேர்ந்த ஹாசாரத்தனம் மின்ளை அவர்களால் பின்வரும் வினா தொடுக்கப்பெற்றது.

“சதாவதானம் நடைபெறுகன்ற சபா மண்டபம் பெயரும், மாச் கார்த்தகை ஆயற்று என்றும், பசு புல்யைத் தன்றுது என்றும் சொற் பொருட் மன்னுந்தலையை அமைத்துச் “ச” எனத் தொடங்க “ஏ” எனமுடியும் ஆர்சர்ப் பாவாகப் பாடவேண்டும்”

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் பின்வரும் பாடலைப் பாடினார், எனத் தா. வி. கல்யாண சந்திரம் அவர்கள் தாம் எழுதிய நா.கதிரைவேற்பிள்ளையின் சரித்திரி நூலிலே பதிவுசெய்துள்ளார்.

சந்தமா ரிலக்கும் வ்ஸாச மென்னும் இந்தநன் மண்டபத் திருந்திமும் புலவருள் நாலைரி தகுதிய நுவலுவ கேண்மோ இறும்பு தன்ன வியலுறைம் பல்கால் வான்பொய்த் திமங்குத் துறலா விந்த மாசியன் மத்யுங் கார்த்தகை யாமே புலிப்புன் ஞதமான் பொதுவிக் ரத்தால் புலிவெளிப் படுத்துப் புலிக்கூட்ட தடைத்த புல்யைப் புல்யால் வாங்க யோர்பச தன்றோ புதுமைத் தின்றியல் பறித்தியே.

1869ஆம் ஆண்டு வெளியான பொலியருப்பா மறுபு என்கிற கண்டன நூலினை 1904ஆம் ஆண்டு சில மாற்றங்களுடன் நா.க. மீஸப் தயிப்புத் துள்ளார். ரோமல்புப்பிள்ளை பால் ஆபாச தர்பணம் என்கிற கண்டன நூலினை நா.க. அவர்களின் மாணவரான பாலசுந்தர நாயகர் 1904இல் இயற்றியுள்ளார். இவையிரண்டையும் நா.க. எழுதியுள்ளதாகப் பிர்காலத்து ஆய்வாளர்கள் தவறாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அருப்பா மருப்பா கண்டனத்திற்கு நூலிலே இவ்விபரங்கள் தெளிவு படுத்தப்பெற்றுள்ளன.

கத்ரைவெற்பிள்ளை பரசோத்தீ நூல்கள்

நா. கத்ரைவெற்பிள்ளை அவர்களின் நூல்களுக்கு மிகுந்த வரவேற்பு அறிஞர்கள் மத்தியில் இருந்துள்ளது. ஆதலால் ஒறுமூக நாவலர்ன் மாணக்காரன் மாணாக்கராந்த நா. கத்ரை வெற்பிள்ளையால் பரசோத்தீப்பட்ட நூல்கள் என்கிற அடையாளத்துடன் பல நூல்கள் அச்சிட்டு விற்பனையாகியுள்ளன. இந்நூல்கள் கத்ரை

வேற்பிள்ளை வாழ்ந்த காலத்திலும் அவர் இயற்கை எய்தி ஏற்றதாழ 30 வருடங்கள் வரையிலும் (1938) இத்தகைய அடையாளத் துடன் வெளிவந்துள்ளன. நா.க. அவர்களின் மாணாக்கர் பார்க்கவ என்ற அடையாளத்துடனும் சில நூல்கள் அச்சாகியுள்ளன. இவையாவும் கத்ரைவெற்பிள்ளையால் பரிசோதிக்கப் பெற்ற நூல்களா என்பது ஆய்வுக்குரியது.

இருப்பினும் கத்ரைவெற்பிள்ளையால் பரிசோதிக்கப்பெற்ற நூல்கள் என்னும் அடையாளமுடைய நூல்களும் முழுமைகருதி இங்கு நிரப்படுத்தப்பெற்றுள்ளன.

நகரவாக...

இங்கு தரப்பெற்றுள்ள நூற்பட்டியலை ஒரு தொடக்க முயற்சியாகக் கருதலாம். இதனை ஆய்வுகம் மேலும் செம்மைப்படுத் தும் என்கிற நம்பிக்கையுடன் நிறைவேசய் கின்றோம்.

நா. கத்ரைவெற்பிள்ளையன் நூல்கள்

இயற்றியவை : (1) தமிழ்ப்பேரராதி, (2) சுப்பிரமணிய பராக்கிரம் (3) சிவகோட்டத்திராலய மகோற்சவ உண்மை விளக்கம் (4) கருவர் மான்மியம் (5) கைவழுஷண சந் திரிகை (6) புதுச்செழிலிக் கந்தர் பிள்ளைகளத்துமிழ் (7) புதுச்செழிலிக் கந்தர் கந்தர் சதகம் (8) சிவபோக தீவிகை (9) சித்தாந்த சாதனம் (10) குமார துரிசனம் (11) கதிர்காம மான்மியம் (12) கதிர்காமப் புராணம் (13) திருக்கான சம்பந்தமுறைகள் சிற வசனச்சுருக்கம் (14) “சிவங்கான முனிவர்களின் வியாக்கியா ஏக் குறிப்பு”

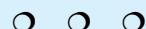
(15) புதுமத கண்டனம் (16) கவனவ வாயாப்பு (17) தமிழ்ப்பேத நிந்தை மறுப்பு (18) துவிதமத கண்டன மறுப்பு (19) இருசமய விளக்கச் சூறாவளி

(20) தகராலய ரகசியம் - விருத்தியுரை (21) கந்தரனுபுதி - விருத்தியுரை (22) சிவாராத்திரி புராணம் - விருத்தியுரை (23) கூர்ம புராணம் - விருத்தியுரை (24) பட்டினத்துப் பிள்ளையார் புராணம் - உரை (25) திருவாவுக்கைக் கலம் பகம் - விருத்தியுரை (26) பிரபுவின்கலீலை - குறிப்புரை (27) நூடம் - விருத்தியுரை (28) பழிநில புராணம் - பொழிப்புரை (29) ஏகாதசி புராணம் - அரும்பத உரை, (30) மீனாட்சியம்மைப் பிள்ளைத் தமிழ் - விருத்தியுரை, (31) அருணாசலம் புராணம் - குறிப்புகள், **தருப்பு** - (32) கைவலித்தாந்த சுருக்கம் - என்னுமொரு நூலினை இயற்றியுள்ளதாகவும் கொள்வர்.

இயற்றியதாக ஊக்கக்கூடிய நூல்கள் : (1) கதிர்காமக் கோவை (2) கோத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத் தமிழ் (சுப்பிரமணிய தலக்கோவைப் பிள்ளைத் தமிழ்) (3) பிரமாண்ட புராண மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்கள் (4) வராக புராண மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்கள் (5) கந்தலகரி மொழிபெயர்ப்புப் பாடல்கள் (6) தீந்த மாலை

தயிப்புத்தகை : (1) கதிர்காமக் கலம்பகம் (2) கதிர்காமத் திருப்புகழ் (3) சுப்பிரமணிய அட்டகம் (4) போலியந்தீபா மறுப்பு (5) கந்தர் நவமணி மாலை (6) கந்தப்புராண சாரம், **தருப்பு** - இவற்றுள் (5), (6) ஆகியவற்றை நா.க. இயற்றியதாகவும் கொள்வர்.

பரசோத்தீப்பெற்ற நூல்கள் : **தருவ்களையாடற் புராணம் வளம்பூர்யம் - 1907 தயிப்பு** (1) திருவாசகம் (2) அகந்தியர் தேவாரத் திரட்டு (3) திருவிசைப்பா (4) திருப்பல்லாண்டு (5) பெரியபுராண செய்யிட்டிரட்டு (6) கூடாமணி நிகண்டு பத்துத் தொகுதி (7) கூடாமணி நிகண்டு 11^{ஆவது} 12^{ஆவது} தொகுதிகள் (8) கூடாமணி நிகண்டு 12^{ஆவது} தொகுதியும் (9) திருவிலையாடற் பாட்டு (10) வில்லிபுத்தாழ்வார் கவி (11) பாரத கீர்த்தனை (12) கம்பராமாயணப் பாட்டு (13) இராமாயணம் ஜீகீப் படத்துடன் (14) பெரிய புராண வசனம் - 72 படத்துடன் (15) திருவிலையாடல் வசனம் 64 படத்துடன் (16) கந்தப் புராணப் பாட்டு (17) கந்தபுராணம் - ஜீகீப்படி 64 படத்துடன் (18) இராமலிங்கப்பிள்ளை திரு அருப்பா 6 திருமுறை (19) மூவர் அடங்கன்முறை (20) தனிப்பாடல் உரை (21) தனிப்பாடல் உரை 2^{ஆவது} (22) சந்தர்காண்ட உரை (23) விநாயபுராண வசனம் (24) அருணாசலபுராணம் - படத்துடன் (25) நைதத மூலம் (26) நாலாயிரப் பிரபந்தம் (27) விநாயகர் தோக்திரக்கொத்து (28) சிவமஹா புராணம், **தருவ்களையாடற் புராணம் வளம்பூர்யம் - 1913 தயிப்பு** (29) னானவாசிட்டம் மூலமும் உரையும் (30) வாக்தேவமனனம் (31) குறள் மூலமும் உரையும்.

காங்குந் தீலா தழிணுன் தூசன்

அவள் நடக்கிறாள்....
கூடை தலையில், கொளுத்தும் வெய்யிலில்
காலில் செருப்புக்கூட இன்றி
காலுான்றி டெறல்கள் எதுவுமில்லாமல்
உறுதியுடன் நடக்கின்றாள்
தலையில் நிலைத்துள்ள கூடைக்குள்
மஞ்சள் குவியலாய் பழத்த பாலைப்பழம்....
ஒரு சுண்டு இருபது ரூபாய்...!
கவுவி விற்கின்றாள்!
குறைக்க மாட்டேயோ?
குறைக்கலாம்....
குறைக்கலாம் பழத்தை! விலையையில்லை!
என்ன அன்னம்மா கடுமையாக நிற்கிறாய்?
களப்புச் சக்திக்குள் கால்புதைய நடந்து
வெம்புக்காட்டுமேண்கனத் தான்ற
சுடும் வெய்யிலில்,
காட்டுக்குள் தேடி பழமரத்தைக் கண்டுபிழிச்சு
முயறுக்கம், முள்ளுக்குத்தல் கீறல்.... பட்டு
எனக் கேலாது அம்மா! என முனகும்
பெழியனத் தாக்காட்டு
தடவிக்குடுத்து மரமேற வைத்துப்
பழுக் கொப்புத் தறிக்க வைத்துப்
பழும் பறித்துக் கொண்டு வந்து
விற்கும் கயிற்றம்
எனக்கல்லோ தெரியும்...
அன்னம்மா நடக்க முற்பட்ட போதும்,
பணத்தை மூக்க விருப்பமில்லாமல்
பழுக்காத மரப்யாலையாய் நிற்கின்றாள் பணக்காரி
அன்னம்மா தன்ற பழத்தைச் சுமந்தபழு
நடக்கின்றாள்....
தான் கைதைக் கொண்டு போய் விற்றால்தான்
அன்னந்தன்னி தன்ற பிள்ளைகளுக்குக் கிடைக்கும்
என என்னியவளாய்...

பாலைப்பழுக்காரியும், பணக்காரியும்

ஸ்ரோதரியர் கலாந்தி
கனகசபாபதி நாடீகஸ்வரன்,
தமிழ் ஸ்ரோதரியர், மொழித்துறை,
சம்ரகமூவு பல்கலைக்கழகம்

சங்க இலக்கியம் இன்றைய சினிமாத் துறைக்கு நலன்மிக்க அருங்கொடை களைக் கையளித்துள்ளது. இன்றைய கலை வடிவங்களுள் சினிமா என்பது பல்கலைச் சங்கமம் எனத்தகும் சிறப்புப் பெற்றது. நாடகத்திலிருந்து சினிமா முகிழ்த்தது. முத்தமிழும் இணைந்து இயங்கும் கூட்டுக் கலை. சங்க இலக்கியங்களின் புலவர்கள் போல் இன்றைய இயக்குனர்களும் கவிஞர்களும் சினிமாவிலே பல்வேறு செய்திகளையும் கூறுவார்கள். பாத்திர வார்ப்பு முறைமை சங்க இலக்கிய மரபில் அமைவது போன்றே சினிமாவிலும் வெவ்வேறு சொற்களிலே இயல்வதுவும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. இயற்கையின் லயம், நயம் இரண்டிலுமே ஆழமாக உள்ளன. நாடகப்பாங்கும் இரண்டிற்குமே பொதுவானது. முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் மரபு சினிமாவிலேயும் பரந்தளவிலே உள்ளன. கலை வடிவங்களின் சங்கமமே சினிமாவாகும். சங்க இலக்கியங்களிலும் கதை கூறும் உத்தி உண்டு. தமிழ்ச் சினிமாவிலும் கதை உண்டு (கரு). சமுதாய ஒழுகலாறுகள் இரண்டிலுமே காணக்கிடக்கின்றன. பொது மக்கள் ரசனையையும், உள்ளத்துணர்வு களையும், காதல், வீரம், சோகம், காமம் போன்ற ராகங்களையும் இவ்விரண்டுமே

அள்ளிக் கொட்டுகின்றன. சுருங்கக் கூறின் வாழ்க்கையினதும் இயற்கை, கால அமைப்பினதும், தொழில்களினதும், உணர்ச்சிகளினதும் அச்சொட்டான வெளிப் பாடுகளைச் சங்க இலக்கியமும், சினிமாவும் கலைத்துவத்துடன் தருவனவாகின்றன. சங்க இலக்கியமும் சினிமாவும் முத்தமிழ்ச் சுவை நல்குவன.

இரு வேறுபாடு, சங்க இலக்கியங்கள் ஆற்றவிந்தடங்கிய புலவர்களால் சான்றோர் களால் இயற்றப்பட்டவை. கவிதை வடிவமும், கதை வடிவமும் கொண்டமைய சினிமா வசனமாகவும், பாடலாகவும், நடிப்பாகவும் இயல்வது வித்தியாசமாகும். காலப் பின்னணியிலே இடம்பெறும் மாறுதல் களை வரலாற்று வளர்ச்சியிலே கண்டு தெளியலாம். அன்று சங்க இலக்கியச் செய்திகள் இன்று சினிமாச் செய்திகள் அல்லனவே. வெளிப்பார்வைக்கு இவ்வரை யறைகளாயினும் உட்பொருள் என்பது உயிரோட்டமான மக்களது வாழ்வியல் உணர்ச்சியும் உள்ள, உடல் இச்சைகளுமே, ஆசைகளுமே இயல்பாக அமைவன. சுருங்கக் கூறின் தமிழ் மரபின் அகத்திணை மரபு, அன்பினைந்திணை மரபு, சினிமாவிலே பதிந்து மீண்டுக் கொள்கிறது.

சங்க இலக்கியமும் சினிமாவும் பாலன்பு, பெண்ணுறிமை பாற்கல்வி, குடும்பம் பற்றியே போதிப்பன. பழந்தமிழ்ச் சமுதாயம் பெண்ணினத்தை நல்லினமாகக் கொண்டாடிற்று.

சினிமாவில் கதை, காட்சி, பாத்திரங்கள், பாடல்கள் என்பன இடம்பெற்றாலும் மனித

மனத்தில் நீங்காது இடம்பெறுவது திரையிடைச் சப் பாடல்களாகும். சங்க இலக்கியத்தினின்றும் சினிமா வேறுபடுமிடம் கதாநாயகன் கதாநாயகிப் பாத்திரங்களான சுட்டியொருவர் பெயர் செப்பும் தன்மையாகும். கருப்பொருள் - கதைவசனம் சங்க இலக்கியப் பொருள் மரபே பெரிதும் பின்பற்றப்படுகிறது. வசனநடையில் சங்கப் புலவர்கள் போன்று சினிமாவில் பாடலை இயற்றும் ஆசிரியர்களான கவியரசு கண்ணதாசன், சுரதா, வாலி, பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் என்போர் பிரசித்தி பெற்றவர்கள். நடிப்புத்துறையிலே சிவாஜி கணேசன், எம்.ஐ.ராமச்சந்திரன், நம்பியார், ரஜினிகாந், விஜய், அஜித், கமல்காசன், நாகேஸ், மனோரமா, ஜெயலலிதா, ராதிகா, குஷ்டு, சரோஜாதேவி, சுப்புலட்சுமி என்பவர் உள்ளர். பாடகர்கள் வாணி ஜெயராம், எஸ்.பி.பாலசுப்பிரமணியம், ரி.எம்.சௌந்தரராஜன், சீர்காழி கோவிந்தராஜன் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். காலத்திற்குக் காலம் சினிமாப் பாடல்கள் மாறுவன. புதிய பாடல்கள் புதிய இசை நுட்பங்களுடன் சினிமாவில் இடம்பெறும். காதற்பாடல்கள், தத்துவப் பாடல்கள், பக்திப் பாடல்கள், சோகப்பாடல்கள் எனப் பாடல்கள் பலவகையாகும். சங்கப் பாடல்களும் சினிமாப் பாடல்களும் நம் கண் முன் நிற்கின்றன. அவை நம்முடைய உணர்ச்சிகளை கிளர்ந்தெழுச் செய்கின்றன. முற்காலத் தமிழகத்தையும், அங்கே சிறப்பாக வாழ்ந்த நல்லுலக மக்களையும், அவர்கள் வாழ்ந்த பெருமித வாழ்வினையும் அவர்களிடையே வழங்கிய அறிவியல் செல்வம் முதலியவற்றையும் ஒளிப்படம்போல் காட்டுகின்றன. ஒளிப்படம், ஊழைப்படம், திரைப்படம், ஊனுபடம் எனக் கட்டுல செவிப்புல இன்பம் பயக்கும் பல்வேறு படங்கள் உள்ளன.

வாழ்க்கை இலட்சியம் சினிமாவில் உண்டு. சினிமாவின் மூலம் புகழ் பெற்றவர்கள் கலைஞர் கருணாநிதி, சிவாஜி கணேசன், எம்.ஐ.ஆர், ரி.எம்.சௌந்தரராஜன், சுக்ஸா, எம்.எஸ்.சுப்புலட்சுமி, லதா மங்கேஸ்கார், சீர்காழி கோவிந்தராஜன், A.J.யேகதாஸ், எஸ்.பி.பாலசுப்பிரமணியம், M.R.ராதா, கிட்டப்பா, ஜெயினிகணேசன், சரோஜாதேவி, சாவித்திரி, தேவிகா, மஞ்சளா, குஷ்டு, விஜய், அஜித், பித்துக்குளி முருகதாஸ்,

K.B.சுந்தரம்பாள், கமலகாசன், தனுஸ், சிவகார்த்திகேயன் என்று இன்னும் பலரையும் கூறலாம். நகைச்சவை நடிகர்கள் நாகேஸ், பாலையா, சுருளிராஜன், வடிவேல், சந்தானம், விவேக் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். நவரசங்களையும், உணர்ச்சி உந்தலையும் பெண்களின் காதலையும் சினிமாப் பாடல்கள் உரக்கப் பாடுகின்றன. இன்பரசம், சோகரசம் என்பன பாடல்களில் இடம்பெறும். டாக்டர் இந்திரகுமார், தம்பிஜேயா தேவதாஸ் ஆகியோர் விமர்சன பூர்வமான கட்டுரைகள் நூல்களை வெளியிட்டனர். ஈழத்துச் சினிமா பற்றியே திரு தம்பிஜேயா தேவதாஸ் ஆய்வு செய்து வருகிறார்.

சினிமா ஏழைகளின் வாழ்வு, குடும்பப்பிரிவு, அவலம், சோகம் எனப வற்றையும் நெஞ்சை நெகிழுத்தக்க முறை யிலே காட்டும் கட்டுல செவிப்புலச் சாதனம் மட்டுமல்ல, கண்ணீரை வரவழைக்கும் தன்மையும் அவற்றிற்குண்டு.

தத்துவப் பாடல்கள், காதற் பாடல்கள், இயற்கையைப் பாடும் பாடல்கள், குறியீட்டுப் பாடல்கள், பக்திப் பாடல்கள் முக்கியமானவை. உதாரணமாக பின்வரும் பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம்.

“பூஞ்சிட்டுக் கண்ணங்கள் பொன் மணி தீபத்தில் பால் பொங்கல் பொங்குது பன்னிரிலே பொங்கல் பிறந்தாலும் தீபம் ஏறிந்தாலும் ஏழைகள் வாழ்வது கண்ணிரிலே - இந்த ஏழைகள் வாழ்வது கண்ணிரிலே”

“பாத்தாப் பசி தீரும்.....”

“காதலிக்க நேரமில்லை காதலிப்பார் யாருமில்லை....”

“அன்புள்ள மான் விழியே ஆசையில் ஓர் கடிதம்....”

“அத்திக்காய் காய் காய் ஆலங்காய் வெண்ணிலவே....”

“எட்டுக்கு மாளிகையில் ஏற்றி வைத்த என் கணவன் விட்டு விட்டுச் சென்றானடி வேறுபட்டு நின்றானடி....”

“சின்னப்பயலே சின்னப்பயலே சேதி கேள்டா....”

“தூங்காதே தம்பி தூங்காதே....”

“காதல் கனி ரசமே....”

“தாழையாம் பூ முடித்துத் தடம் பார்த்து நடை நடந்து....”

“நடையா இது நடையா....”

“பாவாடை தாவணியில் பார்த்த உருவமா?....”

“உனக்கு மட்டும் உனக்கு மட்டும் ரகசியம் சொல்வேன் அந்த ரகசியத்தை ஒருவருக்கும் சொல்லி விடாதே....”

“காலங்களில் அவள் வசந்தம் கலைகளிலே அவள் ஓவியம்....”

“நீ முன்னாலே போன நான் பின்னாலே வாறேன்....”

“மறைந்திருந்து பார்க்கும் மர்மம் என்ன.....”

“யாரை எங்கே வைப்பது என்று யாருக்கும் தெரியல அண்டங் காக்கைக்கும் குயில்களும் பேதம் புரியல....”

“நெஞ்சிருக்கும் வரை நிறைவிருக்கும்....”

“முகத்தில் முகம் பார்க்கலாம்....”

“சந்திர வதன விம்பமே....”

“சிந்து நதியின் இசை நிலவினிலே...”

“நிலவைப் பார்த்து வானம் சொன்னது என்னைத் தொடாதே....”

“பாலுாட்டி வளர்த்த கிளி....”

“ஒரு கோப்பையிலே என் குடியிருப்பு

ஒரு கோல மயில் என் துணையிருப்பு....”

“கனவு கண்ட காதல் கதை கண்ணரோச்சே....”

“மதியும் நதியும் பெண்ணென்பார்ய....”

“அன்புள்ள அத்தான் வணக்கம்....”

“சிட்டுக்குருவி சிட்டுக் குருவி....”

“நீ சிரித்தால் நான் சிரிப்பேன்....”

“பொட்டு வைத்த முகமோ....”

இவ்வாய்வின் விரிவுக்கு எனது பேராசான் கலாநிதி கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்கள் எழுதிய “தமிழ் பண்பாட்டில் சினிமா” (2004) என்ற நூல் பேருதவியாகலாம்.

“எம்.ஜி.ஆரின் அரசியல் வெற்றிக்குக் காரணம் அவர் சினிமா மூலம் தமிழ் நாட்டுப் பெண்களிடையே தம்மைப் பற்றி ஏற்படுத்திய கருத்துருவாக்கம்தான் என்று பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியுள்ளனர்.” என்பர் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி.

குணசித்திர நடிகரான நாகேதின் ‘சர்வ சுந்தரம்’ மிக முக்கியமானது. கவுண்டமணி செந்தில் ஜோடி தமிழ்நாட்டுக் கிராமப் புறங்களில் அப்பாவித்தனமான பாத்திரங்களையும் வாழ்க்கை நன்முறைகளையும் வெளிக்கொண்டும் அதே வேளை உடற் குறைபாடுகளை மிகைப்படுத்தும் ஒரு போக்கும் உண்டு.

“கலைஞர் கருணாநிதி எழுதிய வசனங்கள் ‘பராசக்தி’, ‘மனோகரா’வில் உள்ளன. பாலச்சந்தர், பாக்கியராஜ், என்ற இயக்குனர்கள் பிரதானமானவர்கள். பி.ஐ.சின்னப்பா, எஸ்.வி.சகல்ரநாமம், எம்.ஜி.சக்கரபாணி, சிவாஜி கணேசன் போன்ற நடிகர்களிடத்துத் தான் உரையாடல்களைப் பாவ பூர்வமாக முழு உச்சரிப்புக் கோலத்துடன் வெளிக்கொண்டும் பண்பு உண்டு. அண்மைக்காலப் படங்களில் உரைநடையின் ஆழம் கவர்ச்சியைத் தருவதாகக் குறிப்பிடமுடியாது.” என்பர் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி.

ஜி.இராமநாதன், சி.ஆர்.சுப்பராமன், கே.வி. மகாதேவன், விஸ்வநாதன், இராமமூர்த்தி, ரஹ்மான், பாலுமகேந்திரா, பி.சி.ஸ்ரீராம், தங்கபச்சான், சந்தோஷ்சிவன் போன்றவர்கள் ‘இசை’ வன்மையுடையவர்கள்.

1934 ஆம் ஆண்டு வெளியான ‘ஸ்ரீகிருஷ்ண லீலா’ 60 பாடல்களையும்,

நால் :
விடியலை தீர்ம் இருவகள்

ஆசிரியர்:
விலேகாளந்தஜூர் சதீஸ்

வெளியீடு:
படைப்பாளிகளின் உலகம்

விலை:
ரூபா 250.00

இக்கவிதைத் தொகுப்பின் ஆசிரியர் விவேகானந்தஜூர் சதீஸ் கொழும்பு புதிய மகசீன் சிறைச்சாலையில் நீண்டகாலமாகக் கைதியாக தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார். வெளியுலகுக்கு வந்து வாழவேண்டும் என்கிற அவரது உணர்வின் வெளிப்பாடாக இந்த நாலுக்கு விடியலைத் தேடும் இருவகள் எனப் பெயரிட்டுள்ளாரோ என எண்ணைத் தோன்றுகின்றது.

இக்கவிதைத் தொகுப்பில் 74 கவிதைகள் உள்ளன. மிக எளிமையான வரிகளில் அவர்தான் ஏக்கங்களையும் துன்பங்களையும் கவிதையாக்கியுள்ளார். இவரது கவிதைகளில் உளவியல் ரீதியாகவும் பொத்தீக ரீதியாகவும் அரசியல் கைதிகளின் பாதிப்புகள் வெளிப்பட்டுள்ளன. படிப்பவர் மனதை உருக்கும் கவிதைகள் இவை.

பாளக்கொடி 60 பாடல்களையும், 1949 இல் வெளிவந்த வேலைக்காரி 28 பாடல்களையும் கொண்டிருந்தனவெனில் அக்காலத் தமிழ் திரைப்படங்களில் பாடல்களுக்கிருந்த முக்கியத்துவம் புரியும். 1950 களிலிருந்து பாடல்கள் குறைய வசனம் கூடியது. 1960 களில் பத்துக்கும் முறையாக பாடல்களே திரைப்படங்களில் இடம்பிடித்தன. இன்றும் சராசிரி 6 பாடல்கள் வரையில் இடம் பெறுகின்றன. 75 வருடத் தமிழ் திரைப்பட வரலாற்றிலே விரல் விட்டு என்னக்கூடிய திரைப்படங்களே (அந்த நாள் நூபகம், பேசும் படம் முதலானவை) பாடல்கள் இல்லாமல் வெளிவந்துள்ளன.

உடுமலை நாராயண கவி திரைப்படங்களுக்கு மட்டும் எழுதிய பாடல்கள் குறைந்தது 650 இருக்குமெனக் கணிப்பிட முடிகிறது. திரெஸபதி வஸ்திராபரணம் (1934) சந்திர மோகனா அல்லது சமூகத்தொண்டு (1936), தூக்குத் தூக்கி (1935), இந்திர சபா (1936) சிப்ர நாராயணா (1938), திருநீலகண்டர் (1939), சகுந்தலை (1940) நகைக்ச்வை மன்னர் எஸ்.எஸ்.கிருஷ்ணரும் அவரது துணைவியார் மதுரமும் திரைப்பாடல்களில் பாடியுள்ள பாடல்களில் மிகப் பெரும்பான்மையானவை உடுமலையின் கைவண்ணங்களாகும்.

மதுரபாஸ்கரதாஸ் தமிழ்த் திரைப்படவுலகின் முதற்பாலாசிரியர். தேசிய உணர்ச்சியைத் தமது பாடல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர். சமூகமாற்றத்துக்கான முன் முயற்சிகளைப் பிரசரங்க செய்தனர். இதிகாச புராணப் பாடல்களில் சாதுரியமாக சமகாலப் பிரச்சனைகளை முன்னிறுத்திப் பாடல்கள் புனைந்தவர். 15 ஆண்டுகள் திரைப்பாலாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். 116 திரைப் பாடல்களில் ஏறத்தாழ 800 பாடல்கள் வரையில் பாபநாசம் சிவன் இயற்றினார்.

“அமுதும் தேனும் எதற்கு - நீ”

அருகினில் இருக்கையிலே எனக்கு”

“என்னமெல்லாம் ஓர் இடத்தையே நாடுதே”

“ஆழி அடங்கும் வாழ்க்கையடா (நீர்க்குமிழியில்)”

அசோகனின் சொந்த தயாரிப்பான “நேற்று இன்று நாளை” என்பது “அபலை

அஞ்சகம்” திரைப்படத்துக்காக அவர் எழுதிய பாடல் ஒன்றின் பல்லவி.

“வெண்ணிலா குடை பிடிக்க வெள்ளி மின் தலையசைக்க விழி வாசல் வழி வந்து இதயம் பேசுது” என அமைந்தது. பாடல்களை உடுமலை நாராயணசாமி எழுதியதாக பண்டிதரும் கலாநிதியுமாகிய செ.திருநாவுக்கரசு நூலான ‘எண்ணங்களும் வண்ணங்களும்’ நூலிலே (ப.337).ல் குறிப்பிடுகிறார். சுரதா தான் இறந்த பிறகு வானொலியில் “அமுதும் தேனும....” பாடாலையும் இறுதியில் “ஆழி அடங்கும....” பாடலையும் ஒலிபரப்ப வேண்டுமென்பது (சுரதாவின்) விருப்பமாயிருந்தது. கவியரசு கண்ணதாசனின் இறுதி ஊர்வலத்தின் போது “ஆழி அடங்கும் வாழ்க்கையடா....” பாடலை ஒலிக்கச் செய்தவர் சுரதா. திரைப்படப்பாடல்களிலும் வசனங்களிலும் இலக்கியச் சுவை ததும்பச் செய்ததுடன் தமிழை எளிமையும் எழிலும் கூடியதாக்க கையாண்டவர் சுரதா.

“மலை மீது தோன்றும் முழு நிலவு போல் யானைத்

தலை மீது வெண்குடை பிடிக்கும் தலைவனே”

இசையமைப்பாளர் குன்னக்குடி வைத்திய நாதன் திரையிசைக்குச் செய்த பங்களிப் பினையும் சற்று நோக்கலாம். இசையானது உள்ளத்துணர்வோடு ஒன்றுகின்ற சகானு பாவத்தை அளிப்பது. குரல்களாலும் வார்த்தை களாலும் பாத்திரங்களாலும் வெளிப் படுத்தக் கூடியது. மானிட வாழ்வின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை பின்னிப் பினைப்புற்று விளங்குவது. இசையால் வசமாகாத இதயங்கள் இருக்கவே முடியாது.

“இறைவனே இசையுமானவன்” மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்ட வயலின் இசை வித்துவான் குன்னக்குடி வைத்தியநாதன், தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் செந்தெறியில் கர்நாடக இசை, மெல்லிசை, திரையிசை முதலான இசைக் கோலங்களை இட்டுச் சென்ற ஐனரஞ்சகமான கலை நிலை நிறுத்தினார். குன்றக்குடி என்பது அவர் பிறந்த ஊர். மருவிக் குன்னக்குடியானது. 1935 பிறந்தார்.

குலமங்கலம் சகோதரிகளின் “திருப்பரங்

குன்றத்தில் நீ சிரித்தால் முருகா” என்னும் பூவை செங்குட்டுவன் பாடல் குன்னக்குடி வைத்தியநாதனின் இசையமைப்பில் வெளி வந்தது. பட்டி தொட்டியெங்கும் ஜனாஞ் சகமாக ஒலித்தது. 1967இல் வெளி வந்த ஏ.பி. நாகராஜனின் “கந்தன் கருணை” திரைப்படத்தில் சூலமங்கலம், இராஜலட்சுமி, பி.சுசீலா ஆகியோர் பாடி கே.வி.மகாதேவன் இசையமைப்பில் இப்பாடல் மீண்டும் பயன்பட்டது. அதற்கான அனுமதியைக் குன்னக்குடி வழங்கியிருந்தார்.

குன்னக்குடியவர்களின் இசைத்துறைப் பரிமாணங்களில் பலம் வாய்ந்ததாகவும், அவரை பிரபல்யப்படுத்தியதாகவும் திரைப் படங்களுக்கான இசையமைப்பு வாய்ப்புகள் அமைந்தன. 1968 இல் ஏ.பி நாகராஜன் “வா ராஜா வா” திரைப்படத்துக்காக வழங்கிய சந்தர்ப்பத்தால் பல வெற்றிப் பாடல்களை கொடுப்பதற்கு அவரால் முடிந்தது. 1969 இல் வெளிவந்த அந்தப் படமும் வெற்றி கண்டது. தொடர்ந்து திருமலைத் தென்குமரி, நம் வீட்டுத் தெய்வம், கண்காட்சி, அகத்தியர், அன்னை அபிராமி தெய்வம், ராஜராஜசோழன், திருமலைத் தெய்வம், சூமாஸ்தாவின் மகள், சிசு பாலன், மேலு நாட்டு மருகள், மனிதனும் தெய்வமாகலாம், திருவருள், நவரத்தினம், கந்தர் அலங்காரம், ராக பந்தல்கள், தோடி ராகம் (சொந்தத் தயாரிப்பு) ஆகிய இருபது திரைப்படங்களில்கு 1969-1983 காலப் பகுதியில் இசையமைத்தார். குன்னக்குடி இசையமைத்த பாடல்கள் பலவும் மக்களிடையே பிரபல்யமடைந்தன. தமிழ்நாடு அரசினால் வழங்கப்படும் சிறந்த இசையமைப்பாளர் விருது 1970 இல் இவருக்கு கிடைத்தது. ‘மதுரை அரசாஞ்சும் திருப்பதி மலைவாழும் வெங்கடேசா’, ‘உலகமெல்லாம் படைத்தவளே ஒங்காரி’, ‘இசையாய் தமிழாய் இருப்பவளே’, ‘நடந்தாய் வாழி காவேரி’, ‘மலைநின்ற திருக்குமரன்’, ‘வெற்றிவேலன்’, ‘மருதமலை மாமணியே’, ‘திருச்செந்தூரின் கடலோரத்தில்’, ‘குன்றத்திலே குமரனுக்குக் கொண்டாட்டம்’, ‘முத்தமிழில் பாடவந்தேன்’, ‘கந்தன் காலடியை வணங்கினால்’, ‘தோடியில் பாடுகிறேன்’ முதலான திரைப்படப் பாடல்கள் குன்னக்குடியின் இசையமைப்பின் பெருமையை என்றும் பற்றாசாற்ற கூடியவையாகும்.

குன்னக்குடியின் இசையில் அறிஞர்

கி.வா.ஜகந்நாதனும் ‘நம்ம வீட்டுத் தெய்வம்’ படத்துக்காகப் பாடல் எழுதினார். பல படங்களில் இசை மேதைகளான பால முரளி கிருஷ்ண, பித்துக்குளி முருகதாஸ், சீர்காழி கோவிந்தராஜன், டி.எம்.சௌந்தரராஜன், டி.என்.சேஷசோபாலன் (குன்னக் குடியின் மாப்பிள்ளை) பெங்களூர் ரமணியம்மாள், ராதா ஜெயலட்சுமி, கே.பி.சுந்தராம்பாள் போன்றோரும் பாடியுள்ளனர்.

காலத்தை வென்ற கானக்குயில் ஜிக்கி, தமிழ்த் திரைப்பட இசையுலகில் பின்னனிப் பாடகியாக அறிமுகமாகித் தனது வசீகரக் குரலினிமையினால் இலட்சக்கணக்கான கலை யுள்ளங்களை ஸ்ரத்துக் கொண்டவர் ஜிக்கி. பத்தாயிரத்துக்கும் மேலதிகமான பாடல் களைப் பாடியுள்ளார். தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், இந்தி, சிங்களம் ஆகிய மொழிப் படங்களிலும் தனது கண்ணென்ற குரலினால் ஜிக்கி சாதனை படைத்தார். கிறிஸ்தவ கீதங்களையும் பாடியுள்ளார். இயற்பெயர் பி.ஜி.கிருஷ்ண வேனி (பின்னைவாள்ளூர் கஜபதி நாயடு கிருஷ்ணவேனி என்பது) 1950-1960 காலை ஜிக்கியின் பொற்காலம் எனலாம்.

1952 இல் கே.வி.மகாதேவன் இசையமைத்த ‘குமரி’ படத்தில் தனது வருங்காலக் கணவரான ஏ.எம்.ராஜாவுடன் ஜிக்கி முதன் முதலில் பாடினார். தொடர்ந்து ராஜா - ஜிக்கி பாடிய நூற்றுக் கணக்கான காதல் பாடல்களும் சோகப் பாடல்களும் மறக்க முடியாதவைகளாகத் தமிழ்த் திரையுலகை ஆக்கிரமித்துள்ளன. “கல்யாண ஊர்வலம் வரும்”, “ஏகாந்தமாம் இம் மாலையில்” முதலான இனிய பாடல்கள் ஒலித்தன. 1958 இல் பெற்றோர் ஆசியுடன் ராஜா - ஜிக்கி திருமணம் நடந்தது.

“கொக்கரக் கொக்கரக்கோச் சேவலே”

“யாரடி நீ மோகினி”

2004 இல் ஜிக்கி மண்ணுலக வாழ்வை நீத்தார்.

அ.மருதகாசி 1947 ஆம் ஆண்டு முதற் கொண்டு 1980 வரையிலும் 4000 திரைப்பாடல்களை எனிமையும் பொருண்மையும் விளங்கி எழுதியவர். “மூல்லை மலர் மேலே”, “சத்தியமே இலட்சிய மாகக் கொள்ளடா”, “மணப்பாறை மாடு

கட்டி”, “விவசாயி விவசாயி”, “வருவேன் நான் உனது மாளிகையின் வாசலுக்கே”, “சமரசம் உலாவும் இடமே” போன்ற பாடல்கள் மருகாசியினால் எழுதப்பட்டன. தசாவதாரம், சம்பூரண ராமாயணம், லவகுசா முழுப்பாடல்களும் இவருடையதாகும்.

1947 - 1961 காலகட்டங்களில் பல டப்பாப் பாடல்களுடன் நல்ல சில பாடல்களையும் தந்தவர் தஞ்சை ராம்யாதாஸ். “எனையானும் மேரி மாதா”, “வாராயோ வெண்ணிலாவே”, “பிருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும்”, “வா கலாப மயிலே”, “ஆண்டவனே இல்லையே”, “இன்பம் யாவுமே துன்பமாகுமே” போன்றவற்றை எண்ணலாம்.

பொதுவுடைமைக் கவிஞர் பட்டுக் கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் 196 பாடல்களை 54 திரைப்படங்களில் பாடனார். “திருடாதே பாப்பா”, “தூங்காதே தம்பி தூங்காதே”, “காடு வெளைஞ்சென்ன மச்சான்”, “ஆரம்பமாவது பெண்ணுக்குள்ளோ”, “செய்யும் தொழிலே தெய்வம்”, “காதலிலே தோல்வியுள்ளான்”, “வாடிக்கை மறந்ததும் ஏனோ”, “வீடு ஞோக்கி ஓடி வந்த நன்மையே” முதலான பாடல்கள் சிரஞ்சிவித்துவமானவை. ஏழை மக்கள் விடியலுக்காகப் பாடி பறந்த குயில் பட்டுக் கோட்டை.

“பழைய பாடல் போல் புதிய பாடல் இல்லை”

ஓஓஓ

பகிர்வோம்....

ஸமும் தம்மும்

1895ஆம் ஆண்டு ச. கவ. தாமோதரம்பிள்ளையின் சேவையைப் பாராட்டிராக்கதூர் என்கிற பட்டத்தைப் பிரித்தானிய - இந்திய அரசு வழங்கியிருந்தது. ராக் என்னும் சொல் இளவரசர் என்பதையும் பகதார் என்னும் சொல் மாண்புக்குறியவர் என்னும் பொருளையும் குறிக்கின்றன. பி. எல். பட்டம் பெற்று நீதிபதியாகச் செயலாற்றிய சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, ஒய்வு பெற்று ஆறு வருடங்களுக்குப்பின்றே இப்பட்டத்தை அரசு வழங்கியது. சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை நீதிபதியாகவும், தமிழ்நாடாகவும் வழங்கிய சிறந்த சேவையின் அங்கீகாரமாக இது கொள்ளப்படுகின்றது.

வாழ்க்கை என்று நீண்ட மாதை அமைத்துநீ தந்திரும்பவன் அண்ட சராசரங்கள் அணத்தையும் ஆள்வன்

ஒ

இவ்வளவாண்றுகள்தான் உனக்கிந்த வாழ்வின்று திகுதியைக் குறித்து வலத்துள்ளான் அவன்

ஏ

நான் ஏத்தனை ஆண்றுகள் வாங்கி வந்துள்ளேன் என்று எனக்குத் திருயாது!

ஏ

அந்த ஆண்றுகளின் அந்திம காலம் வரை வாழ்க்கையாகிய பாதையில் எனது ஓருதல் நொடரும்

ஏ

நமதாயுள்ள இந்தப் பாதையில் ஓருதல் ஊடாகவே கூறுதலாகக் கழிக்கின்றோம்

ஏத்தனை ஓருதல் ஏத்தனை பாருகள் எண்ணிப் பாருங்களோன்றி!

ஏ

மண்ணில் அடக்கமாகும் வரை ஓருதல் நிற்கப் போவதில்லை! நான் வர்ற ஓய்வில் யணில்லை ரெனனில்

ஏ

ஓய்வுக்குப் பின்னராவது ஓருதல் நிற்கும் என்று பார்த்தால்....? எம்யுக் குறையும் என தோருதல்?

ஏ

மின்னகள் வழங்கிய பெரும் பணியாக “ஏழில்” நியமனம்!

ஏ

நீண்ட பாதையின் மூடலை கீற்றும் நான் ஏராங்கவில்லை!

ஏ

நூதலால் என தோருதல்கள் அழிக்கித்தும் போச்சி!

ஏ

ஆம் நான் ரீற்றி வைக்கப்பட்ட விளக்கு! எண்ணியை இருக்கும் வரை ஏரியத்தான் வேண்டுக் கிடக்கு!

ஏ

27.10.2014 அன்று இலங்கையின் சிறந்த பொது நூலகத்துக்கான Swarna Purawara என்ற விருது யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்துக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளராட்சி அமைச்சர், மாகாண அரசுகள் என்பனவற்றின் அனுசரணையுடன் களனிப் பல்கலைக்கழகத்தின் நூலகவியல், தகவல் வினாக்களின்ப் பிரிவு இவ்விருதினை வழங்கியுள்ளது. ஆனால் சந்திரசிரியின் ஆட்சிக்காலத்தில் இது இடம்பெற்றுள்ளது. முன்று ஆண்டுப் பழையான செய்திதான் என்றாலும் பத்திரிகைகளில் பரவலாக இச்செய்தி வந்திராத நிலையில் எமக்கு இது இன்று புதிய செய்திதான்.

இச்செய்தியின் பின்னணியில் சில கருத்துக்களை பகிரவது காலத்தின் தேவையாகின்றது. அதுவே இக்கட்டுரையின் நோக்கமுமாகும். எனது கருத்துக்களுக்கான பின்னணி பற்றிய புரிதலுக்காக இலங்கையின் சமகால நூலக சேவை பற்றிய சில தகவல்களை அறிந்திருத்தல் பயனளிக்கும்.

இலங்கை தேசிய நூலகத்தின் 2010ம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி இலங்கையில் வடக்கு கிழக்கில் உள்ள நூலகங்களின் எண்ணிக்கை பின்வருமாறு:

நூலக வகை	ஏட்கு	கூடகு	முழுதில்லைக்கீடு
தினைக்கள நூலகங்கள்	0	0	34
பல்கலைக்கழக நூலகங்கள்	5	6	58
பாடசாலை நூலகங்கள்	888	972	9623
பொது நூலகங்கள்	115	139	1180
பெளத்த பிரிவினா நூலகங்கள்	0	20	712
ஆசிரியர் கல்லூரி நூலகங்கள்	4	4	30
தொழில்நுட்பக் கல்லூரி நூலகங்கள்	2	5	37
விசேட நூலகங்கள்	0	0	65
மொத்தம்	1014	1146	11739

(மூலம்: Statistical Handbook on Libraries in Sri Lanka, 2010. National Library)

வட-கிழுக்கில் பிராந்திய நூலகச் சிந்தனைகள்

என். செல்வராஜா, நூலகவியலாளர், வண்டன்.

இலங்கையின் நூலக சேவைகள் பல்வேறு துறைகளின் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன. நூலக சேவையின் பயண்டாளர் பிரதான மூன்று பிரிவுகளுக்குள் அடங்குகின்றனர். பொது மக்களுக்கான நூலக சேவைகள் பொது நூலகங்களின் வாயிலாகவும், சனசமூக நிலையங்கள் உள்ளிட்ட சமூக அமைப்புகளின் வாயிலாகவும் வழங்கப்படுகின்றன. மாணவர்களுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்குமாக கல்விசார் நூலக சேவை அந்தந்த நிறுவனங்களின் மூலமும் கல்வி அமைச்சர், உயர்கல்வி அமைச்சர் ஆகியவற்றின் மூலமும் வழங்கப்படுகின்றன. தனியார் அமைப்புகள் தமது அங்கத்தவர்களுக்கான சிறப்பு நூலக சேவைகளை தத்தம் அமைப்புகளின் பிரிவுகளாக முன்னெடுக்கின்றன.

பொது நூலக சேவையை மேற்கொள்வதில் பிரதேச சபைகள், மாநகரசபைகள், நகரசபைகள், என்பன நிதிவளங்களுக்கேற்ப வரையறைகளுடன் தத்தமது பிரதேச மக்களுக்காக வழங்குகின்றன.

இவர்களுக்கான நூலகர்களின் நியமனங்களை உள்ளாட்டலுவல்கள் அமைச்ச மேற்கொள்கின்றது. அவர்களுக்கான வேதனத் திட்டத்தையும் இவ்வமைச்சே கையாள்கின்றது.

பாடசாலை நூலகங்களின் நூலகப் பணியாளர்களை கல்வி அமைச்ச கையாள்கின்றது. பாடசாலைகளின் தரத்துக்கேற்ப நூலகர்களை நியமிப்பதால் பெரும்பாலான நடுத்தரப் பாடசாலைகளில் தனியான நூலகர்கள் இருப்பதில்லை. சில இடங்களில் நூலகராகப் பணியாற்றச் செல்பவர்கள் சூழ்நிலைக் கைத்திகளாகி ஆசிரியராக மாறிவிடுவதும் உண்டு. 2010இல் ஆசிரிய நூலகர்கள் 1000பேருக்கான நியமனங்கள் இலங்கையில் வழங்கப்பட்டன. இவர்களில் பலர் இன்று தமது உயர்கல்வி வசதிகளுக்காக நூலகர் பணியைக் கைவிட்டு ஆசிரியர்களாக மாறிவிட்டார்கள் என்பதும் கவனத்திற்கும் கவலைக்குமுறியது. பல்கலைக்கழக நிர்வாகம் அந்தந்தப் பல்கலைக்கழகப் பேரவையினால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றது. நூலகர்களுக்கான வேதனம் பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவினால் வழங்கப்படுகின்றது.

தனியார் நூலகங்களும், ஆய்வு நூலகங்களும் தத்தமது நிறுவன வருவாய்க்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப தமது அங்கத்தினருக்கான நூலகசேவையை வழங்கும் தகுதிவாய்ந்த நூலகர்களை பணிக்கமர்த்திக்கொள்கின்றன.

இலங்கையின் பொது நூலக, பாடசாலை நூலக மற்றும் பல்கலைக்கழக நூலகங்களின் நிர்வாகத்தில் நேரடித் தலையீட்டை மேற்கொள்ளாது தேசிய நூலகம் ஒரு தேசிய மட்டத்திலான கண்காணிப்பு, துறைசார் ஆலோசனை வழங்கல் என்று தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. நூலங்களுக்கும் அப்பால் இலங்கையின் அறிவிர்ந்த பிரஜைகளை உருவாக்கும் பெரும் பொறுப்பு அதற்குன்டு. ஆக்க இலக்கியங்களையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் வளர்த்தெடுப்பது, அவர்களுக்கு வேண்டிய நிபுணத்துவ உதவிகளை வழங்குவது, வெளியீட்டுத் துறையை கண்காணிப்பது, தேசிய மட்டத்தில் நூல் வெளியீடுகளை பதிவுசெய்வது என்ப பல வேலைத் திட்டங்களை தேசிய நூலகம் முன்னெடுக்கின்றது.

தேசிய நூலகத்தின் பல நல்ல திட்டங்கள்

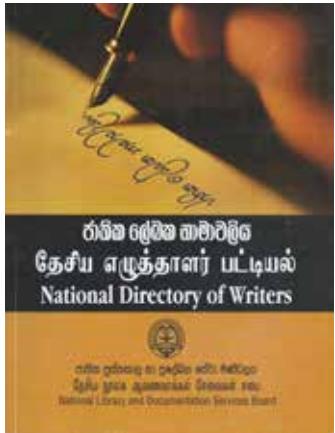
இலங்கையின் அனைத்துப் பிரஜைகளையும் சென்றடைவதில்லை. குறிப்பாக வட-கிழக்கில் வாழும் தமிழருக்கு அதன் சேவைத்திட்டங்கள் கரத்தரங்குகளுடன் நின்று விடுகின்றன. காரணம் தமிழ் ஆங்கிலம் சிங்களம் என மும்மொழிகளிலும் பிரிந்துவாழும் பிரதேசங்களை சிங்கள மொழி மூலம் மாத்திரம் ஒன்றிணைப்பது எவ்வகையிலும் சாத்தியமான தொன்றன்று.

இன்று இலங்கைத் தேசிய நூலகம் எதிர்நோக்கியுள்ள பாரிய பிரச்சினை என்னவென்றால் இலங்கையின் தமிழ்ப் பிரதேசத்தின் வெளியீட்டுத்துறையை அதனால் கட்டுப்படுத்தவும் பராமரிக்கவும் இயலாமையாகும். ஈழத்தமிழர்களின் தனித்துவமான வெளியீட்டுப் பாரம்பரியம் என்னவென்றால் ஈழத்தவர்களின் நூலகள் சிங்கள நூல்களைப் போலல்லாது புவியியல் வரம்பு கடந்து உலக அரங்கில் வெளியிடப்படுவதாகும். கையளவு தமிழ் தெரிந்த சிற்றாழியர்களை வைத்துக் கொண்டு இலங்கைத் தேசிய நூலகம் தமிழ் இனத்துக்குச் சேவையாற்றுவது என்பது சாத்தியமற்றதாகும். இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தின் எந்தவொரு தமிழ் ஊழியரும் தீர்மானமொன்றினை மேற்கொள்ளும் துறைத் தலைமைத்துவம் அற்றவர்களாகவே இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தில் உள்ளனர் என்பது சோகக்கதை.

தமது வசதிக்காக தமிழ்ப்பிரிவு என்று ஒரு பிரிவை வைத்திராமல் தமிழ் நூல்களையும் ஆங்கில மொழியில் தேடும்வகையில் transliteration செய்யப்பட்டு இலகுவில் நூலைக் கண்டறியுமிடயாத நிலையை அங்கு செல்பவர்கள் அனுபவித்திருக்கலாம்.

கடந்த சில காலங்களுக்கு முன்னர் தேசிய நூலகத்தினால் வெளியிடப்பட்ட எழுத்தாளர் விபரத் தொகுப்பு இலங்கையின் தேசிய நூலகம் எவ்வளவுதாரம் தமிழ் மக்களைச் சென்றடைந்திருக்கிறது அல்லது அம்மக்கள் பற்றி அறிந்திருக்கிறது என்பதற்கு நல்ல தொரு உதாரணமாகும்.

இலங்கையர்களான எழுத்தாளர்களின் பெயர், நிரந்தர முகவரி, அலுவலக முகவரி, தொலைபேசி இலக்கங்கள், மின்னஞ்சல் முகவரி ஆகிய தகவல்களை அகரவிரிசையில் இந்நாலில் தந்துள்ளார்கள். இந்நாலுக்கு மும்மொழிகளிலும் தலைப்பிடப்பட்டிருப்பினும்

தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள படைப்பாளர்களின் தனிப்பட்ட முகவரிகள், அலுவலக முகவரிகள், தொலைபேசி இலக்கங்கள், மின்னஞ்சல் முகவரி ஆகியவை உள்ளிட்ட அனைத்துத் தகவல்களும் ஆங்கில மொழியிலும், ஆங்கில அகரவரிசைப் பட்டியல் ஒழுங்கிலும் காணப்பட்டுள்ளமை தேவூக்கு இலகுவாக உள்ளது. 692 மொத்தப் பதிவுகளில் தமிழ் எழுத்தாளர்களில் 94 பெயர்களும், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களில் 46 பெயர்களும் மாத்திரமே தேசிய மட்டத்தில், தேசிய நூலகத்தினால் வெளியிடப்பட்டுள்ள இந் நூலில் காணப்படுகின்றன. இப்பெயர்களில் ஒரு சில தமிழ் எழுத்தாளர்களின் பெயர்களே பரிச்சயமான எழுத்தாளர்களாக எம்மால் இனக்காண முடிகின்றது. தேசியமட்டத்தில் எழுந்துள்ள இந்த நூல் ஒரு சாதாரண முகவரிப் பதிவேடாகவோ (Address Book), தொலைபேசி இலக்கப் பதிவேடாகவோ (Telephone Directory) தான் எம்க்குப் பயன்படப் போகின்றது என்பது கவலைக்குறியதாகும்.

இவ்வாறே இலங்கையின் பாடசாலை நூலகங்களின் வாசிப்புப் புள்ளிவிபரம் பற்றி Readership Survey of School Children in Sri Lanka என்ற ஆய்வினை 2014இல் தேசிய நூலகத்தினர் அறிக்கையிட்டிருந்தார்கள். (ISBN: 978-955-8383-90-2). பெருஞ்செலவில் நூடளாவிய ரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இவ்வாய்வில் வடக்கு-கிழக்கு தவிர்ந்த பிற மாநிலங்களின் 500 பாடசாலைகளை மட்டுமே தேர்வுசெய்து அவற்றின் மாணவர்களை ஆய்வில் பங்கேற்கவைத்திருந்தார்கள். போர் முடிவுற்று ஜந்தாண்டுகளின் பின்னர்கூட வடக்குக் கிழக்கு தகவல்களைப் பெற

முடியாமைக்கு உள்ளாட்டுப் போரையே காரணமாக்குகின்றனர். இந்நிலையில் இவ்வறிக்கையின் தரவுகளோ முடிவுகளோ வடக்கு கிழக்கு பாடசாலைகளின் பங்கேற்பு இன்றி, மொத்த இலங்கைத் தமிழ் மாணவ சமூகத்தின் பாடசாலை வாசிப்புப் பற்றிய ஆய்வுக்கு எவ்வகையில் உதவமுடியும் என்பதற்கு தேசிய நூலகத்திடம் பதில் ஏதும் இல்லை.

சர்வதேச அமைப்புகள் இலங்கை பற்றிய அறிவியல் தேவூக்கு முதலில் நாடும் நிறுவனம் அந்நாட்டின் தேசியநூலக மாகும். அவ் வகையில் இலங்கையில் வெளியிடப்படும் நூல் களை ஆவணப்படுத்தி வைக்கும் பெரும்பணி தேசிய நூலகத்தினு டையது. அதற்கான தனிப்பிரிவே அங்கு இயங்குகின்றது. இலங்கையில் வெளியிடப் படும் மும்மொழி நூல்களையும் பாதுகாத்து வைப்பதுடன் அவற்றின் நூலியல் தகவல்களை ஒரு நூல் விபரப்பட்டியலாக இலங்கைத் தேசிய நூற் பட்டியல் என்ற பெயரில் மாதாந்தம் அச்சிட்டு விநியோகிப்பதும் தேசிய நூலகத்தின் கடமையாகும். மாதாந்தம் வெளிவரும் இந் நூற்பட்டியலைப் பார்ப்போமானால் அதில் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களின் எண்ணிக்கை விரல்விட்டு எண்ணக்கூடியதாகவே உள்ளன. பெரும்பாலானவை அரசாங்கப் பாதநூல் களாகவும் பிற அரச திணைக்கள் வெளியீடு களாகவும் காணப்படுகின்றன. இது ஒரு தமிழ் நூலகத்தின் முழுமையான நூல் கொள்வனவுக்கு எவ்வகையிலும் நம்பகத் தன்மையுடன் பயன்படுத்த இயலாது.

இந்நிலையில் இன்று நாம் மாகாண நூலகங்கள் அல்லது பிராந்திய தேசிய நூலகங்கள் பற்றிய சிந்தனையை விரி வாக்கிக் கொள்ளவேண்டும்.

பிராந்திய தேசிய நூலகமொன்று தேவை என்றதும், எமது மனதில் முதலில் தோன்றுவது யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகமும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகமுமேயாகும். இவை இரண்டும் வரையறைக்குப்பட்ட நிறுவனங்கள். யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் பெயர் உலக அரங்கில் பேசப்பட்டாலும் அதன் வரையறைகள் யாழ்ப்பாண மாநகரசபை நிர்வாகத்தின் தீர்மானத்துக்கு உட்பட்டதே யாகும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சேவைப்பரப்பு அதன் மாணவர்களினதும்

அதன் ஆய்வாளர்களினதும் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதாகவே அமைகின்றது. எனவே இவ்விரண்டு நிறுவனங்களையும் பிராந்திய நூலக சேவைத்திட்டத்தில் பொருத்திக் கொள் வதை தவிர்த்தே நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

மாகாண அரசுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அரசியல் உரிமைகளில் கல்விசார் நிறுவனங்கள்-நூலகங்களை நிறுவி வளர்த்தெடுக்கும் உரிமையும் உள்ளபோதிலும், மாகாண அரசின் எந்தவொரு துறையினரும் இதுபற்றிய திட்டங்களை உருவாக்கி வருவதாகத் தெரியவில்லை. அத்தகைய சிந்தனைத் தெளிவைப் பெற நாம் பிராந்திய தேசிய நூலகச் சிந்தனையை தீவிரமாக உள்வாங்கியாக வேண்டும். இது இன்றைய சூழலில் எமது அறிவுசார் தேட்டங்களின் இழப்புகளைத் தடுக்க உதவும் ஏற்கெனவே இழந்து விட்டதில் சிலவற்றையாவது மீண்டும் பிராந்திய தேசிய நூலகம் அல்லது மாகாண தேசிய நூலகம் உதவும்.

இலங்கைத் தேசிய நூலகத்தை மாத்திரம் நம்பியிராமல் மாகாணமட்டத்தில் தேசிய நூலகமொன்று ஆவணக்காப்பகமாக வடக்கு மாகாணத்திலாவது முதலில் உருவாக்கப்பட வேண்டும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்துடன் கிளி நொச்சி, வஷனியா, மூல்லைத்தீவு, மன்னார் மாவட்டங்களையும் இணைந்ததாக இந்தப் பிராந்திய தேசிய நூலகத்தை உருவாக்கலாம்.

பிராந்திய தேசிய நூலகமொன்றின் பணிகளாவன:

1. வட பிராந்தியத்தில் உள்ள சுகல நூலகங்களுக்கும் தாய்ச்சங்கமாக இயங்குதல், அப்பிரதேச நூலகர்களுக்கும் நூலகங்களுக்கும் வழிகாட்டியாகவிருந்து கருத்தரங்குகள், பயிற்சிப் பட்டறைகள், துறைசார் பயிற்சிகள் ஆகியவற்றை வழங்கி அத்துறையில் நூலகர்கள் மேலும் முன்னேற வழிவகை செய்தல்.
2. வடபிரதேசத்தில் வெளிவரும் நூல்கள் மற்றும் ஆவணங்களின் அதிகாரபூர்வமான சேமிப்புக் காப்பகமாகத் திகழ்தல். வடக்கு மாகாண சபையின் சட்டபூர்வமான ஆவணச் சேர்க்கைக் களஞ்சியமாக இயங்குதல்.
3. ஈழத்தமிழர்களால் உலக அரங்கில் வெளியிடப்படும் நூல்கள் பற்றிய தகவல் களைத் தொகுத்து பிராந்திய நூல்விபரப் பட்டியல் ஒன்றினை நம்பகத்தன்மை

கொண்டதும், இற்றைப்படுத்தப்பட்டதுமான ஆவணமாக வெளியிடல்.

4. இன்றளவில் நூல்களையும் ஆவணங்களையும் பேணாது இயற்கை அழிவுக்கு உட்படுத்தப்படுவதை தடுத்து, அவற்றை பேணிப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கடத்தும் வகையில் நலீன பிராந்திய சுவடுகள் காப்பகப் பிரி வொன்றினை இயக்குதல். பழுதடைந்த நூல்களை, ஏடுகளைப் புனரமைக்கும் பிரிவினை ஏற்படுத்தி பழைய ஆவணங்களைப் பாதுகாத்தல்.
5. பிராந்திய எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வெளியிடும் வகையில் ஆக்கமும் ஊக்கமும் நிதி ஆதரவும் வழங்கி ஈழத்துத் தமிழ்ப் பதிப்புலகச் சூழல் ஒன்றினை உருவாக்குதல். காலத்துக்குக் காலம் அவர்களது நூல்களை சந்தைப்படுத்தும் வகையில் கண்காட்சிகள், புத்தகச் சந்தைகளை மேற்கொள்ளத் தமது கட்டடத்திலேயே வழியமைத்துத் தருதல், தாயக எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளை தமிழகம், மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளில் வாழும் தமிழர்களிடையே அறிமுகப்படுத்தும் செயற்பாடுகளை அதிகாரபூர்வமாக மேற்கொள்ளல்.
6. தேசிய நூலகம் ஒரு பொது நூலகம் அல்ல என்பதை இங்கு கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். அங்கு பொது நூலக மொன்றின் ஆவணச் சேர்க்கைகள் போன்று அயலக ஜனரஞ்சகங்கள் அனைத்தையும் பெற்றுப் பேணப்பட மாட்டாது. அதற்கென வடபிரதேசத்தில் உள்ள 115 பொது நூலகங்களும் இயங்கிவருகின்றன. அனைத்திலும் உள்ளூர் நூல்களைவிட அயலக நூல்களே அதிகம் என்பது அனைவரும் அறிந்த விடயம். பிராந்திய தேசிய நூலகம் அப்பிராந்தியத்தின் தேசிய இனத்தின் தனித்துவத்தைப் பேணியும், பிற அமைப்பகளுடன் சுமுகமான அறிவுசார் தொடர்புகளைப் பேணியும் ஒரு தாய் அமைப்பாக வட பிராந்தியத்தில் உருவாக்கப்பட்டு செயற்படுத்தப்படவேண்டும். இதற்கான நிதியமொன்றினை உள்ளூர் வளங்களையும் புலம்பெயர் தமிழர்களின் நிதி ஆதரவையும்

- கொண்டு உருவாக்கிக்கொள்ளலாம்.
7. பிராந்திய தேசிய நூலகத்தின் செயற்பாட்டுக்கு உள்ளூர் அறிவுஜீவிகளுடன் புலம்பெயர்ந்துவாழும் ஈழத்து அறிவு ஜீவிகள் மற்றும் நூலகத் துறைசார் ஆர்வலர்களின் அங்கத்துவத்தையும் உள்ளவாங்கி அரசியல் சார்பற்ற ஒரு ஆலோசகர் குழுவை உருவாக்குவது முக்கியமானதாகும். பிராந்தியத் தேசிய நூலகம் எவ்வித அரசியல், கட்சி, கொள்கை சார்பானதாகவோ இருக்கக் கூடாது.
 8. இப்பிராந்திய நூலக சேவைக்கான ஊழியர்கள் துறைசார் கல்விசார்ந்த அடிப்படையில் எவ்வித அரசியல் அழுத்தங்

களுக்கும் இடம் அளிக்கப்படாமல் தேர்வு செய்யப்படுவது மிகவும் இன்றியமையாத தாகும்.

இத்தகைய பின்னணியில் உருவாகும் பிராந்திய தமிழ்த் தேசிய நூலகம் எதிர்காலத்தில் இலங்கையின் எஞ்சிய மாகாணங்களுக்கும் முன்னோடியாகத் திகழும் என்று நம்பலாம். இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல, இலங்கையின் முதன்மையானதும் முன்னோடியானதுமான பிராந்திய நூலக மொன்றை உருவாக்கி வளர்த்துதெடுத்து மீண்டும் ஈழத் தமிழர்களின் அறிவுத்தேட்டத்தை மேலெழச் செய்வோமா?

○○○

க. சிவகாருண்யன்

அண்ணாறும் தமிழியும்

முதியவர் ஒருவர் அந்தக் கிராமத்திலே வாழ்ந்து வந்தார். அவரிடம் நிறைய நிலபுலங்கள் நகை, பணம் இருந்தன. அவருக்கு இரண்டு மகன்கள். முத்தவனுக்கு வயது பத்தொன்பது. இளையவனுக்கு ஏழு. இருவரிடையேயும் பன்னிரண்டு வயது வித்தியாசம். இளைய மகனின் பிரசவத்தின்போது முதியவர் மனைவி இறந்துபோனாள். அது தொட்டு இரண்டு மகன்களையும் அம்முதியவர் கவனமாக வளர்த்து வந்தார். பிறந்தபோதே தாயைப் பறிகொடுத்த இளையவன் மீது முதியவருக்கு பாசம் கொஞ்சம் அதிகம். அவனுக்கு சூடுதலான செல்லமும், சலுகைகளும். இது முத்தவனுக்குப் பொறாமையாக இருந்தது. ஆனால் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ள முடியவில்லை. முத்த மகனின் இருபதாவது வயதில் முதியவர் இறந்து போனார். அப்போது

இளையவனுக்கு வயது எட்டு. மரணப் படுக்கையின் போது இளையவனையும், எல்லாச் சொத்துக்களையும் நிர்வகிக்கும் பொறுப்பை முத்தவனிடம் ஓப்படைத்தார். இளையவனுக்கு உரிய, சட்டபூர்வமான வயது வந்ததும் அவனுக்குரிய சொத்துப் பங்கை அவனிடம் கொடுத்து, அவனைச் சுதந்திரமாக வாழவிட வேண்டும் என்ற கேட்டுக்கொண்டார். இளையவனைக் கவனமாகப் பார்ப்பான். முத்தவன் என்ற நம்பிக்கையோடு முதியவர் இறந்து போனார்.

நீண்ட காலமாக ஆழ் மனத்தில் பதுங்கியிருந்த பொறாமையும், சொத்தாசையும், ஆணவழும், அதிகார ஆடையும் முத்தவனிடம் வெளிப்படத் தொடங்கின.

முத்தவன் மனைவிக்கு எட்டு ஆண் சேகோதரர்கள். எல்லாரும் சேர்ந்து இளையவனை ஒதுக்கத் தொடங்கினர். அவனுக்குரிய நிலபுலங்களை நகை, பணம் ஆகியவற்றை எவ்வாறு அபகரிப்பது என்று யோசித்தனர். இளையவன் படிப்பை நிறுத்தினர். பட்டினிபோட்டும், அடித்தும் துன்புறுத்தினர். ஒருவாறு கள்ள உறுதியொன் றாடாக நிலபுலங்கள் நகை, பணம் அனைத்தையும் கையகப்படுத்திக் கொண்டான் முத்தவன். அதன்பின்னர் இளையவனை குவேனியைத் தூரத்திலிட்ட விஜயன் போல வீட்டை விட்டுத் தூரத்திலிட்டனர்.

இளையவன் இப்போது பத்து வயதில் கோயில் மடத்தில் குருக்கள், கொடுக்கும் பிரசாதத்தையும் சாப்பிட்டுக் கொண்டு கிடக்கிறான். கிடைக்காத போது பிச்சை எடுக்கிறான்.

○○○

சமர்பாகு
சீனா உதயகுமார்

நான் மிகவும் மனம் நொந்து போய் இருந்தேன். டேமியன் கஸ்காத் அதிபரின் மூத்த மகளின் நிலை கவலைக்கிடம் என்ற செய்தி அந்தப்பாடசாலை எங்கும் பரவியிருந்தது. மூல்லைத்தீவு ஆசுப்பத்திரியில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரிக்கு ஏற்றிவிட்டனர் என்ற செய்தியும் அடிப்பட்டது. நாளையில் இருந்து பாடசாலை லீவும் விடப் போகுது. இந்த லீவுத் தொடக்கம் இப்படி யொரு சோகமாக அமையும் என்று நான் கொஞ்சமும் நினைக்கவில்லை. இது என் மனநிலையில் பாரிய மாற்றத்தினை ஏற்படுத்தி இருந்தது. அந்த நினைவுகள் எனுக்குள் ஊடுருவி என்னை வாட்டி வதைத்துக்கொண்டு இருப்பதையும் உணரத் தொடங்கினேன்.

அதிபரின் மகள் நான்காம் ஆண்டு அதே பாடசாலையில்தான் படிக்கிறாள். துருதுருவென துடியாட்டமான சுட்டிச் சிறுமி, அவள். பாடசாலையில் காலைப்பொழுதிலே நான் எங்கே நின்றாலும், ஒடி வந்து “குட்மோனிங் சேர்” என்று சொல்லிவிட்டுச் சிரிப்பாள். அவள் சிரிக்கும்போது கண்கள் மிக அழகாய்த் தெரியும். கண்கள் சிரிக்கும் என்பார்களே அதனை அங்கே கண்டு உணர்ந்து மனம் சந்தோசமாவேன். ஒரு தெய்வப் பெண்ணாகவே அவளை நான் பார்ப்பேன். அவளின் உருண்டைச் சொக்கிலே மெதுவாகக்

கிள்ளிவிட்டு “குட்மோனிங்” என்று பதிலாக நானும் சொல்லுவேன். நான் சொல்லும் குட்மோனிங்கிற்காகக் காத்திருந்தவள் போல, அவள் முகம் சந்தோசத்தால் மலரும். அந்தச் சந்தோசத்தில் தன் வகுப்பு நோக்கி ஒடிப் போவாள்.

நான் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அந்தப் பாடசாலைக்கு மாற்றலாகி வந்து இரண்டாம் கிழமையில் ஒருநாள், பத்தாம் வகுப்பிற்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துவிட்டு ஆசிரியர் ஓய்வு அறை நோக்கி நடந்து போய்க் கொண்டிருந்தேன். நூற்றியிருபது மீற்றர் நீளமான சின்ன வகுப்புகளுக்குரிய கட்டடத்தின் முடிவிலேதான், அந்த ஓய்வு அறை இருந்தது. அப்படி நான் நடந்து வந்து கொண்டிருந்த போது, இந்த நாலாமாண்டுப் பிள்ளைகளின் சத்தம் என் காதைப் பிளந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வகுப்பிலே வகுப்பாசிரியரையும் காண வில்லை. சரி.., நானும் சம்மாதானே இருக்கப் போலேன் என்றுவிட்டு அந்த வகுப்பிற்குள் சென்று அமர்ந்து கொண்டேன்.

பிள்ளைகள் எல்லோரும் எழுந்து நின்று “குட்மோனிங் சேர்” என்று சொன்னார்கள். “குட்மோனிங் பிள்ளைகள்’ நல்லது, அமருங்கள் பிள்ளைகள்.....” என்ற பிறகுதான் அவரகள் அமர்ந்துகொண்டனர்.

“நீங்கள் எல்லோரும் சத்தம் போடாமல்

இருந்தால் நானொரு கதைச் சொல்லுவேன்” என்று சொன்னபோது, “கதை சொல்லுங்கோ சேர்- கதை சொல்லுங்கோ சேர்” என்று எல்லோரும் சத்தமாகச் சொன்னார்கள்.

“நான் சொன்னது, சத்தம் போடாமல் இருந்தால்தான் கதை சொல்லுவேன் என்று. இப்படிச் சத்தம் போட்டால் நான் கதை சொல்ல மாட்டேன்” என்று சொன்னவுடன் வகுப்பு வலு அமைதியானது.

நகைச்சவையோடும், உடல்மொழி அசைவு களோடும் நான் சொல்லிக் கொண்டிருந்த கதை கேட்டு மாணவர்கள் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள். எல்லோருடைய அந்தச் சிரிப்புகளையும் காணுகிறபோது எனக்கும் சந்தோசமாக இருந்தது.

பாடம் முடிவடைந்துவிட்டதை உணர்த்த மணி அடிக்கப்பட்டது. எனக்கு அடுத்த பாடம் பதினோராம் தரத்திற்கென்றிருந்தது. அங்கே போக ஆயத்தமான போது, எல்லோரும் எழுந்து நின்று “தாங் யு சேர்” என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லும்போது அவர்கள் முகத்தில் இருந்த மகிழ்ச்சி பார்க்க எனக்கும் சந்தோசமாக இருந்தது. அவர்களுக்கு என்னைப் பிடித்துவிட்டது என்பதற்கான அடையாளம், அது.

இந்த நாளுக்குப் பிறகு, நான் எப்பவும் அந்த இடத்தால் நடந்து செல்லும்போது இந்தச் சுட்டிப் பெண்ணும் இன்னும் இரண்டு பேருமாக வந்து என் கைகளைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு “வாங்கோ சேர், எங்கட வகுப்புக் வாங்கோ சேர்” என்று சொல்லும் போது அந்த வகுப்பாசிரியரும் எழுந்து வந்து, “வாங்க சேர்” என்று உள்ளே கூட்டிச் செல்வார்.

இப்படியாக, அந்த வகுப்புக்குச் செல்லுகிற ஒவ்வொரு தருணத்திலும் கதையோ பாடலோ இலகு கணித முறையோ என்று எது சொன்னாலும் அவர்களுக்கும் அதிலே விருப்பமாகவே இருந்தது.

அந்த வகுப்பிற்கு இந்தச் சுட்டிச் சிறுமிதான் மொனிட்டராகவும் இருந்தாள். நான் எங்கே, :பிறியாக இருந்தாலும் அங்கே ஒடி வந்து நின்றுவிடுவாள். என் கையைப் பிடித்து தங்கட வகுப்புக்கு வரும்படி கூட்டிப் போவாள். அவனோடு சென்ற நான், அந்த வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்குக் கதை சொல்வதிலோ அல்லது பாடம்

சொல்லிக் கொடுப்பதிலோ என் மனதைச் சந்தோசமாக்கிவிடுவேன். மாணவர்களும் வலு சந்தோசமாகக் காணப்படுவார்கள்.

இப்படி எனக்கு விருப்பமான, என்னோடு பழகிய அந்தச் சுட்டிச்சிறுமிக்கு இப்படியொரு நிலை என்று அறிந்த பிறகும் என்னால் எப்படித்தான் சுகமாக இருக்க முடியும்?

இந்தச் செய்தி அறிந்த அடுத்த நாளே பெரியாஸ்பத்திரிக்குச் சென்று அவளின் சுகம் விசாரித்துவிட்டு கண் கலங்கியவன், நான். அங்கே அதிபரைத் தேடினேன் அங்கே அதிபரைக் காணவில்லை. மூன்று நாட்களாக சாப்பாடு, தண்ணி, குளிப்பு என்று எதுவும் ஒழுங்கில்லாமல் தன் பிள்ளைக்காக ஆசுப்பத்திரியில் நின்று அலைந்தவர். ஒழுங்கான நித்திரையும் இல்லை. இப்ப கொஞ்சம் முன்னர்தான் வீட்டுக்குப் போன தாகவும், எப்பிடியும் பின்னேரம் திரும்பி வந்து விடுவார் என்றும் அதிபரின் மனைவி என்னிடம் சொல்லிக்கொண்டு நின்றார்.

அவள் ஆழந்த உறக்கத்தில் உறங்குவது போல் உறங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அவளின் நெற்றியில் கை வைத்துப் பார்த்தேன். நெற்றி அனலாகக் கொதித்தது. அவளின் அந்த மாதிரியான பரிதாப நிலை பார்த்தபோது, என் கண்கள் கலங்கி வந்தன. அவள் என்னோடு பழகிய அந்த இனிமையான தருணங்கள் என் நெஞ்சிலே ஊஞ்சலாடின.

பெரிய வகுப்பு முதல் சின்ன வகுப்பு வரையான அத்தனை மாணவர்களுக்கும் என்னில் ஓர் ஈர்ப்பு இருந்தது. நான் மாணவர்களோடு அன்பாக உரையாடும் தன்மையும், பாடம் படிப்பிக்கும் முறையும் பிடித்திருப்பதாகப் பிள்ளைகளின் பெற்றோர் என்னிடம் வந்து சொல்லத் தொடங்கினார். இதனை அதிபரிடமும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிபர் இதையெல்லாம் என்னிடம் சொல்லும் போது எனக்கும் மனதிலே புழகமாக இருக்கும்.

பெற்றோர் கூட்டம் நடந்த அன்று வரலாறு காணாத பெற்றோர்கள் அங்கு வந்திருந்தனர். அதிபர் தன் உரை நிகழ்த்தி முடிய அந்தப் பிரதேசத்து விதானையாரும் சிறு நிமிடங்கள் உரை நிகழ்த்திவிட்டு இருந்தார். அவருடைய உரைக்குப் பிறகு, பெற்றோரின் அபிப்பிராயங்கள் அறியும் நோக்கிலே அவர்களுக்கான சந்தர்ப்பத்தினை

அதிபர் வழங்கினார். அதிபரின் இந்த அனுமதி கிடைத்ததும் பெற்றோர் ஒவ்வொருத்தராகத் தங்கள் கருத்துகளைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

“இப்ப எங்கட பிள்ளையள் ஒழுங்காக வருகிறார்கள்” விடிய நாலு நல்லரை மனிக் கெல்லாம் எழும்பிப் படிக்கிறார்கள்” என்று ஒர் அம்மா சொன்னார்.

“பிள்ளைகள் கத்தமாகவும் நேரத்தோடும் வருவதை நானும் பார்க்கிறேன்” அந்த ஊர்க் கடைகார ஜயா சொன்னார்.

“பிள்ளையளுக்குக் கணிதம் எண்டால் என்னவென்டு இப்பதான் விளங்குதென்டு பிள்ளையள் சொல்லுதுகள்” பத்தாம் வகுப்பு மாணவியின் அப்பா சொன்னார்.

கணிதபாடம் கற்பித்தல் திறன் பற்றியும், நான் மாணவர்களோடு பழகும் முறை பற்றியும் விதானையார் தன் உரையிலே சொன்ன பிறகுதான் இந்தப் பெற்றோரும் இப்படித் துணிச்சலேடு சொல்லத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள், என்று எனக்குள் நினைத்துக் கொண்டேன்.

இப்பதான்... இப்பதான்... என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்லும்போது, ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் என்னையே பார்த்து “உம்” என்றிருந்தனர். ஏனென்றால், இந்தப் பாடசாலைக்குப் படிப்பிக்க வந்து நாலு மாதம்கூட ஆகவில்லை. அதற்குள்ளே, இந்த மாணவர்களும் பெற்றோர்களும் நல்லதாகச் சொல்வதை அவர்கள் யாருமே விரும்பவில்லை என்பதை நானும் உணர்த் தொடங்கினேன்.

அதிபர் இப்பாடசாலைக்கு வந்து ஒரு வருடத்திற்கும் அதிகமாகவிட்டன. இப்படியாருமே தன்னைச் சொல்லவில்லை என்ற மனவுளைச்சல் அவருக்குள்ளே உருண்டு புரளத் தொடங்கியது. பெற்றோர் கூட்டம் ஆரம்பிக்கும் போதிருந்த அவரின் முக மலர்ச்சி அந்தக்கூட்டம் முடியும்போது இருக்க வில்லை.

தவறாகவும், பிழையாகவும், முறையற்றும் நடக்கிற எந்தவொருவரும் தங்களையும் பாராட்ட வேண்டும் என்று நினைப்பது மனித இயல்புதான், போலும். அதிபரின் மனிலையும் அப்படித்தான் இருந்திருக்கிறது. அதற்காக, மற்றவர்கள் என்னைப் பாராட்ட வேண்டும் புகழ் வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இப்படியெல்லாம் நடக்கிறேன் என்று

மட்டும் நினைத்துவிட வேண்டாம்.

இப்படிப் பழகுவது, இப்படிக் கற்பிப்பது என்னிடம் இயல்பாக இருப்பது ஒன்று. என் இயல்பு சரியென்றால் அதன்படி அவர்களும் நடந்துகொள்ள முயற்சிக்கலாம். அதற்காக, என் பாடசாலையில் இருக்கிற ஆசிரியர்கள் ஒரு சிலர் போல் பொறாமைப்படுதலை நானும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று யாராவது நினைத்தால், அது என்னால் முடியாத காரியமாகும்.

பாடசாலைக்குச் சென்று அடுத்துத்த வாரமே அதிகாலை மற்றும் மாலை வகுப்புகள் வைக்கக் கூட தொடங்கினேன்.

“காலமை பின்னேரம் எண்டு உவர் உப்பிடிப் படிப்பிக்கிறார், இந்த ஊர்ச்சனமென்ன உவருக்குச் சிலையா வைக்கப் போயினம்? என்று நிலா ரீச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்.

“அதிபரைப் பேய்க்காட்டி, பிறின்டெடுத்து அடிக்கடி சோதனை வைக்கிறதும், அந்தச் சோதனையில் மாணவர் எடுத்த புள்ளிகளை ஒரு பைல் பண்ணி வைக்கிறதும், எங்களுக்கல்லே சங்கடத்தைத் தருகுது” சில்ரர் இப்படிச் சொன்னார்.

ஒரு தடவையல்ல ஒருவரிடம் மட்டுமல்ல, பல தடவை பலரிடம் இவர்கள் இப்படிக் கதைக்க எனக்கும் ஒருமாதிரியாகத்தானே இருக்கும். இவற்றையெல்லாம் அதிபரிடம் சொல்லி வைத்தேன். நான் செய்யக்கூடியதும் அதுதானே! அவர்கள் கதைத்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக எப்படி அவர்களைக் கேட்க முடியும்? அப்படிக் கேட்பதுகூட அவர்களுக்கான ஒரு தண்டனைதானே! அதனால் தான், அதிபரிடம் சொல்லி வைத்தேன்.

இப்படியொரு விடயத்தினை அதிபரிடம் நான் சொன்ன போது, “நீங்கள் ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதங்கோ, சேர். என்ன பிரச்சினை வந்தாலும் நான் இருக்கிறன்தானே!” என்று அதிபர் என்னிடம் அடிக்கடி சொல்லும் போது நானும் உற்சாகமாகவே தெரிந்தேன்.

ஆனால், ஆசிரியர்களுக்கிடையில் ஒரு முரண்பாட்டை உற்படுத்திவிட்டால் பாடசாலையை ஒழுங்காக்க கொண்டு நடத்தலாம் என்பது அதிபரின் முட்டாள்தனச் சிந்தனையை நானும் நன்குணர ஆரம்பித்துவிட்டேன். நிலா ரீச்சரும் சில்ரரும் என்ன விமர்சித்த விடயம்

இடிபும் மொழிபும்

-வராகவரவாணன்

எட்டய புரத்தில்

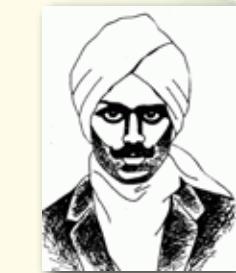
இடி இடித்தது
இந்தியா எங்கும்
சுதந்திர மணை
கொட்டித் தீர்த்தது
கட்டப் பொம்மனும்
கப்பல் ஓட்டிய தமிழனும்
கிட்டப் பிறந்த ஊர்
அல்லவா? லின்
கேட்கவா வேண்டும்?

பட்டி தொட்டி எல்லாம்
பாரதி பாடல்
முட்டி மேரதினை
முடங்கிக் கிடந்தோர்
வெட்டை வெளிக்குவந்து
விழுதலை என்று வீரிட்டனர்
எட்டுத்திக்கும் அதிர்ந்தது
ஏங்கினன் வெள்ளையன்

முறுக்கு மீசை
'முண்டாகுக்' கட்டு
நனுக்குத் தெறித்தாற்போல்
நாலைந்து சொற்கள்
இறுக்க மில்லா
இனிய கவினதை
பெருக்கப்பாடி னான்
விரளயம் ஆனது

சுதந்திரம் இன்றேல்
குடுகாடு மேல்
பதுமிது கேட்டோர் அவன்
பக்தராயினர்
மதகரிபோல் எங்கள்
மகாகவி
நிதம் வலம் வருவான்
நித்தினர் வருமா என்ன?

மாரி காலத்தில்தான்
மகாகவி விறந்தான்
காரினுள் மீது அவனுக்கு
அந்தனை கூப்போ?
குரியன் அவன்
சுந்தர நிலா அவன்
பேரினுள் அவனைக் கண்டு
பேடி என ஓடும்

பாரதி போவெலாரு
பாவலன் உண்டுகொல?
வேரைப் பிழுங்கி ஸிற்னு
விநுட்சங்களை வீழ்த்தும்
குறைக் காற்றவன்
கும்மா இருப்பானா?

“கிறுக்கன்” என்று
கிண்டல் செய்வர்
“விறுக்கன்” என்று
விளக்கமும் தருவர்
மறுக்க மாட்டான் எங்கள்
மகாகவி பாரதி
இறப்பவனுக்கில்லை

அதிபரிடம் போய் சொன்னது மகா தப்பு என்பதையும் பிறகு தெரிந்துகொண்டேன். நான் சொல்லுகிற எந்தவொன்றையும் அந்த இரு ரீச்சர்மாரிடமும் சொல்லிவிட்டு, நான் தனிமையில் இருக்கின்றபோது அவர்கள் பற்றிய குறைகளை அப்பட்டமாக என்னிடமும் சொல்லுவார்.

சுகுந்தலா ரீச்சர் ஒருநாள், ரெவிபோன் எடுத்து, “சேர், அதிபரோடு கவனமாகக் கதையுங்கோ’ நீங்கள் கதைக்கிற எல்லாத்தையும் அவளுவனுக்குச் சொல்லுறார் போல்’ எல்லாக் கதையளையும் நீரில சொல்லுறன் சேர்’ இதை நான்தான் சொன்னது என்டு என்னைப் புடி குடுக்காமல் நடந்தால் சரி சேர்” என்று சொன்னார்.

அந்த நாளுக்குப் பிறகு நான் வலு அவதானமாகப் பழகத் தொடங்கினேன். இதற்குப் பிறகான என் அமைதி நிலை

அதிபருக்கு அந்தரநிலையினை ஏற்படுத்தி மிருக்க வேண்டும். ஒரு நாள், என்னைக் கண்டுவிட்டு “என் சேர் கதைக்காமல் திரியறியள் முந்தியெண்டால் எவ்வளவோ கதையள் கதைப்பியள் என்ன நடந்தது சேர்” என்று வினாவினார். “அது ஒண்டுமில்லை சேர்” என்று நான் மொட்டையாகப் பதில் சொன்னபோது, வேறு எதுவும் என்னிடம் பேசாது அதிபர் போய்விட்டார்.

ஓவ்வொரு காலைப்பொழுதிலும் “குட்மோனிங் சேர்” என்று நான் சொன்னால் மாத்திரம் “குட்மோனிங்” என்று மட்டும் அதிபர் சொல்லுவார். இதை நான் பெரிதாக எடுப்பதில்லை. ஆனாலும் அதிபருக்கு, அதுவொரு எனக்கான பழவாங்கல் செயலாகவே தனக்குள் தான் நினைத்திருக்க வேண்டும். ஆனாலும், பாடசாலையில் என் செயற்பாடுகளில் எந்தவொரு மாற்றமும்

ஏற்படவில்லை. பிள்ளைகளின் ஒழுக்கம் பிள்ளைகளின் சுத்தம் பாடசாலைச் சுத்தம் என்று எல்லாமும் நல்லபடியாகப் போய்க் கொண்டிருந்தன. பிள்ளைகளும் என் சொல் கேட்டு நடந்துகொண்டிருந்தார்கள்.

ஒரு நாள் அந்த கொம்பியூட்டர் மேசையில் அமர்ந்து எனது வேலைகளைச் செய்ய ஆயத்தமானேன். அதிபருடைய அறையில்தான் அந்த கொம்பியூட்டரும் இருந்தது. அன்று வழக்கத்திற்கும் மாறாக கொம்பியூட்டர் லொக் செய்யப்பட்டிருந்தது. இதனால், அதை ஒபின் செய்து, உள்ளே சென்று எனக்கான கோவையினை எடுத்து வேலையினைச் செய்ய முடியாமல் இருந்தது. உடனேயே அதிபரிடம் கேட்டேன், “இது ண்ட பாஸ்வேட் என்ன சேர்?” என்று. உடனே அவர், பியோன் சுகந்தனிடம் “சுகந்தனன்னா, சிஸ்ரிடம் போய் பாஸ்வேட்டை கேட்டு வாங்கி வாங்க” என்று சொல்ல சுகந்தனும் ஆத்துப்பரக்க ஒடிப்போனார்.

இப்ப சிஸ்ரர் வந்தவுடன், மளமளவென்று பாஸ்வேட்டைப் பதிவேற்றி ஒப்பின் செய்தார்.

“பாஸ்வேட்டை எனக்கும் சொல்லுங்க, சிஸ்ரர். இனி நான் வேலை செய்யற ஒவ்வொரு முறையும் உங்களிட்டை பாஸ்வேட் கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியாது” என்று சொன்னேன்.

“பாஸ்வேட் என்பது இரகசியமானது. அது ஓராள்தான் வைத்திருக்க முடியும்” என்று சொன்னார்.

எனக்கு இது கடுப்பாக இருந்தது. கதிரையைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு எழுந்து நின்று, “நானும் பள்ளிக்கூடத்துக்கு வேலை செய்யத்தான் வந்திருக்கன். இந்த மாதிரியான உனர் குரங்குப் புத்தியை உண்ணோடு வைச்கக் கொள்ளும்” உண்மையான ஆசிரியைக்கான தகுதி உண்ட்டை கொஞ்சமும் கிடையாது’ காட்டுவாசியிலை ஒண்டுபோலத்தான் நீயும்” என்று சொல்லிவிட்டு அதிபரிடம் போனேன். அங்கே, அதிபர் மௌனமாகச் சிரித்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தார்.

இந்த அதிபருக்குக் கீழே வேலை செய்வது என்பது கஸ்ரம்தான். விலாங்கு மீன் போல தலை காட்ட வேண்டிய இடத்தில் தலையைக் காட்டி வால் காட்ட வேண்டிய

இடத்திலே வாலைக் காட்டி தப்பிக்கிற குணம் நிறையவே இருக்குது. ஒரு தகுதியற்றவருக்குக் கீழே நான் வேலை செய்கிறேன் என்பதை நினைத்து வெட்கப்பட்டேன். ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாக, “சேர், இனிமேல் கொம்பியூட்டர் தொடர்பான எந்தவொரு வேலையும் என்னிடம் கேக்கக் கூடாது” என்று மட்டும் சொல்லிவிட்டு வெளியே வந்துவிட்டேன். அறுத்தால், இரத்தம் வராத அளவுக்கு அதிபரின் முகம் கருகிப்போய் தெரிந்தது.

நான் ஒய்வெடுக்கும் அறைக்குள் வந்து இருந்தேன். அங்கே யாருமே இருக்கவில்லை. அதிபரின் இரண்டுபட்ட நிலை நினைத்து வெட்கப்பட்டேன். மனதிலே ஒண்டு வைத்து வெளியே இன்னொன்டு பேசி மற்றவர்களிடம் பழகுபவர்கள் நிச்சயம் துன்பங்களை அனுபவிப்பார்கள். இதை எங்கேயோ படித்தது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. உந்த அதிபர் என்ன துன்பத்தை அனுபவிக்கப் போறாரோ..? என்று நினைத்துவிட்டு, அந்த மேசை மேலே முகக் குப்பறப்படுத்துவிட்டேன். என், கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வடிந்து என் கண்ணங்களை நனைத்துக் கொண்டிருந்தன. இச்சம்பவம் நடந்து ஒரு மாத இடைவெளிக்குள் இப்படியொரு துயர சம்பவம் அதிபருக்கு வந்ததிற்காக என்னை நானே நோகத் தொடங்கினேன்.

இந்த ஒரு மாதமும் அதிபருக்கு “குட்மோனிங் சொல்லவோ..?” அவரோடு கதைப்பதற்கோ..?” நான் முயற்சிக்கவில்லை. இதெல்லாம், ஒரு முட்டாள்த் தனம் என்பதை உணர்ந்துவிட்டு, இந்த நேரத்தில் எங்கள் அதிபருக்கு நல்லதொரு நண்பனாக இருந்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணினேன்.

சுட்டிச்சிறுமியின் சுகம் விசாரிக்க முதல் நாள் சென்றபோது அதிபரை நான் சந்திக்கவில்லை. அடுத்த நாள் காலையில் நானும் என் மனைவியும் சென்று போய்ப் பார்த்தோம். அப்பவும் அதிபரை நான் சந்திக்கவில்லை. ஒவ்வொரு இரவும், சுட்டிச்சிறுமிக்காகக் நான் பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்கினேன். வீரபத்திரர் கோயில், அம்மன் கோயில், பிள்ளையார் கோயில்களுக்கு சென்று வழிபட்டு வந்தேன். என் மனைவி எனக்கு மாலைகட்டித் தந்து உதவி

செய்தாள். கோயில் சவாமி முன் இருந்து தியானிக்கத் தொடங்குவேன். சுட்டிச்சிறுமியின் நாமத்தை உச்சரிப்பேன். கண் திறக்காமல், மணித்தியாலக் கணக்கில்கூட என் தியானம் தொடர்ந்திருக்கும்.

நான் ஆசுப்பத்திரிக்குப் போகிற ஒவ்வொரு தருணத்திலும் அதிபரைக் காண்பதே இல்லை. இப்படி ஏழ நாள்கள் போய் வந்தேன். இந்த ஏழ நாள்களும் எங்கள் வீட்டில் மச்சம் என்பது சமைக்கவே இல்லை. கோயில் பிரார்த்தனை என்று என் வழிபாடு போய்க்கொண்டிருந்து.

நால்:

கண்ணாடி சுவர்களும் சில காலத் மனிநீர்களும் (சிறுக்கைகள்)

அங்கிரியர்:
மொழிவரதன்

வெளியீடு:
கொட்டகை நமிழ்ச்சங்கம்

விலை:
ரூபா. 400.00

மலையகத்தின் மூத்த எழுத்தாளர் மொழிவரதனின் சிறுக்கைத் தொகுதி இது. மொழிவரதனின் எழுத்துக்கள் மொழியை ஆயத மாகக் கொண்டு சமூகமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கம் கொண்டவை. அவரது முதற்சிறுக்கைத் தொகுதியான மேகமலைகளின் இராகங்கள் என்ற தொகுதியில் அடங்கிய சிறுக்கைகளிலும் இந்தப் பண்பைக் காணமுடிகின்றது.

இத்தொகுப்பில் அடங்கியள்ள 19 சிறுக்கை களிலும் மலையக மக்களது பெரும் உழைப்பு மறைமுகமாகச் சுரணப்படுவதையும், அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூட நிறைவேற்ற முடியாத அவர்களது நிலைமையையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளன. கடின உழைப்பும் தீராத வறுமையும், குடும்பக் கஷ்டங்களும், விரக்தியும் உழைப்பிற்கு கிட்டாத வருவாயும் என இக்க்கைகள் வெளிப்படுத்தும் செய்திகள் துயர் தருவன.

தான் வாழும் சூழலையும் தனது சமூகம் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளையும் இக்க்கை களினுரடாக விபரித்து தனது சமூகம் முன்னேற்ற மடையவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் இக்க்கைகளை ஆசிரியர் படைத்திருக்கிறார்.

சூர்யமையான அவதானிப்புத் திறனுடன் சிறந்த மொழிநடையில் இக்க்கைகளை எழுதிய ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர். மொழிவரதனின் வெற்றிப் படைப்பு இது.

எட்டாம் நாளும் போனேன். அதிபர் என்னைக் கண்டு ஒடி வந்தார். என்னைக் கட்டிப்பிடித்து சுத்தமாக அழுத்தொடங்கினார். எனக்குள் ஒரே விபரீத என்னங்கள். நடக்கக்கூடாதது ஏதும் நடந்துவிட்டதோ என்ற ஏக்கம்.

“சேர் என்னை மன்னிச்சிடுங்க, உங்கள் நல்ல மனசைப் புரிஞ்சக்காமல் அந்த ரீச்சர்மாரோடு சேர்ந்து பழிவாங்கலாக நடந்து விட்டேன். அதுக்குப் பிறகுதான் இப்படி யெல்லாம் எனக்கும் நடக்குது போல, போன ஆறு நாளும் கொழும்பில என்னைக் கூப்பிட்டு விசாரிச்சாங்கள் எங்கட பள்ளிக்கூடத்தில் நாலு வருசத்துக்கு முந்தி நடந்த ஊழலுக்கு என்னைக் கூப்பிட்டுத் துருவித் துருவி கேள்வி கேட்டாங்கள் இங்கை என்ற மகளினர் பிரச்சினை இப்படியிருக்கேக்க நான் அங்கே போகவேண்டிய கட்டாயம். இனி இப்படியொரு துண்பம் ஆருக்குமே வரக்கூடாது, சேர் போய்ப் பாருங்க சேர் என்ற கடவுள் இன்னைக்குத்தான் முளிச்சுப் பாத்து அம்மா, அப்பா என்று கதைக்கிறாள் அவளை நீங்களும் போய்ப்பாருங்க, சேர்” என்று சொல்லி என்னை இழுத்துக்கொண்டு போனார்.

அங்கே போன நான், சுட்டிச்சிறுமியைக் கட்டித் தழுவி நெற்றியிலே ஒரு முத்தம் கொடுத்தேன். முத்தம் கொடுத்து விட்டு, என் சொக்கினை அவள் சொக்கோடு உரசிக் கொண்டேன். அவள் முகத்திலே பாரிய புன்னைகை வெளிச்சமாகத் தெரிந்தது. அந்தப் புன்னைகை பார்த்த என் கண்கள் ஆனந்தத்தில் கலங்குகின்றன. இனி அவளுக்கு எதுவும் நடந்துவிடாது என்ற நம்பிக்கை எனக்குள் பிரவாகித்து வந்தது. அதிபர், தன் கண்களில் இருந்து வடிகிற கண்ணீரைத் துடைத்தார். என் இடதுகையை இறுகப்பிடித்து தன் உறுதியான அன்பினை என்னிடம் வெளிக்காட்டிப் போனார்.

இப்படியெல்லாம், நடந்து கொண்டிருக்கையிலே அதிபரின் மகளைப் பார்க்கவேன்று அந்தப் பாடசாலையில் இருந்து எந்தவொரு ரீச்சர்மாரும் ஒரு நாள்கூட வரவில்லை என்று அதிபரின் மனைவி அதிபரிடம் சொல்வது என் காதிலும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

“கடைசியா நீ இப்ப என்னதான் சொல்லுற” அம்மாவின் குரல் உயர்ந்தது “இல்லம்மா எனக்கு இப்ப கல்யாணம் வேண்டாம்” நிர்மலா அமைதியாகவே பதில் சொன்னாள்.

அவளது அமைதி அம்மா ரஞ்சித்த்தை மேலும் கோபப்படுத்த “என்னடி பிள்ளை உன்ற மனசில என்னதான் நினைசுக்க கொண்டிருக்கிற ஒரு வருசமா, ரெண்டு வருசமா, ஆறு வருசமா இதுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற.”

அம்மாவின் சுருதி கூட நிர்மலா மெல்ல நழுவினாள் தயாராக இருந்த சாப்பாடு பொட்டலத்தை பையினுள் வைத்தவாறு வேகமாக படியிறங்கி காரினுள் நுழைந்து புறப்பட ஆயத்தமானாள்.

இது வழக்கமான பல்லவிதான் ஆறு வருடங்களாக பெரும்பாலும் வாரம் ஒரு முறை அல்லது இருமுறை இந்தப் பல்லவியை கேட்டவாறுதான் அவளது பொழுது விழியும்.

முன்னெப்போல் அவளால் தாயின் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்க முடிவதில்லை பதிலாய் கூறுவதற்கு காரணங்கள் இல்லை என்றானபோது இப்படி பதில் கூறாது விலகிப்போக தொடங்கி விட்டாள். இப்பொழுதெல்லாம் சனி ஞாயிறு பொழுதுகளை கூட வீட்டிலிருக்காதவாறு தவிர்த்துக் கொள்கிறாள்.

தனது கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லாது விலகிக்செல்லும் மகளைக்காண ரஞ்சித்திற்கு அளவிட முடியாத கோபம் ஏற்பட்டது. மகளின் எதிர்காலத்தை பற்றிய பயமும் கேள்விகளும் அவளது கண்களில் கண்ணீரை வரவழைத்தன.

நிர்மலா அப்படியொன்றும் அலட்சியமான திமிர் பிழித்த பெண்ணில்லை இன்று மிகச்சிறந்த பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றும் போதும் சமூகத்தில் உயர்வான அந்தஸ்ததில் இருக்கும் போதும் கொஞ்சமும் கர்வமின்றி தாயின் செல்ல மகளாகத்தான் இருக்கிறாள். ஆனால் கல்யாணப்பேச்சை எடுக்கும்போது மட்டும் இந்த அசட்டையும் அலட்சியமும் எங்கிருந்துதான் வந்து ஒட்டிக்கொள்கிறதோ?

கணவனை இழந்து தனிமரமாக நின்றபோது தனது ஜந்து வயது மகளின்

கேதீஸ்வரன்

நாநல் சிலுவை

எதிர்காலத்தை எண்ணி ரஞ்சிதும் மலைத்து நின்ற காலம் உண்டு ஆனாலும் தனது உழைப்பாலும் திறமையாலும் அந்தக் கவலையை பொடிப்பொடியாக்கிய மகள் இன்று 25 வருடங்களுக்கு பின் ரஞ்சித்ததின் மனதில் அத்தகைய கவலைகளை மீண்டும் தோற்று வித்தாள்.

நிர்மலா சிற்றுாண்டிச்சாலையில் அமர்ந் திருந்தாள். அவள் முன்னால் வைக்கப் பட்டிருந்த தேநீர் ஆறிபோயிருக்க அதற்காக சில ஈக்கள் போட்டியிட்டுக் கொண்டிருந்தன. நிர்மலாவின் கண்கள் சூனியத்தை வெறித்துக் கொண்டுயிருக்க அவளிடமிருந்து மெல்லிய பெருமுச்சொன்று வெளிப்பட்டது. இன்று அவளுக்கு விரிவுரைகள் ஏதும் இல்லை ஆனாலும் அம்மாவிடமிருந்து தப்பிப் பதற்காகவே கல்லூரிக்கு வந்திருந்தாள்.

அருகில் கேட்ட உல்லாச குரல்களினால் அவளது மோனம் கலைந்தது. அப்பொழுது தான் விரிவுரை முடிந்து விரிவுரை மண்டபத்திலிருந்து கும்பலாக சிற்றுாண்டிச்சாலைக்குள் மாணவர்கள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களது ஒவ்வொரு அசை விலும் உற்சாகம் பீரிட்டது. அனைவரது கண்களிலும் சுதந்திரமும் மகிழ்ச்சியும் மின்னியது. தங்களுக்குள் கேலி செய்தவாறும் கதைபேசியவாறும் வரும் மாணவர்களைக் கண்டவுடன் அவளது கண்களில் சிறிய வலி தெரிந்தது.

அவளது மனக்கள்னில் அவளது கல்லூரிக் கால நினைவுகள் அழையா

விருந்தாளியாக வந்து மெனனப்படமாய் ஓடியது. ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இதே கல்லூரியில் கவலைகள் அற்று உல்லாச வானில் சிறகடித்த கணங்கள் அவள் கண்களில் வந்து போயின கூடவே அவனது முகமும்.

நிர்மலா மெல்ல தலையை அசைத்து அவனது நினைவுகளிலிருந்து விடுபட முயன்றாள். ஆனாலும் முற்று முழுதாய் அவளது மனதை விலங்கிட்டிருந்த நினைவுகள் அவவளவு எளிதாக விலகிப் போவதாய் இல்லை.

முரளி அவளிடம் “I Love You நிர்மலா” என்று சொன்னபோது அவளால் அதை நம்ப முடியவில்லை. பல காலம் நண்பனாய் பழகியவன் இப்படி தன்னிடம் காதலைக் கேட்பான் என அவன் ஒரு போதும் எண்ணியிருக்கவில்லை. மறுகணம் எதுவுமே பேசாமல் விலகி வந்துவிட்டாள்.

அன்றைய தினம் இரவு அவன் ஒரு நொடி கூட உறங்கவில்லை. முரளி சொன்னது அவள் காதுகளில் ஒலித்துக்கொண்டே இருந்தது.

தொடர்ந்து வந்த நாட்களில் இயன்ற வரை அவள் முரளியை தவிர்த்தாள். ஆனாலும் அவளது பாராமுகத்தை அவன் ஏற்றுக்கொள்வதாயில்லை.

தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் ஒரு நாள் மீண்டும் முரளி அவளிடம் பதிலைக் கேட்ட போது “எனக்கு இதிலெல்லாம் ஆர்வ மில்லை” என்ற அவனது பதிலில் அவன் நொறுங்கிப்போனான்.

ஆனாலும் அவனது பதிலில் அவன் திருப்தியடைந்ததாய் தெரியவில்லை. நாளுக்கு நாள் அவனது காதலை உணர்த்த அவனது முயற்சிகளின் தீவிரம் அதிகரித்ததே அன்றி ஒரு போதும் குறையவில்லை.

எப்போதும் அவளால் அவளிடம் கோபத்தையோ வெறுப்பையோ காட்ட முடிந்த தேயில்லை அதற்கான காரணத்தை அப்போது அவளால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை எனவே இயன்றவரை விலகிப் போனாள்.

ஒவ்வொரு நாளும் அவள் விடுதியிலிருந்து வெளியே வரும் வேளையில் அவள் தரிசனத் திற்காய் காத்திருக்கும் முரளியை அன்று காணவில்லை ஆனால் சிறிது நேரத்தின் பின் கிடைத்த செய்தி முழுக் கல்லூரியையும் அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியது.

தண்டவாளத்தில் சிதைந்து கிடந்த

பகிள்வோம்....

ஸமூழம் தமிழும்

ஸமுத்திலே எழுந்த யூராசெஞ்சரம் என்கின்ற வைத்திய நூலிலே 12000 செய்யுள்கள் இருந்ததாகக் கூறுவர். இந்நால் பற்றி பேராசிரியர் ஜ. வெவுய்ம்ர்களை பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்.

“பூராசெஞ்சரம் அளவு பாரிய நூல் எதுவும் இலங்கைத் தழுவில் வேறு இல்லை. 12000 செய்யுள்கள் இருந்தனவென்றால், இந்தயத் தழுவில் வேறு உண்டா என்பதும் ஆராய்ச்சிக்குரைய விடயமாறும்”

முரளியைப் பார்த்து பலர் விபத்து என்ற போதும் சக நண்பர்களின் பார்வை அவளைக் கோபத்துடனும் அருவருப்படனும் குற்றம் சாட்டியது.

அவ்விடத்திலேயே மயங்கி விழுந்த நிர்மலா இரண்டு வாரங்கள் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாள். வீடு திரும்பும் போது அவள் கண்களில் இருந்த வெறுமை இன்றுவரை தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது.

பழைய நினைவுகள் கண்களின் ஓரமாய் துளிக்கக்கூடியதிருந்த கண்ணிரை பிற்ற பார்வையில் படாது துடைத்துக்கொண்ட நிர்மலாவின் மனக்கண்ணில் தாயின் முகம் தோன்றியது. இதழ்களில் விரக்தியான புன்னைக்கூடன் தாயை சமாளிக்கும் விதம் பற்றி சிந்திக்க தொடங்கினாள்.

०००

நூல் :

செல்லக்கோழி சேரா

நூலிரியர்:

உ.நிசார்

முதற்பதிப்பு:

2017

வெளியீடு:

பாஜு வெளியீட்டகம், மாவனல்லை

சிறுவர்க்கான இலக்கிய ஆக்கங்களைப் படைக்கும் முன்னணி எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக இருப்பவர் உ.நிசார். இதுவரை ஒன்பது சிறுவர் பாடல் தொகுதிகளையும், ஆறு சிறுவர் கதைநூல்களையும் வெளியிட்டவர். செல்லக்கோழி சேரா என்ற இந்தச் சிறுவர் கதைத் தொகுப்பு நூல் 9 - 12 வயதுக்கு உட்பட்ட சிறுவர்க்கானது. சிறுவர் வாசிப்புக்கு ஏற்ற ஆறு கதைகள் இந்நாலில் உள்ளனதான். இத்தொகுப்பில், மீண்டும் பறந்த பட்டம். தாய்மை தலைகுனிந்தது, திப்பு மாமா, விளாம் பழங்களுடன் விளையாடிய ஆட்டுக்குட்டிகள், குயிலுக்கும் கூடு கட்டலாம், செல்லக்கோழி சேரா ஆகிய கதைகள் அடங்கியுள்ளன. சிறுவர் வாசிப்புக்கு ஏற்ற சிறந்த மொழிப்பிரயோகம், சின்னச் சின்ன வசனங்கள். சிறுவர் உளவியலுக்கும், மனவளர்ச்சிக்கும் ஏற்ற கருப் பொருள் கொண்ட கதைகள். உ.நிசாரின் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பனுபவம் இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பை தரமானதாக ஆக்கியுள்ளது.

அசாதாரண நிகழ்வுகள்

மிக அசாதாரணமுறையில் நிகழ்கின்றன மனிதம் குறித்தான நிகழ்வுகள்

இன்னாரு பரிமாண ஈழமாய்
உலகை உலுக்கியது
ஸ்ராவஞிங்கா

உவமானமற்று
உருக்குலைந்து
உழல்கின்றன
சிதிலங்கள்

ஆக்கிப்போட்டிசாற்றுப் பருக்கக்கையக் கூட
அசைப்போடவிடாது
ஆட்டிப் போட்டது

ஆடைகளை உருவிக்கொண்டு
அங்குகள் அரக்காகியிருக்கின்றன
அவமான இல்சணங்கள்
அதிசயமாய்

காட்சிப் பழங்களில்
கண்ணீர் கதைபேசி
மின்ஜுகின்றன

குந்துயிர்களின்
கதங்லில் காயின்து
கரைகின்றன காகங்கள்

அதிகார தோசங்களில்
அலைச்சமாகும் குழந்தைக் காவியங்கள்

இனி சுத்திகரிக்கப்பட்ட
இனங்களின் மீதும்
இரங்கல் கீதங்கள் ஒலிக்கும்

எல்.வளீஷ் அக்ரம்

மேலத்தேய மெய்யியலிற்கான தேவினின் பங்களிப்பு

புலேந்திரன் நேசன்

உதவி சீர்வுறையாளர், மெய்யியல் உயர்யல் துறை,

பேராந்திரப் பல்கலைக்கழகம்.

தேவிலிஸ் கிரேக்கமிலிட்டஸ் நகரில் கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்தார். மிலிட்டஸைச் சேர்ந்த தேவிலிஸ் முதல் மெய்யியலாளராகக் கருதப்படுகிறார். முதல் விஞ்ஞானி என்று கருதப்படுபவரும் தேவிலிஸ்தான். மைலிட்டஸ் சின்னாசியாவின் கரையோரத்தில் இருந்தது. இவரதும் இவரது சீட்ர்களினதும் சிந்தனைகள் இவர் வாழ்ந்தமை லீசியநகரின் பெயரால் மைலீசியப் பள்ளி என அழைக்கப்பட்டது. அவரது பிறப்பு, இறப்பு, பற்றிய விபரங்கள் திட்ட வட்டமானதாக அறியப்படவில்லை. ஆனால் கி.மு.580 கனில் தேவிலிஸ் தீவிர சிந்தனைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டிருந்ததற்குச் சான்றுகள் தாபித்ததோடு அதன் விஞ்ஞானியாகவும் தேவிலிஸ் விளங்கினார். தூய அறிவைப் பயன்படுத்திய முதல் கிரேக்க சிந்தனையாளர். இவர் எதிர்வு கூறிய கிரகணம் கி.மு.585இல் நிகழ்ந்தது. சூரியனின் ஒழுங்கமைப்பின்மையால் ஏற்படும் நான்கு பருவ வேற்றுமைகளையும் தேவிலிஸ் கண்டுபிடித்தார் என்றும் கருதப்படுகிறது. எதென்றால் நகரில் டமாசியஸ் நீதிபதியாயிருந்த காலத்தில் “ஞானி” என பட்டம் குட்டப்பட்டார்.

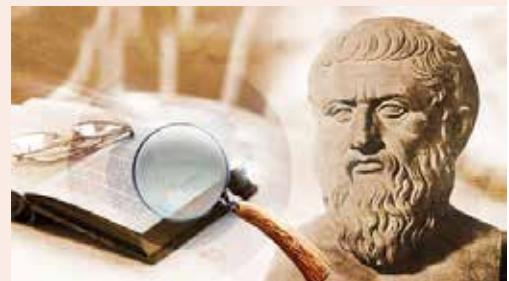
மிலிட்டஸ் இல் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆண்டு மானம் அவருடையதென்று கருதப்படுகிறது. தேவிலிஸ் இன் கடவுள் கொள்கை திட்ட வட்டமாகத் தெரியவில்லை. “உலக ஆன்மா” அல்லது “நீர்க் கடவுள்” பற்றிய நம்பிக்கை

தேவீஸ் (Thales) (c.624-546 BCE)

Thales is usually considered to be the first philosopher as well as ‘the father of science’ as he was the first to try to explain things in nature without relying on mythology. He was the first of three major figures in the Milesian school, all of whom felt that one single substance was the source of all things. According to Thales, that one substance was **water**.

அவருக்கு இருந்திருக்கலாம்.

தேவிலின் முன்னோர்கள் பீனிலியாவைச் சேர்ந்தவர்கள். பீனிலியரின் கப்பலோட்டும் கலையை தேவிலிஸ் அயோனியர்களிடையே அறிமுகப்படுத்தியதாக கூறப்படுகிறது. தேவிலிஸ் ஒரு செமித்தியரா? என்று கேள்வி எழுப்பப்பட்டுள்ளது. எனினும், ஜோன் பேண்ற் தேவிலிஸ் ஒருமைலீசியர் என்று கூறுகின்றார். பபிலோனிய அட்வனையைப் பயன்படுத்தித் தேவிலிஸ் ஒரு கிரகணத்தை எதிர்வு கூறினார் எனக் கூறப்படுகிறது. கிரகணம் தோன்றியது பற்றி தேவிலிஸ் அறிந்திருந்தார் என்பது உண்மையேயாயினும் கிரகணம் தோன்றுவதற்கான காரணம் பற்றி அவர் ஏதும் அறிந்திருக்கவில்லை. கிரகணத்தை அது தோற்றும் தருவதற்கு முன்னதாகவே அவர் கணித்து அறிந்திருந்தார் என்பது உண்மை. சந்திர கிரகணங்களை அவை தோன்றுவதற்கான காரணங்களை அறியாது அவை எப்போது நிகழக்கூடும் என்பதைக் கணித்துக் கொள்வது சாத்தியமே என்றும் பபிலோனியர் இவ்வாறே கணித்தனர் என்றும் பேண்ற கூறுகிறார். இதனால், கிரகணத்தை முற்கூட்டியே தேவிலிஸ் அறிவித்தமையைக் கொண்டு தேவிலின் விஞ்ஞான அறிவைப் பற்றி எவ்வகை முடிவிற்கும் வரமுடியாதிருப்பதாகப் பேண்ற மேலும்

கூறுகிறார். கிரகணத் தோற்றுத்திற்கான காரணத்தைக் கூறவும் அதைக் கணிப்பிட்டுக் கூறவுமானவான சாஸ்திர அறிவைத் தேவில் பெற்றிருந்தாரா? என்பது ஜயத்திற் கிடமானதாகக் கூறப்படுகிறது. பூமி கோள வடிவமானது என்பதையும், தேவில் அப்போது அறிந்திருக்க வில்லை. ஆனால், அவர் கிரகணம் தோற்றும் பெறும் ஆண்டைச் சரியாகக் கூறினார். 585இன் முடியுமுன்னர் (கிரகணத் தோற்றும்:28, மே,கி.மு.585) அது தோற்றுமாகும் என்றார். சமேரிய வானவியல் அட்வணையைப் பயன்படுத்தி இவ்வெதிர்வு கூறலை அவர் நிகழ்த்தினார்.

எகிப்திய கேத்திர கணித அறிவை தேவில் கிரேக்கத்திற்கு அறிமுகம் செய்தார். சில கணிப்பீடுகளை அவர் தாமாகவே விருத்தி செய்ததுடன் சில புதிய தோற்றங்களையும் அவர் உருவாக்கினார். நெல் நதியில் உண்டாகும் வெள்ளப்பெருக்குப் பற்றி விளக்கக் கொள்கைகளையும் அவர் வகுத்திருந்தார். நெல் நதிப் பெருக்கிற்கு எகிப்திய காற்றுக்களின் உந்துதலே காரணம் என்று அவர் விளக்கமளித்தார். தரையில் இருந்து கொண்டே கடலில் செல்லும் கப்பல்களின் தூரத்தை அவர் கணித்துக் கூறினார். பிரமிடுகளின் உயரத்தை அதன் நிழலின் நீளத்தைக் கொண்டு கணித்தார். வானவியல் அறிவிலும் ஆண்டுக் கணிப்பீட்டிலும் அவரால் புதிய விடயங்களை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

தேவிலின் நீர்த் தத்துவம்.

மாறந் தன்மையைடைய உலகப் பொருட்கள் யாவற்றிற்கும் உட்பொருளான பண்டம் நீர் என்று தேவில் கூறினார். தேவிலின் பிரதான சிந்தனைப் பங்களிப்பு “நீர் தான் முதன்மைப் பொருள்” என்ற அவரது அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். நீர் தான் மூலப்பொருள் ஏனைய பொருள்கள் அனைத்தும் அதிலிருந்து தான் தோற்றும் பெறுகின்றன. பூமியானது நீரில் தங்கியிருக்கின்றது என்று தேவில் கூறியதாக அரில்ரோட்டில் கூறுகிறார். ஏனைய பொருள்கள் யாவற்றையும் விட அதிக உருவும் எடுக்கக்கூடிய பதார்த்தம் நீராகும். திடமாக, வாயுவாக, திரவமாக மாறும் தன்மை நீருக்கு உண்டு. தேவிலின் இது சம்மந்தமான கொள்கைகளை பிரபஞ்ச தோற்றுவியல்

நோக்கிலேயே பார்க்க வேண்டும் என்று கூறும் பேணற் இது தொடர்பான அவரது கொள்கைகளை பின்வருமாறு வகுத்துத் தந்துள்ளார். தேவிலின் அண்டவியல்:

- * பூமி நீரில் மிதக்கிறது.
- * நீரே பொருட்கள் யாவற்றினதும் ஆதிகாரணம்
- * பொருட்கள் யாவற்றிலும் கடவுள் நிறைந்துள்ளனர்.

“நீன் மாற்றங்களை அவதானித்த தேவில் நீரிலிருந்து உலகத் தோற்றும் நிகழ்வதையும் உலகப் பொருட்கள் மீண்டும் நீராக மாறுவதையுமே தான் கண்டதாக எண்ணியிருக்க வேண்டும்.” குரியன் நீரை உறிஞ்சுவதாகவும் நீரே மீண்டும் மழையாக வருவதாகவும் இறுதியாக அதுவே நிலமாக மாறுவதாகவும் ஆதி அண்டவியலாளர் கருதினர். தேவில் நீரை மூலக்கூறாக ஆக்கினார். முதன்மையான இருப்பு நீராகும். எல்லாம் நீரினால் ஆகின்றன என்பதை நீர் தத்துவம் ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தது. பிரபஞ்சம் எவ்வாறு தன்னீரால் படைக்கப் பட்டது? நீர் பொருள்களாக மாற்றமுறும் போது அவ்வழி முறைகளில் நிகழும் மாற்றங்கள் எவை? என்ற கேள்விகளுக்கு, தேவில் விடை தரவில்லை. “ஸரலிப்பு” என்பதை அவதானித்து அதிலிருந்து உயிர்த்தோற்றும் உட்பட எல்லா வடிவ மாற்றங்களும் நிகழ்ந்திருக்கும் என்று அவர் கருதியிருக்கலாம். அவரது நீர்த்தத்துவம் விளக்கங்கள் குறைந்த, கரடுமரடான கருத்தாக இருந்தது.

ஆனால் அவரது நீர் தத்துவம், தத்துவத்திற்கு எவ்வாறு மூலமாகியது என்பதே இங்கு எழும் கேள்வியாகும். எல்லாம் தன்னீருள் அடக்கம் என்ற தேவிலின் கூற்றிலிருந்துதான் இவ்வுண்மை பற்றிய விசாரணையை ஆரம்பிக்க வேண்டும். எனினும் “அவரது இக்கூற்று ஒரு மென்மை யான மெய்யியல் அடித்தளத்தை காட்டியுள்ள போதும் அது இவ் உலகு பற்றிய விஞ்ஞானம் அல்லது மெய்யியல் நீதியான விளக்கம் அல்ல” அது ஒரு கோப்பாடாக வெற்றி பெறாது போனாலும் அவர் எழுப்பிய கேள்வியின் இயல்பும் அது உருவாக்கிய சிந்தித்தலுக்கான உந்துதலும் இவ்விடயத்தில் தேவில் ஒருவர்தான் முதன்மையானவர் என்பதை நிருபித்தது. இப்பிரபஞ்சத்தை

இயற்கை ரீதியாகவும் விஞ்ஞான ரீதியாகவும் அதேவேளை புராணவியல்களின், தொன்மைச் சமயங்களின் தொடர்பின்றி விளக்கமளிப்பதற்கு எடுக்கப்பட்ட முதல் முயற்சி யாகவும் இது அமைந்திருந்தது. சோக்ரடஸ் வரை நீடித்த அனைத்து மெய்யியல் போக்குகளையும் கிரேக்கத்தில் தேவிலின் இக்கோட்பாடே நிர்ணயித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

கால்வாயைத் திசை திருப்பும் பணிகளில் அவர் ஈடுபட்டிருந்ததாக மரபுச் செய்திகள் கூறுகின்றன. குறிப்பாக ஹாலிஸ் நதியை திசை திருப்புவதில் பங்கேற்ற பெரிய பொறியியலாளர் என்ற பாராட்டும் அவருக்கு உண்டு. நீரே பிரதான மூலக்கூறு என்றுஅவர் முடிவு செய்வதற்கு அவரது இக்கால்வாய்ப் பணிகள் ஒரு தூண்டுதலா யிருந்திருக்கலாம். எனினும், நீர் பற்றிய அவரது ஆழந்த சிந்தனைக்கு புராணவியல் மற்றும் அறிவு ரீதியான காரணிகளின் செல்வாக்கும் அவரில் காணப்பட்டிருக்க முடியும். அவர் வாழந்த காலத்தின் கீழைத்தேய, கிரேக்க புராணவியல் நம்பிக்கைகள் அவரில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம்.

மேலும், பயிலேனிய எகிப்திய நாகரிகச் செல்வாக்கும் அவரிடமிருந்தது. இவ்விரு நாடுகளின் நாகரிகங்களிலும் “நீர்” முக்கிய இடத்தை வகித்தது. பண்டைய நாகரிகங்களிலும் வேதங்களிலும் நீருக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவம் தரப்பட்டது. “கடவுளின் ஆவியானவர் தண்ணீரின் மீது அசைவாடிக் கொண்டிருந்தார்” என்றும் அப்பத்தோடு நீர் மனித வாழ்விற்கு இன்றியமையாதது என்பதை “நீங்கள் உண்ணும் அப்பத்தையும் குடிக்கும் நீரையும் நாம் ஆசிர்வதிக்கின்றோம்” என்றும் பழைய ஏற்பாடு கூறுகிறது. தேவிலில் மட்டுமல்ல கூட எல்லாவற்றினதும் மூலப்பொருள் தண்ணீர் என்பதை எகிப்திய மத்குருமாரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டதாக புளுட்டர்க்கிள் பதிவுகள் கூறுகின்றன.

இவ்வாறாக தேவிலின் நீரத் தத்துவம் ஆரம்ப கிரேக்க தத்துவத்திற்கும், தொடர்ந்து வளர்ந்த மெய்யியல் மரபிற்கும் அடிப்படையானது.

ஓஓஓ

காட்டரை என்பரூயும் காட்டரை பாரதி

யாப்பாலே ஒவ்வுலகைப்
யால்தீத பெரும்புலவன்.
கேப்பாலே ஒரீக்கின்ற
கீதங்கள் ஒசைத்தப்ரான்

காப்பாறு எனப்பாயும்
காந்தந் காவிரசன்
யாப்பாறு எனப்பலரும்
பகருக்கின்ற பருத்தாவன்

காப்பெருமை போல்குந்த
கனிமரபை வச்சிடுத்த
விப்பெருமைப் பகவாக்க்
விளையாத் தந்தமகன்

காவிதைக்குள் என்மைதந்து
எர்மைக்குள் காவிதைததந்து
புதுமைக்குள் தமிழ்க்கல்க்குப்
புதுப்பாலிவு தந்தமகன்

தம்தழத் தம்நங்கடத்
தண்நாபாம் பாரதத்தை
அழற்வதனவே கருத்யவன்
அழவொழுகப் பாடியவன்

நாட்டுக்குள் பொதுவுடைமை
நாமைல்லாம் சமயமற்ற
கோட்டுக்குள் வாழ்க்கின்ற
கொள்கைகளைப் பற்பியவன்.

நட்டுக்குள் முதன்முதல்
ஏழச்சம்கு கனிஞருத்
நாட்டுக்குள் பலபேர்க்கு
நல்லவாழ் காட்டியவன்

ஏறழையில்லை அழிமையில்லை
இழந்தவராய் யாருமல்லை
கோறையில்லை ஒவ்வுலகைல்
கொடுமையில்லை என்றுசொல்ல

நாளையும் கில்லையைன்று
நால்ந்தருந்தோர் தமக்கெல்லாம்
வேளையின்பி பிறக்குமென்று
விண்ணதரப் பாடியவன்.

காக்கை குருவின்கள்
சாதின்றாள், நீண்மருக்கும்
கடறும் மலையுமின்கள்
கவ்ப்பம் என்றான்

வாக்கை மனத்தை
வசப்படுத்தச் சீர்செய்தால்
வாழ்க்கை சீரக்குமென
வகுத்தாத்தை பெரும்புலவன்

நாட்டு கலைஞர்
கார்த்திகா கணேசன்
அழக்ரேஷன்

நியக்கத்தின் சொருபமாக நடராஜமுர்த்தி

இறைவனோ எம்மவர் சிந்தனையில் ஆடவல்லவனாக படைக்கப்பட்டிருக்கிறான். ஆடல் என்பது இயக்கம், இந்த இயக்கம் எங்கும் நடைபெறுகிறது. அனுவினுள்ளும் அண்டத்திலும் நடைபெறுகிறது. பிரபஞ்சப் பொருட்களில் இயக்கமற்றது என எதுவுமே கிடையாது.

அணுவள் அவனும் அவனுள் அணுவும்
கணு அற நன்று கலப்பது உணராய்
இணையல் சங்க் அவன் எப்கும் ஆதந்
தெளவற நற்கரான் சராசரம் நானே.

விஞ்ஞானமும் நமது மெஞ்ஞானமும் உனர்த்திய உண்மை இதுவாகும். அனுக்களுக்குள் மேலும் பல உப அனுக்கள் மறைந்திருக்கின்றன. அந்த அனுக்களை நிர்வகிக்கும் “கடவுள் அனு” என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அது மிக நுண்மையானதும் ஆதரமானதுமாகும். “கடவுள் அனு” என்ற பெயரிட்ட இந்த அனுவின் இயற்பெயர் “ஹிக்ஸ் போசான்” என்பதே. இந்த அனுவை “கடவுள் அனு” என்று ஒரு நோபல் பரிசு பெற்ற அறிவியல் நிபுணர் கூற எல்லோரும் அப்படியே கூற ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அனுவக்குள் உப அனுக்கள் உண்டு என்பதை கூறியவர் கல்கத்தாவை சேர்ந்த இளம் விஞ்ஞானி சத்யியேந்திரநாத் போஸ். 1924ம் ஆண்டு தனது முப்பதாவது வயதிலே, அனுவையும் அனு சக்தியையும் கண்டறிந்த அல்பேட் ஜன்ஸ்மனுக்கு ஆய்வுகட்டுரை ஒன்றை அனுப்பியுள்ளார். அதன் விளைவாக ஜன்ஸ்மனுடன் சேர்ந்து ‘ஜன்ஸ்மன் போஸ் கண்டேன்செட்’ (Einstein Bose Constant) என்ற கோட்பாட்டை வெளியிட்டனர். அனுவக்குள் உப அனுக்கள் உண்டு என்பதற்கு

போசின் சிந்தனைதான் காரணமாயிற்று. அதன் பின் 1998இல் பல விஞ்ஞானிகள் சத்தியேந்திரநாத் போஸ் வழியில் அவ்வாய்வை மேற்கொண்டனர். அதன்பின் பிரித்தானிய விஞ்ஞானி பீட்டர் ஹிக்ஸ் (Peter Higgs) இணைந்து ஆய்வை மேற்கொண்டார். இவரது ஆய்வின் பலனால் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைக் காணமுடிந்தது. அதனாலேயே இந்த ஆய்வு ஹிக்ஸ் போசான்’ இரட்டைப்பெயரை கொண்டது. The European Organization for Nuclear Research மையம் ஜெனிவாவில் உள்ளது. இம்மையம் கடந்த 14 ஆண்டுகளாக இந்த ஆய்வில் ஈடுபட்டுள்ளது. இவர்கள் கூறுவது “கடவுள் அனு” தான் பிரபஞ்சத்தில் இருக்கும் அனைத்து தோற்றும், வளர்ச்சி, பரிணாமம், உருவமைப்பு தொடர்பான அந்தனை ரகசியங்களுக்கும், கேள்விகளுக்கும் விடையாக இருக்கும் என்கி றார்கள். இதை நோக்குமிடத்து திருமூலரது, அணுவள் அவனும் அவனுள் அணுவும் கணுஏற நன்று கலப்பது உணராய் என்ற வாக்கியம் எம்மை மெய்சிலிருக்க வைக்கிறது. ஜெனிவாவில் அமைந்துள்ள அனு ஆய்வு மையம் பாரத நாடுகுதான் இந்த “கடவுள் அனு”வைக் கண்டறிவதற்கு வழிகாட்டியாக இருந்தது என்பதை 2011 அக்டோபரில் அதிகாரபூர்வ அறிக்கையாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. உலக வங்கியிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான ஆய்வாளர்கள் இத்துறையில் முயன்று வருகிறார்கள். அவர்கள் முயற்சிக்கெல்லாம் முதல் முயற்சியாக வழிகாட்டியாக இருந்தது இந்தியாவே எனவும் கூறியுள்ளனர். இத்தனைக்கும் ஆதாரமாக இருப்பது தன்னகத்தின்

சிவநடனத்துவம் அல்லவோ.

ஜென்வாவில் அமைந்துள்ள அனு ஆய்வு மையத்தில் 2004ம் ஆண்டு June 18ம் நாள் 6 அடி உயர் ஆனந்த தாண்டவ நடராஜர் சிலை, மையத்தின் இயக்குனரான Dr.Robert Aymar ஆல் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அவனின்றி அனுவம் அசையா, அண்டசராசரங்களின் ஆடலும் அவன் ஆடலே, இது சைவர்களாகிய எமது சித்தாந்தம். இயற்கையை ஆய்வு மனப்பான்மையுடன் உன்னிப்பாக அவதானித்து, அந்த முடிவுகளைக் கண்கூடாக கண்ட சமூகம் அத்தனையையும் இறைவடிவாக கற்பனை செய்தது. உயிர்களின் தோற்றும் மறைவு ஓய்வற்று நடந்த வண்ணம் உள்ளது. அத்தனைக்கும் தத்துவம் கண்டு, அதையே இறைவனின் ஓய்வற்ற ஆடலாகக் கற்பனை செய்தது, தத்துவத்தை அழகுணர்ச்சியுடன் உருவகப்படுத்தியமையே சிவனாரின் ஆனந்த தாண்டவம்.

நடராஜர் வடிவத்திற்கு சைவசித்தாந்தம் தரும் விளக்கம் அற்புதமானது. ஆனந்த குமாரசவாமி அவர்களின் இவ்விளக்கமானது எந்த சமயமும் எந்தக் கலையும் பெருமைப் படக் கூடியதொன்றாகும். இச்சிற்பத்தின் மூலம் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளால் எனப்படும் இறைவனின் ஜந்தொழில்களையும் குறிக்கும். இதனை சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களின் ஒன்றான உண்மை விளக்கம் கூறுவது.

**தோற்றும் தூதியதனால் தோயும் தந்யமையில்
சார்ந்தும் அங்கிலை சங்காரம் ஊற்றமாம்
ஊன்று மலூப்பத்தல் உற்ற தஞாதமுத்த
நான்ற மலூப்பத்தெ நாடு.**

இதில் படைத்தல் உடுக்கை ஏந்திய திருக்கரத்திலும், காத்தல் அபயகரத்திலும், அழித்தல் இடக்கை தீயிலும், மறைத்தல் ஊன்றிய பாதத்திலும், அருளால் எடுத்த பாதத்திலும் அமைந்திருப்பதாக குறிக்கப்பெறுகின்றன. இவ்வாறு பக்திப் பெருக்கால் பாட அதை உணர்ந்த சிற்பிகள் அந்த சக்தியினால் உந்தப்பட்டு பரவசமுட்டும் சிலையாக நடராஜரை உலகுக்கு வழங்கினார்கள்.

1972 இல் அனு ஆய்வு விஞ்ஞானியான FRIJOF - CAPRA என்பவர் இன்றைய விஞ்ஞான வளர்ச்சி பெற்ற ஆய்விற்கும், சிவநடனத்திற்கும் இருக்கும் ஒற்றுமையை

எடுத்து விளக்கினார். Main Current In Modern Thought என்ற சஞ்சிகையில் (The Dance of Shiva - The Hindu View of Matter in the Light of modern physics) சிவனின் நடனமும் - நவீன பெளதிகத்தின் பார்வையில் வஸ்துதுக்களை பற்றிய இந்துக்களின் நோக்கு என்ற ஆய்வு நடனத்திற்கும் உள்ள இணக்கம் பற்றி விரிவாக எழுதினார்.

பின் அவர் எப்படி இந்திய சித்தர்கள், தோற்றும் அழிவும் பிரிக்க முடியாதது, எப்பொழுதுமே செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என பார்த்தார்களோ, அப்படியேதான் நவீன பெளதிக விஞ்ஞானமும் பிரபஞ்சத்தைக் காண்கிறது. பிறப்பும் சிறப்பும் ஓய்வதே இல்லை. அதுபோல பிரபஞ்சம் என்கின்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் அனுக்களின் நடனமும் பிறப்பினாலும் இறப்பினாலும் தடைப்படாது தொடர்கிறது. கோடான கோடி அனுக்கள் விநாடிக்கு விநாடி உருவாகி மறைவதுதான் பிரபஞ்சநடனம். அதுதான் நடராஜரின் நடனமும் என்கிறார் FRIJOF CAPRA. நடராஜரின் பிரபஞ்சநடனமும் அனுக்களின் நடனமும் ஒன்றே என்று கூறும் அளவிற்கு விஞ்ஞானமும் இந்திய ஆண்மீகமும் நெருங்கிவிட்டது எனக் கூறுகிறார்.

FRIJOF - CAPER பசுபிக கடற்கரையில் தனக்கு ஏற்பட்ட ஓர் அனுபவத்தினாலேயே நடராஜர் நடனத்திற்கும் அனு அறிவியல் தத்துவத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை உணர்ந்த தாக கூறுகிறார். ஒரு நாள் கடலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த அவருக்கு, கடல் அலைகளின் சூரிய கதிர் அலைகள், அண்ட சராசரங்களின் இயக்கம், யாவும் ஒரே சீரான ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்பானது என உணர்ந்தார்.

நம்மவரோ இயக்கத்தின் சொருபமே நடராஜ மூர்த்தி என இலக்கணம் வகுத்தனர். அலைகளின் இயக்கத்தால் ஏற்படுவது ஒசை அல்லது ஒலி அதனாலேயே திருநாவுக்கரசர் “ஒசை ஒலி எல்லாம் ஆணாய் நீயே” என வெகு அழகாக ஆழந்த கருத்தை உள்ளடக்கி சிவனைப் பாடனார். பல நாறு வருடங்கட்குமுன் வாழ்ந்தாலென்ன இன்று வாழ்ந்தாலென்ன இயற்கையை உண்ணிப்பாக அவதானிப்பவன் இதயத்திலே, லயம் பிச்காது ஆடும் நாத சொருபியான நற்ததனன் தோன்றுவான்.

நூ
ல்
ஞ
ந
பு
சு
ம்

இராவன தேசம்

- ஒரு பார்வை

போர்வையில் கண்ணியாப் பிரதேசம் சிங்கள மயப்படுவதற்கு அழுத்தம் காரணமாகவோ சயநலம் காரணமாகவோ சில தமிழ் அதிகாரி களும் துணைபோன அவலத்தையும் நூல் காட்டுகிறது.

ஓய்வுபெற்ற பாடசாலை அதிபரும், பத்திரிகையாளரும் ஆக்க இலக்கியகாரருமான திருமலை நவம் எழுதிய “இராவன தேசம் - திருமலை மண்ணின் வரலாற்றுப் பதிவுகள்” எனும் நால் தாகம் பதிப்பகத்தினால் திருகோணமலையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

“கோணேஸ்வரம் என்னும் புகழ்பூத்த ஆலயத்தினைச் சுற்றியே திருகோணமலையின் பண்பாடு, இலக்கியம், கலை, வரலாறு என்பன பின்னப்பட்டுள்ளன என்பதனை இதிகாசங் களும், புராணங்களும், கர்ண பரம்பரைக் கதைகளும், ஆய்வுகளும், வரலாறுகளும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன” என்ற நூலாசிரியரின் கூற்றுக்கமைய அவர் கற்பனை உலகிலும் நிஜ உலகிலும் எம்மைச் சஞ்சிரிக்க வைப்பதோடு எவ்வித தயக்கமுமின்றிச் சில உண்மைகளை உறைக்க, உரகக உரைக்கும் நோக்கிலும் அவரது குரல் ஒங்கி ஓலிக்கிறது.

பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்த மூன்று கட்டுரைகள் நூலை அலங்கரிக்கின்றன. திருகோணமலையின் வரலாற்றைப் பேசுந் தன்மையில் கட்டுரைகளுக்கிடையே ஒற்றுமை தெரிகிறது. புராண இதிகாசக் கதைகளையும், ஆய்வுகளையும் வரலாற்றையும் தேடுவதில் நூலாசிரியரின் உழைப்புத் தெரிகிறது.

கண்ணியா வெந்தீருற்று தமிழரின் பாரம் பரியச் சொத்து. எவ்வாறு அதன் பூர்வீக அடையாளங்கள் அழிக்கப்பட்டும் சிதைக்கப்பட்டும் பேரினவாத சக்திகளினால் அவை அபகரிக்கப் பட்டுமுள்ளன என்பதனைப் பொருத்தமான ஆவணங்களின் துணையுடன் காட்டுகிறார் நூலாசிரியர். தொல் பொருள் திணைக்களத் துக்குக் கையளிக்கப்படும்

வே.தில்லைநாதன்

இராவனன் வாழ்ந்தானோ இல்லையோ அவன் மக்களின் மனங்களில் வாழ்கிறான். அச்சுறுத்தல்களாலும் பெரும்பான்மையின் அதிகாரி ஒருவரின் சாதுரியமான காய் நகர்த்தங்களாலும் கண்ணியாப் பகுதியின் சரியான உரித்துரிமையை நிலைநாட்டுவதில் சிக்கல்கள் இருப்பதனாற் போலும் நாடாஞ்சுமன்ற உறுப்பினர் சம்பந்தன் சட்ட வல்லுனராக இருந்தும் பொருளாதார அமைச்சருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் கர்ண பரம்பரைக் கதையைத் துணைக்கழைத்து காலங்காலமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படும் சமயச் சடங்குகள் மதிக்கப்படுதல் அவசியம் என்ற கருத்தினை வலியுறுத்தியிருந்தார். அவரது கடிதத்தில் இராவனன் தனது வாளினால் தோண்டியே வெந்தீருற்றைத் தோற்றுவித்தான் என்ற வரலாற்றைக் கூறும் அவர் அத்துடன் நின்றுவிடாது வில்கம் விஹாராதிபதி கண்ணியாப் பகுதியின் வரலாற்றைத் திரிபு படுத்துவதோடு புத்தர் சிலை யொன்றை அப்பகுதியில் நிறுவுவதற்கு முனைப்புக் காட்டுவதான் முறைப்பாடு தமக்குக் கிடைத்திருப்பதாகவும் கூறுவதாக நூலில் கட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. உரித்துரிமை சம்பந்தமான வழக்கும் தாக்கல் செய்யப் பட்டுள்ளது. கண்ணியாவைப் போலன்றி பாடல் பெற்ற திருத்தலமான கோணேஸ்வரத்தின் தொன்மையைக் காட்ட விஷமிகள் அழிக்க முடியாத வகையில் பற்பல சான்றுகள் இருப்பதை ‘திருக்கோணேஸ்வரம்’ என்ற கட்டுரை தெளிவுபடுத்துகிறது.

புராண இதிகாசங்களுக்கு மேலதிகமாக கல்வெட்டுக்களிலும், நூல்களிலும் ஆய்வுகளிலும் இருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களை வைத்து ஆலயத்தின் தோற்றம், கடல்

கோளினாலும் அந்நிய சக்தியினாலும் ஆலயம் அழிக்கப்பட்ட வரலாறு என்பன மட்டுமன்றி கோவிலின் புத்துருவாக்கம், குளக்கோட்டன் காலந்தொட்டு இற்றைவரையான ஆலய பரிபாலனம் என்பன தொடர்பாகவும் கட்டுரை விரிவாக நோக்குகிறது. தொன்மை வாய்ந்ததும் பிரசித்தி பெற்றதுமான இந்து ஆலயத்தைச் சூழலுள்ள பகுதி புனித நகராகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பேரினவாதிகளினால் முறியடிக்கப்பட்டு, திருமலை வாழ் மக்களின் மனம் எவ்வாறு புண்பட்டது என்ற வரலாறும் நூலில் தரப்பட்டுள்ளது.

இயல்பாகவே பெரும்பான்மைச் சமூகத் தினர் மீது அவப்பெயர் குட்டும் குறுகிய மனப்பான்மை நூலாசிரியருக்கு இல்லை என்பது ‘கங்குவேலி அகத்தியர் ஸ்தாபனம்’ என்ற கட்டுரை வாயிலாகத் தெரியவருகிறது. கன்னியா வெந்நீருற்றின் அதிகாரபூர்வமான கையகப்படுத்தலுக்கு வழிகோலிய அரசு அதிபர் மேஜர் ஜெனரல் ரி.ரி.ஆர்.டி.சில்வா தனது செயலுக்குப் பரிகாரம் தேடும் முகமாகவே என்னவோ பேரினவாதிகளின் அடாவடித்தனத்தால் சிதைக்கப்பட்ட மற்றொரு புராதன ஆலயத்தின் புனருத்தாபனத்துக்கு பக்திபூர்வமாக உதவிய செயல்குறித்து

இக்கட்டுரை காறுகிறது.

திருமலை நவம் திருமலை மண்ணின் படைப்பாளிகள் பற்றிய இன்னுமோர் ஆய்வு நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். கதை, கவிதை நூல்களே அதிகமாக வெளியாகும் காலகட்டத்தில் இந்த ஆய்வு நூலை வெளியிட்ட தாகம் பதிப்பக உரிமையாளர் மைக்கல் கொளின் பாராட்டுக்குரியவர். எனினும் தொடர் கட்டுரைகள் நூலாக்கம் பெறும்போது கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியவை கருத்திற் கொள்ளப்படாமை சலிப்பைத் தருகிறது. உதாரணத்துக்கு கூறியது காறல் தவிர்க்கப்பட்டிருக்கலாம். தொடர் கட்டுரை எழுதும் போது வாசகரின் வசதி கருதி சில விடயங்களைத் திரும்பத் திரும்பக் காற வேண்டிய தேவை கட்டுரையாளருக்கு ஏற்படுதல் தவிர்க்க முடியாதது எனினும் கட்டுரை நூல் வடிவம் பெறும்போது நூலின் கணதியும் இறுக்கமும் பேணப்படுதல் இன்றியமையாதது.

திருகோணமலையின் வரலாற்றை அறிய விரும்புவோருக்கு மட்டுமன்றி வரலாற்றா சிரியர்கட்டும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கட்டுங் கூட ‘இராவண தேசம்’ நன்மை பயக்கத் தக்கது என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை.

०००

மயர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுக்கதைப் போட்டி - 2017

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதல் பரிசு : ரூபா 5000/-

ஒரண்டாம் பரிசு : ரூபா 3000/-

மூன்றாம் பரிசு : ரூபா 2000/-

ஏனைய ஏழு சிறுக்கதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுக்கதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுக்கதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுக் கீழ் : 31.12.2017

முடிவு நிக்கிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. –ஆசர்யர்

20.12.2004 கலைப்பெற்றுப் பெற்ற

கடவுள்ளை இருவன்னைக் தாலாட்டுனாள்
விததந்து கண்ணீரால் நீராட்டுனாள்
உடலெங்கும் உயிர்போக்கி நடமாடுனாள்
சடலங்கள் கறையேற்றிச் சுதிராடுனாள் - தாழை
நடலெங்கும் மரங்களின் மணமேற்றுனாள்
கடவுள்கள் தாடுயன்ற கதை மாறிறாரே.

மரந்தன்னில் சிலபோருக் கழுவேற்றினாய்
சிரந்தன்னில் கைவத்துச் சிலர் குவினார்
தரங்கட்ட செயல்வன்று உதைக்ராற்றினார்
வரந்தன்து காவுவன்று பஸர் வேண்டினார்
கரங்கொண்டு அணைக்கின்ற கடவுள்ளனவே
தரங்கட்டு நீயேனா தடுமாறினாய்?

அலையார்க்க பலபூருங்கரைநாடு வந்தார
மதவோல் நீ வந்து விதவேசி நின்றாய்
விதவையாக அவர்தங்கள் உயிர் வேண்டுமென்றாய்
சிதையாக நின்றிட்டார் பலபேறுமங்கே
கதையாத மழுவைகள் கனவுகளைத்தின்று
கணஞேரப் பசியாற்றி பறந்தாடுவிட்டாய்

தேவேந்திர முதனியிருந்து தென்கிழக்கு திசை நோக்கி
நீரூந்து பெருங்கடலைய் நிஸ்தந்னில் பாய்ந்து
ஆராய்ந்து அங்கெல்லாம் அலைகடலைய் மாறி
ஊர்பாய்ந்து உள்ளாடு உன்னாடாய் மாற்றி
பாவாய்ந்த வாணிகுறை யாழ்ப்பாணம் நோக்கி
பழுத்தியூர் குழக்குப் பின்வர்வெட்டி யாண்டாய்

எங்கள் தேசமெங்கும் இரேக்கமின்றிச் சுற்றிவந்த
பொங்கலையே கேளாய் நீ? போர்க்காலம் தனில் கூட
அங்கிலையே இக்கோரக் காட்சியாகு போதும்
கங்குல் விழவுதற்குள் காட்டேரி வழவுடேது
சிங்களமும் செந்தமிழும் சேர்க்கு அழிந்திட்டாய்
சங்கரானுக் கறிவித்துச் சம்காரம் செய்திடுவோம்.

கலாபூஷணம் ப.க.மகாதேவா

ஆழிப்பேரவையின் நினைவுகள்

பூரண தினசமன்றால் புனிதமெங்கும் கூடுமென்பார்
நாராணன் முதற்கொண்டு நம்பாரும் சுராக்
வாரண முகவர்க்கும் வணக்கம் செலுத்தி நின்றார்.
பூரணன் இயேசுபிரான் யதம் பணிந்து புத்தமத
தேராறும் பக்கர்களும் திரண்டிருந்த வேலைதனில்
காரணம் ஏதுவுமின்றிக் கடவுள்ளேயே ஏனெழுந்தாய்?

உன்பசிக்கு ஆர்க்கரூயம் உடனிருந்த குழந்தைகளும்
மன் பசிக்கு மாதர்களும் மாடுகளும் ஆடுகளும்
தின் பசிக்கு வீடுகளும் தேவாயைம் தேர்களுமா?
முன் பசிக்கு முத்தவரும் முஸ்லிம் பள்ளிகளும்
வன் பசிக்கு வாகனமும் வாய்நிறந்து விழுங்கிவிட்டாய்
என் பசிக்கு என்ன தந்து உன் பரிசை தீர்த்திட்டாய்

பஞ்சபுதங்களில் நீரும் ஓன்றென்றார் - அநில்
நஞ்சை உயிலுவகில் நீ தான் முதல் என்போம்
கொஞ்ச நேரமதில் கோலை மாற்றிவிட்டாய்
அஞ்சுகிறோம் கடவுள்லேயே உன் அழகை ரசிப்பதற்கு
நெஞ்சு பொறுக்குநில்லை நீ செங்க படுகொலைகள்
அஞ்சு பூதங்களிலும் ஆட்கொல்லும் பூதமானாய்

நீன்பாடும் தேனாடு மின்னெனை அழிந்ததுவோ
தான்பாடு என்றிருந்த தமிழர் நிலைமெங்கனுமே
வான்பாய்ந்த வாறுபோல் வல்ல அதைகளுடன்
மான்பாயும் காடுகளும் மாத்தறை காலியுமே
ஏன் சாய்த்து வீற்குதினையோ எங்குப் புரியவில்கை
நான் பாடும் நாயகனே நமக்கருள மாட்டாயோ?

‘கொழும்பூர் மாணா’

கிள்ளிய கெலும்பு

**ஒரு டேவிட் சிங்கோ உயிர் கொடுத்து
ஓய்றுமையை உணர்த்தினான்!**

இலங்கைவாழ் இந்தியர் நலனுக்காகவும், தொழிலாளின் வளமான வாழ்வுக்காகவும் உழைத்த இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் மீது கண் திருஷ்டிப்பட்ட கதையும்,

திருவாளர்கள் சௌமியமுற்றதி தொண்டமான் - அப்துவால் அஸீஸ் பிதாமகர்கள் பிரியும் நிலை ஏற்பட்டு, “ஜனநாயகத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ்” பரிணமித்ததும் கேட்டறிந்த பழங்குதைகள் தான்!

இந்த நிகழ்விலே ஒரு சிங்கள வாலிபன் உயிரைப் பணயம் வைத்து மாண்ட பரிதாபத்தை எப்படியோ இந்தப் பத்தி எழுத்துக்குப் பறித்தெடுக்கக் கிடைத்தது.

ஜனாப் அஸீஸ் அவர்களுக்கு “ஜனநாயகத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ்” பதிவு செய்யும் முயற்சியில் அரசு மட்டத்தில் பல தடங்கல்கள் நேரந்த வேளை, முதலாளிமார் சம்மேளனமும் அந்தப் புதிய தொழிற்சங்கத்தை அங்கீரிக்க மறுத்து மல்லுக்கட்டியது.

பல இடங்களில் “ஜ.தொ.கா” சார்பான தொழிலாளர் போராட்டங்கள் தலைதூக்கிய பொழுது, தலையாய சமர்க்களம் தலவாக்கொல்லலை டயகம் தோட்டத்தில்.

அமைதிப் போராட்டம் நடத்தச் சொன்ன அஸீஸ் அவர்களின் ஆலோசனையைக் காதுகளில் போட்டுக் கொள்ளாமல் பல்லாயிரம் பேர் ஆர்ப்பாட்டப் போராட்டமாக்கினார்கள்!

காலை ஒன்பது மணி வேளையிலேயே டுமீஸ்! டுமீஸ்! துப்பாக்கிப் பிரயோகம்! மிகப் பரிதாபமாக ஒர் உயிர் காவு கொள்ளப்பட்டது. உரிமையாளன் இளங்குருத்து ஏற்றுஹாம் சிங்கோ!

சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, கே.ஜி.எஸ்.நாயர் சகிதம் சம்பவ நிகழ்விடம் சென்ற அஸீஸ் அவர்களுக்குக் கிடைத்த கச்பான தகவல், காவல்துறையின் அத்துமீறிய அடாவடித்தனம் என்பது!

இங்கே ஒரு பெரும்பான்மைச் சமூகத்தின் வாலிபச் சாவு மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி (எம்.ஏ.பி) ஆட்சியில் அமைதியின்மையைக் கொண்டு வர, முதலாளி வர்க்கம் பிரச்சினையை மறக்க முழுசு முழுசாக (மது) புட்டிகளைத் காலி செய்து கொண்டிருந்தது. ‘போர்டு மீட்டிங்’ போட்டு!

துப்பாக்கிச் சூடு நம்ம “பாவப்பட்ட’ ஒர் ஆளின் மீது பாய்ந்திருந்தால் எந்தப் பிரச்சினையும் இருக்காதே என்று புலம்பித் தொலைத்தார்களாம் வகுப்புவாத முதேவிகள்.

பிரேத நல்லடக்கத்தில் பல ஆயிரம் தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் கலந்தனர். மூஸ்லிமாகப் பிறந்திருந்த தலைவர் ஒருவர் அஸீஸ் ஆற்றிய இரங்கலுரை நீண்டது. அதில் ஒலித்த ஒரு கருத்து இப்படி:-

“இங்கு இந்துக்கள், பெளத்தர்கள், கருத்தவர், முஸ்லிம்கள் ஒற்றுமைப்பட்ட சகோதர்களாகவே வாழ்ந்து வருகிறாம். இதற்கு இந்தச் சங்கள இளைஞர்ன் இறப்பு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. அவனுக்கு அஞ்சல் செலுத்த அனைவருமே கூடிக் கண்ணர்வு வடிக்கிறாம்”

எழுத்து தீண்டும் வைணவர்கள்

பேராசிரியர் துகரை மனோகரன்

நமுமாறும் தமிழ்த் தலைமைகள்

இலங்கை அரசியலில் தமிழ்த் தலைமை களைப் பொறுத்தவரையில், தடுமாற்றும் என்பது, ஏதோ அவர்களது தலையில் என்றோ எழுதிவைத்த தலைவிதி போலவே ஆகிவிட்டது. அது இப்போது உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துவிட்டது. “தாராமும் குருவும் தலை விதிப்படியே” என்று சொல்வார்கள். இலங்கையில் தமிழர்களைப் பொறுத்தமடில், இப்பழமொழியைத் “தாராமும் குருவும் தலைமையும் தலைவிதிப்படியே” என்று ஆக்க வேண்டியுள்ளது. தமிழ்நாட்டு அரசிய லுக்கும் இது மிகப்பொருந்தும் உருப்பாத தலைமைகளைத் தமிழர்கள் தங்கள் தலைகளில் கட்டியாளவேண்டியிருக்கிறது. முள்ளிம் மக்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நிலைமை அப்படித்தான்.

நமது தமிழ்த் தலைவர்கள் முக்கிய அரசியல் சந்தர்ப்பங்களில் தடுமாறுவதும், தமிழ் மக்கள் முன்னிலையில் நாடகம் ஆடுவதும் வழமையானது. அவர்களுக்கு அவை கைவந்த கலையாகும். தேர்தல் காலங்களில் தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களைத் தட்டுலாக அமைத்து, வீரவசனங்களைப் பேசி, மக்கள்முன் நடித்து, வாக்குகளை வேண்டிய அளவுக்குப் பெற்றுக்கொள்வர். ஆனால், முக்கிய சந்தர்ப்பங்களில் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் வழங்கிய வாக்குறுதிகளை வசதியாக மறந்துவிட்டு, இஷ்டம்போல் பேசித் திரிவர். மக்களுக்கு மறதி அதிகம் என்ற அதீத நம்பிக்கையே அதற்குக் காரணம் ஆகலாம்.

புதிய அரசியல் திட்டம் ஒன்று உருவாகும் நிலையில், தமது தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் எந்த ஒரு விடயத்தையும் அரசியல் அமைப்புக் குழுக்களில் தெரிவிக்காது, “நல்லபிள்ளை” பட்டம் மாத்திரம் பெற்றுக்கொண்டு தீரிகின்றனர், நமது தமிழ்த் தலைவர்கள். இது தொடர்பாக யாராவது அவர்களை விமர்சித்தால், அது அரசியல் இராஜத்திரிம் என்று கூறித் தப்பித்துக் கொள்வர். “தட்டுங்கள் திறக்கப்படும் கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்” என்பதில் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாகவே நமது தமிழ்த் தலைவர்கள் நடந்துகொள்கின்றனர். பெயருக்கு நான்கு கட்சிகளின் கூட்டமைப்புப் போல்

விளங்கும் அமைப்பு, ஒரு கட்சிபின் அடிப்படையிலேயே இயங்குகிறது. அதிலும் மூவர் குழுவே சகலவற்றையும் தீர்மானிக்கிறது. இந்த இலட்சணத்தில் இம்மூவரது தடுமாற்றங்களே தமிழர் தலைவிதி என்று ஆகிவிட்டது.

அன்மையில் நடைபெற்ற வரவுசெலவுத் திட்ட விவாதத்தில் வாக்களிப்புத் தொடர்பாக ஜனாதிபதியைத் தமிழ்த் தலைவர்கள் சந்திக்க விரும்பியபோதிலும், அது முடியவில்லை. இன்னொரு முக்கியஸ்தரைச் சந்தித்து “உறுதிமொழியைப்” பெற்றுக்கொண்டபின், தாம் விரும்பியது போலவே அரசுக்குச் சார்பாக வாக்களித்து மகிழ்ந்தனர். ஒருவர் மாத்திரமே வாக்களிப்பில் கலந்துகொள்ளவில்லை. இன்னொருவர் வெளிநாட்டில் இருந்தார். தாம் “உறுதி மொழியைப்” பெற்றுக்கொண்டே அரசுக்குச் சார்பாக வாக்களித்தார்கள் என்று மக்களுக்குக் காட்டுவதே அவர்களது நோக்கம். அது நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்பது, கொடுத்தவருக்கும் இல்லை வாங்கிய வர்களுக்கும் இல்லை. “கொடுத்தவனே பறித்துக்கொண்டாண்டி” என்பதுதான் தமிழர் அரசியல்.

நாடாளுமன்றத்தின் வரவுசெலவுத் திட்டக் குழுநிலை விவாதங்களில் பாதுகாப்பு, சட்டம் ஒழுங்கு முதலான முக்கிய துறைகள் தொடர்பான விவாதங்களில் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பைச் சார்ந்த எந்த அரசியல்வாதியும் இம்முறை கலந்துகொண்டு உரையாற்றவில்லை. இந்தத் துறைகள் தொடர்பான பல்வேறு பிரச்சினைகள் தமிழ் மக்களுக்கு உண்டு. தங்களால் ஒன்றும் செய்யமுடியாவிட்டாலும், இவை தொடர்பான பிரச்சினைகளையாவது நாடாளுமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறலாமே. என் இந்தத் தடுமாற்றம்?

இத்தகைய தடுமாற்றம் கொண்ட தலைவர் களைக் கொண்டுதான் தமிழர் அரசியல் நடைபெற்று வருகிறது. ஆகவே, தமிழர் அரசியலில் மாற்றுத் தலைமை வேண்டும் என்ற குரல்கள் ஓங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளன. சிலர் “வெண்ணெய் திரண்டு வரும்போது தாழியை உடைக்கலாமா?” என்று கேட்கின்றனர். வெண்ணெய் திரண்டு வரும்போதுதான் தாழியை உடைக்கக் கூடாது. ஆனால், சக்கை திரண்டு வரும்போது...?

அடுத்தேவை, தமிழர் அரசியலில் ஒர் ஆரோக்கியமான மாற்றுத் தலைமை ஏற்படலாம் என்ற நம்பிக்கை அண்ணமைக்காலத்தில் இலே சாகத் துளிரவிடத் தொடங்கியிருந்தது. ஆனால், அந்த நம்பிக்கையும் நிறைவேற்றுமா என்ற கேள்வியே இப்போது மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ளது. இப்போதைய நிலையில் தமிழ் மக்கள் தமது மாற்றுத் தலைமையாக நினைப்பதும், விரும்புவதும் வடமாகாண முதல்வர் சி.வி. விக்கினேஸ்வரனைத்தான். உண்மையும், நேரமையும், தெரியமும், செயலாற்றுவும் கொண்ட ஒரு தலைவரைத்தான் தமிழர் தேடுகின்றனர். செல்வநாயகத்துக்குப் பின், அத்தகைய ஒரு தலைவர் தமிழர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. “தேவன் வருவாரா?” என்று எதிர்பார்ப்பதைப் போல, ஒரு தலைவர் வருவாரா என்று நியாயமான சிந்தை படைத்த தமிழர் தேடுகின்றனர்.

ஆனால், பலரதும் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான வடமாகாண முதல்வர் எதிலும் பிடிகொடாமல் நழுவிக் கொண்டிருக்கிறார். அரசியல் தலைமையை ஏற்பது தொடர்பில் தடுமொறிக் கொண்டிருக்கிறார். இத்தகைய தடுமொற்றும் ஏற்படையது அல்ல. பேரின வாதிகளைப் பொறுத்தவரை, அவர் இனவாதி போலத் தோன்றலாம். தற்போதைய தமிழ்த் தலைவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர் கருத்துகள் அபசரம் போலத் தோன்றலாம். ஆனால், தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை, அவர் தமிழர் தலைவராகவே தோற்றுமளிக்கிறார். ஆகவே, தேவையற்ற தடுமொற்றும் அவருக்குத் தேவையற்றது.

தமிழ்த்துறையின் தமிழ் நாடக விழா

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறை கடந்த 2006ஆம் ஆண்டு முதல் ஆண்டுதோறும் தமிழ் நாடக விழாவைத் துறை மட்டத்தில் நடத்திவருகிறது. அப்போது தமிழ்த் துறைத் தலைவராக இருந்த நான், இதனைத் தொடக்கிவைத்தேன். அதனை, எனக்குப் பின் வந்த இரு தமிழ்த்துறைத் தலைவர்களும் தொடர்ந்தும் நடைமுறைப்படுத்தி வருவது எனக்கு மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ச் சிறப்புக்கலை செய்யும் இரண்டாம் ஆண்டு மாணவர்களுக்கு நாடகத்துறை தொடர்பாகவும் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. நான் ஒய்வு பெறும் வரையில் அவர்களுக்கு நாடகத்துறை தொடர்பாக முக்கிய விரிவுரைகளை எடுத்துவந்தேன். நான் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகியபோது,

பர்ட்சையின் ஒரு பகுதியாக, அவர்களது நாடக எழுத்தாற்றலையும், நடிப்பாற்றலையும், அரங்கியல் ஆற்றலையும் வெளிக்கொணர வைத்து, அவர்களுக்குப் புள்ளி வழங்கும் ஏற்பாட்டையும் செய்தேன். எனது நோக்கம் வெற்றியடைந்தது. மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் மகிழ்ச்சியடனும், ஆர்வத்துடனும் நாடகங்களை மேடையேற்றி, புதியது புனைந்து வருகின்றனர். தமிழ்த்துறை தொடர்பான இந்நாடக விழா மூலம் இலங்கையின் நாடக வளர்ச்சிக்கும் கணிசமான பங்களிப்புக் கிடைக்கிறது. கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறை மாணவர்களின் இந்த நாடக விழா நடைபெற்றுவருகிறது.

அண்மையில் 2017 ஆம் ஆண்டுக்குரிய தமிழ்த்துறை நாடகவிழா, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையின் புதிய தலைவர் கலாநிதி சோதிமலர் ரவ்ந்திரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. வழமை போல் இரண்டாம் ஆண்டில் பயிலும் தமிழ்ச் சிறப்புக்கலை மாணவர்கள் பறந்தான் பத்து இலட்சம், வன்மம் ஆகிய இரு நாடகங்களை மேடையேற்றினர். இம்முறை இரண்டாம் ஆண்டில் தமிழ்ச் சிறப்புக்கலை செய்பவர்கள் அனைவரும் மாணவிகள் என்பது குறிப் பிடித்தக்கது. தலைமையுரையைத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் சோதிமலரும், விமர்சன உரைகளைத் தமிழ்த்துறை மாணவர் கவிதாஞ்சனும், பேராசிரியர் துரை. மனோகரனும் ஆற்றினர்.

பறந்தான் பத்து இலட்சம் என்ற நாடகம், பணப் பேராசையும், சொகுச வாழ்வில் ஆர்வமும் கொண்ட ஒரு பெண், இறுதியில் எவ்வாறு எல்லாவற்றையும் பறிகொடுத்துப் பரிதவிக்கிறாள் என்பதைக் காட்டியது. இந் நாடகத்தை எழுதி, பேராசை பிடித்த ராணி என்ற பாத்திரமாகவும் நடித்து, நாடகத்துக்கு உயிர் ஊட்டியவர், என். கலையரசி என்ற மாணவி. தமது பெயருக்கு ஏற்ப, தமது நாடகக் கலைத்திறமை முழுவதையும் மேடையில் வெளிப்படுத்தி, தாம் ஒர் அற்புதமான நாடகக் கலைஞர் என்பதை அப்பட்டமாக அந்த மாணவி உணர்த்தினார். தாம் ஏற்ற பாத்திரத்தை எவ்வாறு அலாதியாக, அனாயாசமாக, அற்புதமாக, சிறப்பாகச் சித்திரித்துக் காட்டமுடியுமோ, அவ்வளவுக்கு நடிப்பின் உச்சத்துக்கே அவர் சென்றுவிட்டார். ஒரு சிறந்த நாடகக் கலைஞரைப் பாராட்டத் தமிழில் என்னென் வார்த்தைகள் உள்ளனவோ, அவை அத்தனையும் கலையரசிக்குச் சென்று சேர்ட்டும்.

ராணியின் கணவராக நடித்த எஸ். ஜனனி, கலையரசியின் அபார நடிப்புக்கு ஈடு கொடுத்துச் சிறப்பாக நடித்தார். கிண்டலும், விமர்சனமும் கலந்த அவரது உரையாடல்களும், நடிப்பும் நாடகத்துக்கு மேலும் மெருகேற்றின. தமது பாத்திரத்தை நன்றாகச் செய்த அவரும் பாராட்டுக்கு உரியவர். மனமகளாக நடித்த கே. கோபிகா, மனமகளின் தந்தையாக நடித்த ஏ. லாவண்யா ஆகியோரும் தம் பாத்திரங்களை நன்றாகச் செய்ததோடு, மேலதிகமான பாத்திரம் ஒன்றையும் ஏற்றிருந்தனர். எம்.என்.எப். நல்பா, எம்.எப். பயாசா, எஸ். மனோஜா, எம்.சி. ஆயிஷா, எம்.என்.எப். றிம்னா ஆகியோர் பல்வேறு துணைப்பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்து, நாடகத்தின் வெற்றிக்கு உதவினர்.

வன்மம் என்ற நாடகம், இனம் பெண்களுக்கு நேரும் பாலியல் வன்முறை களுக்கு எதிரான சமூக விமர்சனமாக அமைந்திருந்தது. பின்னோக்கு (Flash back) உத்திமுறையில் நாடகம் அமைந்திருந்தது. என். உமாதேவி இந்நாடகத்தை எழுதியதோடு, நாடகத்தின் முக்கிய பாத்திரமான கவிதா என்ற பாத்திரத்திலும் நடித்திருந்தார். மிக உருக்கமாகவும், சிறப்பாகவும் அப்பாத்திரத்தில் அவர் நடித்திருந்தார். நாடகத்தின் இன்னொரு முக்கிய பாத்திரமான புஷ்பா என்ற சித்தி பாத்திரத்தில் ஆர். அபிராமி நடித்திருந்தார். செருக்கும், அதிகாரதோரனையும், சுயநலமும் மிகக் அப்பாத்திரத்தை அவர் சிறப்பாகச் செய்திருந்தார். அவரது தோற்றுப்பொலிவும், நடிப்பும் பாத்திரத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தன. புஷ்பாவின் கணவராகவும், கவிதாவின் தந்தையாகவும் ராமசாமி என்ற பாத்திரத்தில் ஜே. ஜெயவதனி நடித்திருந்தார். மகள் மீதான பாச்தையும், தமது மறுதாரம் தொடர்பான வேதனையையும், வெறுப்பையும் தமது நடிப்பின் மூலம் நன்கு வெளிப் படுத்தியிருந்தார். புஷ்பா(சித்தி)வின் மகள் ஸ்வேதாவாக நடித்த நதா, தமது பாத்திரத்துக்கு உரிய குதாகலப் போக்கையும், சகோதரிமீதான வெறுப்பையும் சிறப்பாக வெளிக்காட்டி நடித்தார். ஆசிரியை பாத்திரம் ஏற்ற ரன்ஸா, ஆசிரியருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்ல குணத்தையும், கண்டிப்பையும் இணைத்து, நன்றாக நடித்திருந்தார். ஆசிரியையின் கணவர் காந்தனாக நடித்த எஸ்.எஸ். பானு, மாணவராகவும், சுரேஷாகவும் நடித்த எழிலரசி, சித்தியின் தமியாக நடித்த பஸ்லியா, மாணவனாகவும், குமாராகவும் நடித்த சசிரேகா ஆகியோரும் தமது பாத்திரங்களை உணர்ந்து நடித்தனர். நாடகத்தில்

துணைப்பாத்திரங்களாக இடம்பெற்ற சில ஆண் பாத்திரங்களின் ஒப்பனையில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தியிருக்கலாம். பொதுவாக வன்மம் என்ற இன்நாடகமும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தது.

மேடையேற்றப்பட்ட இரு நாடகங்களும் இலங்கையின் தமிழ் நாடக வளர்ச்சியை இனங்காட்டத்தக்கனவாக அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நாடகங்களில் பங்கேற்று, தமது கலைத்திறமையை வெளிப்படுத்திய இளம் கலைஞருகளான தமிழ்ச் சிறப்புக்கலை மாணவிகள் அத்தனைபேரும் நமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். அதேவேளை, அவர்களை ஊக்குவித்துச் செயற்படவைக்கும் தமிழ்த் துறையினரும் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்களே.

மலையகத்தில் ஒரு புதிய தமிழ்ப் பத்திரிகை

கண்டியில் நவம்பர் மாதத்தில் இருந்து ஒரு புதிய தமிழ்ப் பத்திரிகை உதயமாகியுள்ளது. கலாபூஷணம் இரா.அ. இராமன் ஆசிரியராகக் கொண்ட அப்பத்திரிகையின் பெயர், இனி. கண்டி தாய் வெளியீட்டகம் இதனை வெளி யிடுகின்றது. மாதப்பத்திரிகையாக இது வெளி வரத் தொடங்கியுள்ளது.

இப்பத்திரிகையின் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் கண்ட விவேகானந்தா வித்தி யாலயத்தில் பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. பிரதம விருந்தின ராகச் சூரியகாந்தி பத்திரிகையின் ஆசிரியர் சிவலிங்கம் சிவகுமார் கலந்து சிறப்பித்தார். விசேட அதிதியாகக் கண்ட நாடாருமன்ற உறுப்பினர் வேலு குமார் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார். சிறப்பு அதிதிகளாகப் பலர் கலந்துகொண்டனர். வரவேற்புரையை எஸ்.எஸ். இராஜேந்திரா நிகழ்த்தினார். இரா. நித்தியானந்தன் அறிமுக உரையை வழங்கினார். கருத்துரைகளை மை.பன்னர்ச்செல்வம், முத்தையாபிள்ளை ஸ்ரீகாந்தன், பொன். இராஜநாதன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். சந்தனம் சத்தியநாதன் நன்றியுரை வழங்கினார். விழாவில் உரையாற்றிய பலரும் இனியின் வரவை வரவேற்று, அதன் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய பல ஆக்கபூர்வமான கருத்துகளை வெளியிட்டனர். தரமான தாளில் அழகான முறையில் இனி வெளிவந்துள்ளது. “உண்மையின் பேர் தெய்வம் என்போம்” என்ற பாரதியின் வாக்கு இனியின் செயற்பாட்டில் எப்போதும் இணைந்திருக்கவேண்டும். “இனி யொரு விதி செய்வோம் அதை எந்த நாளும் காப்போம்” என்பது இனியின் தாரகமந்திரமாக இருக்கவேண்டும்.

சும்மா சோறு

கிழக்கு

திர்குவண்ணல் குரு

“பகலாக முந்தி ஆண்ததுக்கு எனத்த சரி எடுத்துக் கொண்டா நல்லமேன். ஊட்டுக்குள்ள நின்டத்துக்கு சரிவாரல்ல. வெட்டக்கெறங்கிப் போங்கொ”-போகா விட்டால் அடித்துத் தள்ளி விடப் போவது போல் தும்புத்தடியும் கையு மாக நின்ற மனைவி சொன்னாள்.

வேளைக்குச் சாப்பாடு போடும் பொறுப் புணர்ச்சி அவளுக்கு. “பசிபசி” யென்று ஒடி வருபவர்கள் அதற்கான முன்னாயத் தங்களில் அக்கறையோடு உதவாத கோபம் அவளுக்கு என்றுமண்டு.

அன்று போயா தினம். அதனால்தான் முன் கூட்டியே அந்த ஞாபகமுட்டலைச் செய்தாள்.

இறைச்சிக்கடை எப்படியும் மூடிக்கிடக்கும். ஆங்காங்கே கோழிக் கடைகளுக்கு குறைச் சலில்லை. ஆனால் வீட்டுக்கும் சின்னப் பள்ளிக்குமிடையே உள்ள இரண்டு :பாம் சொப்களும் மூடிக்கிடப்பதை காலையில் பாண் வேண்டச் சென்றபோது அவன் அவதானித்தான்.

ஏனைய நாட்களிலென்றால் இந்நேரமாகும் போது “மாலு மாலு” என்றபடி ஏழேட்டு சைக்கிள் மீன்காரர்கள் மாறி மாறி ஒடிக் கொண்டிருப்பார்கள். “சல்லி பொறகு மீனப்புணங்கொ” என்று நீட்டுமளவுக்கு சில மீன்காரர்கள் நெருக்கம் ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு சத்தத்தையும் காணவில்லை.

போயா நாட்களில் கடைகள் மூடி மீன்காரர்கள் வராமலிருப்பது கூலைம்.

ஆண்ததுக்கு வழியில்லாமல் போனதாக வரலாறில்லை. மாற்று ஏற்பாடுகள் நடந்து விடிகாலையிலேயே வீடுகளுக்கு விநியோகம் நடந்துவிடும். குழுக்குமுவாகச் சேர்ந்து வேறு வழிகளைச் செய்து கொள்வதுமுண்டு. இன்று அப்படி எதுவும் கிடைக்கப் பெறாததால் மனைவிக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை.

“இங்க எனக்கு அங்கேம் இங்கேம் தேடிக்கொண்டு திரியேல... இந்டக்கி மட்டுந் தானே, முட்டச்சி கருவடு சரி ஆக்கோம்” அவன் தனது நிலைப்பாட்டை மெல்ல வெளிப் படுத்தினான்.

“லீவுநாளக்கித்தான் புள்ளையள்ளுவாசல்ல நிக்கிய. இப்பிடியொரு நாளக்காலும் வாய்க்கு ரசமா ஆக்கிக்குடுக்காட்டி இருந்து வேலீக்கா” - மனைவி விட்டுக் கொடுப்பதாக இல்லை.

போயா தினமென்றாலே அவனுக்கு ஒருவித கோபம். சனி, ஞாயிறு போல் ஒழுங்கு முறையில் வராமல், வானத்தால் குதிப்பது போல், திடீரென்று வந்து விடும். ஒவ்வொரு நாளும் கலண்டர் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியுமா? எதையும் திட்டமிட்டுவிட முடியாத இக்கட்டு. வெளியில் சொல்லிக் கொள்ள முடியாத வெட்கம் வேறு.

ஒரு காலத்தில் சனி, ஞாயிறுகளுக்குப் பதிலாக போயா நாட்களே வாராந்த லீவு

நாட்களாயின. இதனால் பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கும் பெரும் சிக்கல். ஏன் சர்வதேச தொடர்புகளில் கூட குழப்படி? மீண்டும் பழைய ஒழுங்குக்கே வந்துவிட்டார்கள்.

இந்நாட்களில் மதுபானக் கடைகள், சினிமாத் தியேட்டர்கள் கூட மூடப்படுகின்றன. எல்லோரும் மாதம் ஒரு தடவையாவது பன்சாலைக்குப் போகவேண்டுமென்ற எதிர் பார்ப்பு எந்தளவு சாத்தியமென்று கூற முடியவில்லை.

“மாலு....”

திடீரென்று இந்தக் குரல் சற்றுத் தூரத்தே கேட்டபோது எல்லாம் மறந்து திடுக் கிட்டெழுந்தான் அவன். மறுகணம் நிதானித் தவணாக அமர்ந்துவிட்டான்.

ஒருமுறை இப்படித்தான் “மாலு” என்ற சத்தம் கேட்டதும் எல்லோரும் ஒரேயடியாக வெளியே பாய்ந்துவிட்டார்கள்.

எல்லோரும் இப்படியொரு எதிர்பார்ப் போடு இருப்பது தெரிந்துவிட்ட யாரோ ஒருவன் விட்ட பகிடி.

அவன் எங்குமே நிறுத்தாமல் “மாலு மாலு” என்றபடி ஊரையே சுற்றிவந்துவிட்டான். எல்லோரும் கூடிக்கூடிச் சிரித்ததைத் தவிர வேறென்னதான் செய்துவிட்டமுடியும்.

விடுவார்களா? இந்தச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு அவனுக்கு “மாலுமல்லி” என்று பெயரையே வைத்துவிட்டார்கள்.

மீண்டும் உள்ளேயிருந்து ஒடிவந்த மனைவி அங்குமிங்கும் பார்வையை ஒட்டியபடி “இப்ப சத்தமொன்று கேட்டே”

“கேட்டதானே நானும் எழும்பீட்டு இருந்து கொண்ட”

அவனுக்கு சிரிப்பு வந்துவிட்டது. “மாலுமல்லியோ தெரியா” என்றாள்.

அப்போது மீண்டும் அதே குரல் சற்று அண்மையில் ஒலித்தது.

“மாலு....”

அவன் நிதானமாக அந்தக் குரலை உள்வாங்கினான். சந்தேகமில்லை. வட்டத் தொப்பிக்காரனின் குரலேதான்.

அவன் கேற்றைத் திறந்துகொண்டு பாதையருகே வருவதற்கும் தொப்பி மீன் காரன், சைக்கிளைக் கொண்டுவந்து நிறுத்து வதற்கும் சரியாக இருந்தது.

குட்டிமீன், கல்லுமீன், பெரிய மீன்,

கட்டிமீன் இப்படி எல்லாமே பெட்டியில் காணப்பட்டன.

அக்கம்பக்க வீட்டுக்காரர்களெல்லாம் இதற்கிடையில் ஆவலோடு காத்திருந்து வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். அதிகம்பேர் பெண்கள்.

அவன் நிதானமாகவே தனது விலைகளை முன் வைத்தான். இதுதான் வாய்ப்பென்று சரண்மிக் கொள்ள நினைக்கவில்லை. ஒரு வேளை போயா நாள் என்பதால் நியாயமாக நடந்து கொள்ள நினைத்தானோ என்னவோ.

இதே போக்கில் இன்னும் இப்படி இரண்டு மூன்று இடங்களை பிடித்தால் மீன் பெட்டி காலியாகிவிடும்.

இறுதியாக, மீன்காசைக் கொடுக்க வந்த அவன் மனதிலே ஒரு கேள்வி. கேட்போமா விடுவோமா என்று யோசித்துவிட்டு, தவறாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற எண்ணத் தோடு பகிடிப் பாளியில் கேட்டான்.

“இன்டக்கி போய் நாள்தானே, வாரொன்டு மென்று நாங்க நெனக்கவேயில்ல”

அவன் சிரித்தபடியே.....

“போயா நாளென்டு எங்களுக்கு தாராலும் சும்ம சோறு தாரா?”

இப்படிக் கேட்ட வட்டத் தொப்பி மீன்காரன் போய்விட்டான். அந்தக் கேள்வி அவன் மனதை அழுங்குப் பிடிபிடித்து சிந்திக்கப் பண்ணிக்கொண்டேயிருந்தது.

○○○

பகிரவோம்....

ஸமுழ் தழுழ்

புத்தளத்தைச் சேர்ந்த செய்கு அலாவுதீன் புலவர் அவர்கள், சருநால் என்கிற நூலொன்றினை இயற்றி யுள்ளார என அறியமுடிகிறது. இவர், பிராணாயாம் செய்யும் வழக்கம் கொண்டவர். அதனைக் குறித்து இந்தச் சரநால் என்னும் பெயருடைய நூலினை இயற்றியுள்ளார். இந்நூலானது தத்துவஞானம் சிந்துவதாய் அமைந்தது என்னும் குறிப்பும் உள்ளது.

செய்கு அலாவுதீன் புலவர், தமது இடைக் காலத்தில் தமது கண்பார்வையை இழந்தவர் என்றும், தம்முடன் பழகுவோரை குரலிலிருந்தே மட்டிட்டுக் கொள்ளும் ஆற்றலுள்ளவர் என்பதையும் பதிவுகளின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

கலாபுறணம் கே.பொன்னுத்துரை

சீமாந்திர காலை நெடுஞ்செழுத்துகள்

வலம்புரி கல்வி வட்டத்தின் 43 ஆவது கல்வியரங்கம்

இசைக்கோகிலம் நூர்ஜவஹான் மர்சுக் அவர்களின் சாகித்திய விருது பெற்ற எழுத்தாளர் மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி ஆகியோர் நினைவு கூரப்பட்டனர். அவர்கள் குறித்த சிறு குறிப்புகளை கவிஞர் மேமன்கவி வழங்கினார். இதய வலி காரணமாக இலங்கையில் பிரத்தியேக மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு சத்திர சிகிச்சைக்குட்பட்டு தற்போது ஒய்வு பெற்றுவரும் துபாய் சங்கமம் தொலைக்காட்சி நிர்வாக இயக்குனர் கலையன்பன் ரபீக் சூடிய விரைவில் பரிபூரண சுகம் பெறவேண்டும் என்று பிரார்த்தனை புரியுமாறு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது. கவிஞர் வாழைத்தோட்டம் எம். வசீர் தலைமையில் கவியரங்கம் நடைபெற்றது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஜம்பதாவது “இராக அளக்கை”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மாதங்தோறும் கடைசிப் புதன்கிழமை களில் நடத்தி வரும் “இராக அளக்கை” யின் ஜம்பதாவது நிகழ்வு கடந்த (21.10.2017) அன்று பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா தலைமையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திரு.திருமதி தியாகராசா, சரஸ்வதி தம்பதியினர் மங்கல விளக் கேற்றி நிகழ்வை ஆரம்பித்து வைக்க, செல்வி சௌதாமி மோகனசுந்தரம் தனது இனிய குரலில் தமிழ் வாழ்த்தினைப் பாடினார். பிலஹரி இராகத்தில் யாழ். பலகலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாவித்தகர் தவமைந்தன் நோபட் அருட்சேகரன் அளிக்கை செய்தார்.

குயிலுவக் கலைஞர்கள்: வயலின் “சுருதிவேந்தன்” ஆ.ஜெயராம் (உதவி நூலகர் யாழ். பொதுசன நூலகம்), மிருதங்கம்: கலாவித்தகர் க.கஜன் (விரிவுரையாளர் நடனத்துறை யாழ். பல்கலைக்கழகம்), கெஞ்சிரா “கலைமாணி” நா.சிவசுந்தர சர்மா (ஆசிரியர் வசாவிளான் மத்திய கல்லூரி), கடம்: “கலாவித்தகர்” நா.மாதவன் (விரிவுரையாளர் மட்டக்களப்பு விபுலாந்தா அழகியல் கற்கைகள் நிறுவகம்) மோர்சிங்: “கலாவித்தகர்” சி.செந்தூரன் (ஆசிரியர் சென்.ஜோன் கல்லூரி) தம்புரா: “இசைமாணி” க.ரஜிவன் (ஆசிரியர் யாழ். மத்திய கல்லூரி)

கிளக்கியக்கள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக்கிழமைகளில் நடத்தும் “இலக்கியக்களம்” நிகழ்வில் (10.11.2017) “தமிழக்கு இல்லாமிய இலக்கியத்தின் பங்களிப்பு” என்ற தலைப்பில் அஷ்டெஷயக் முபாறுக் முஅஸ்ஸம் அவர்கள் மிகச் சிறப்பான ஓர் உரையை நிகழ்த்தினார்.

இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க உதவிச் செயலாளர் ப.க. மகாதேவா தலைமை வகித்தார்.

உரையாளருக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் துணைத் தலைவர்களில் ஒருவரான சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி ஜி.இராஜகுலேந்திரா நினைவுப் பரிசு வழங்கிக் கொரவம் செய்தார்.

அற்றைத்தங்கள்ல் திருமலை நவம்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் மாதந்தோறும் நோன்மதி தினாங்களில் தகைசார் புலமையாளர்களின் வாழ்வியல் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் நிகழ்வான “அற்றைத் திங்கள்” நிகழ்வில் (03.11.2017) கலாடூஷணம் திருமலை ந. நவம் கலந்து கொண்டு தனது வாழ்வியலின் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார். இந்நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் தலைமை வகித்தார்.

கோவை பன்னாட்டு மாநாட்டு நிறுவகள்

கோவை வி.எல்.பி. ஐனகியம்மாள் கலை அறிவியல் கல்லூரியின் “தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியல்: சங்ககால முதல் சமகாலம் வரை” - வெள்ளிவிழா பன்னாட்டு ஆய்வு மாநாட்டின் முதன்மை விருந்தினராய் முன்னாள் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் என் சண்முகவளிங்கன் மாநாட்டைத் தொடக்கி வைத்து, மாநாட்டு மலரை வெளியிடுவதனையும் நிறைவு விழாவில் சான்றிதழ் வழங்குவதனையும் காணலாம். உடன் சிறப்பு விருந்தினர் புதுவை மொழியியல், பண்பாட்டு நிறுவன இயக்குநர் முனைவர் பக்தவத்சல பாரதி, அறங்காவலர் திரு.சூர்யகுமார், முதல்வர் முனைவர் இராஜகுமார், தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர் சுரேஷ் மற்றும் பாரதியார் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் பாலகிருஷ்ணன்.

அமீன் காவியம்

முத்த ஊடகவியலாளரும் நவமணி பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான அல்ஹாஜ் என்.எம். அமீன் அவர்களைப் பற்றி முதார் அனஸ் எழுதிய காவிய நூல் வெளியீட்டு விழா அன்மையில் (18.11.2017) கொழும்பு புதிய நகர மண்பத்தில் நடைபெற்றது. நூலின் முதற் பிரதியை இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுச் சிறப்புச் செய்தார். இந்நிகழ்வில் அகில இந்திய முஸ்லீம் லீக் தலைவர் பேராசிரியர் கே.எம்.காதர் முகைதீன் மற்றும் மேனாள் தமிழக சட்டமன்ற உறுப்பினர் அல்ஹாஜ் அப்துல் ரஹ்மான் ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர்.

கேள்வி ஞானம்

- திலக்கயன் பத்ஸகன்

“கேள்வி - ஞானம்” பகுதிக்கு ஒருவர் ஒரு மாதத்தில் மூன்று கேள்விகளை மாத்திரம் அனுப்பலாம்.

அவற்றுக்குறிய பதில்களை திலக்கயன் வழங்குவார். கேள்விகளை அனுப்புபவர்கள் தமது பெயர் முகவியுடன் தொலைபேசி எண்ணெயும் தீண்டில் வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் 20ஆம் திதிக்கு முன்னர் கிடைக்கும் கேள்விகளுக்கு அடுத்துவரும் தீதில் பதில் வெளியரும்.

- ஆச்சர்யம்

- கடங்க சில வருடங்களுக்கு முன்னர் தற்போதைய நியிழ்சாஸ்கந் தலைவரும் எழுந்தாருமான தம்புசிவா அவர்கள் வண்டன் சென்றிருந்த பொது அங்குள்ள தீய் நொலைக்காஸ்டிசியில் கிளைய அடிப்பள்ள அவர்களுக்கு அளிந்த செல்வியல் ஞானம் இதழைப் பற்றிக் கூறியவை பற்றி உண்கள் கருத்து யாது? (இதனை YouTubeகில் இப்பாது பார்க்கலாம்)

தேவைகள், கொடும்பு - 06

நீங்கள் மின்னஞ்சலில் கேள்வியை அனுப்பி YouTube செவ்வியை இணைத்து அனுப்பியுள்ளீர்கள். நன்றி. அந்தப் பேட்டியில் ஞானம் சஞ்சிகை பற்றி தம்பு சிவா அவர்கள் கூறியதை முதலில் தருகிறேன். “ஞானத்தைப் பொறுத்தவரையில் தன்னுடைய ஆக்கங்களை, தனக்குத் தெரிந்தவர்களை முன்னிலைப்படுத்துவதற்காக பத்திரிகை நடத்துகிறார். மற்றவர்களுடைய படைப்புகளை அவர் போடப் பின்திற்கிறார். குறிப்பாக எனது படைப்புகளைப் போடப் பின்திற்கிறார். 52ஆவது இதழ் தொடக்கம் 73ஆம் இதழ் வரையும் நான்தான் கைலாசபதியின் மேலே தாக்கத்தை ஏற்படுத்து கின்ற சில கட்டுரைகளைப் போட்டதை தீர்த்து எழுதினேன். அக்கட்டுரைகளை அவர் பிரசுரித்தார். ஆனால் என்னைப் பற்றித் தவறாக அந்தப் பத்திரிகையில் அவர் எழுதிவிட்டார். உடனே நான் தொலைபேசியில் அவருக்குச் சொன்னேன். இது உங்களுடைய எழுத்துத்தான். என்னைப் பற்றித் தெரிந்தவர் நீங்கள்தான். இப்படி எழுதினபடியால் உங்களுடைய பத்திரிகைக்கு நான் எழுத மாட்டேன்”

தம்பு சிவா கூறியது போல் 52ஆவது இதழ் தொடக்கம் 73 ஆம் இதழ் வரை ஒவ்வொரு இதழ்களிலும் அவர் எழுதினார். அவர் ஞானத்தில் எழுதிய காலகட்டத்தில் யாரும் பேராசிரியர் கைலாசபதியைப் பற்றி எதிர்மறையாக எழுதவும் இல்லை. அப்படியான கட்டுரைகள் போடப்படவு மில்லை. தம்பு சிவா இலங்கை மார்க்கிய எழுத்தாளர்களை தனது எழுத்துக்களில் முன்னிலைப்படுத்தி ஞானத்தில் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அவை எல்லா வற்றையும் நான் பிரசுரித்தேன்.

அக்காலட்டத்தில், 28.08.2005 அன்று கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் இலக்கியமும் வாழ்க்கையும் என்ற நூல் ஞானம் வெளியீடாக என். சோமகாந்தன் தலைமையில் வெளியிடப்பட்டது. பேராசிரியர்கள் சோ. சந்திரசேகரம், துரைமனோகரன், ஏ.இக்பால் ஆகியோர் பேச்சாளர்களாக இருந்தனர். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி மார்க்கியக் கொள்கையில் இருந்து வெளியேறி தமிழ்த் தேசிய வாதியாக மாறியிருந்தார். இது மார்க்கியர்களுக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தது. அவரது நூலை வெளியிட்ட ஞானத்தின் மீதும் அவர்கள் கோபம் கொண்டார்கள்.

இந்நிலையில் இந்த வெளியீட்டு விழா பற்றி தினகரன் வார மஞ்சரியில் ஓர் அவதானிப்பை கோணேசன் என்ற பெயரில் தம்புசிவா எழுதியிருந்தார். அக்காலப் பகுதியில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சிவசுப்பிரமணியம் தினகரன் ஆசிரியராக இருந்தமை இக்கட்டுரையைப் பிரசுரிக்க கோணேசனுக்கு வாய்ப்பாக.

அமைந்தது. அதில் முற்போக்கு எழுத தூளர் ஏஇப்பாலின் புகழ்பாடி, விழாவில் கலந்து கொண்ட ஏனையோரை மட்டந் தட்டி அவர் எழுதியிருந்தார். பேராசிரியர் துரை மனோகரன் நூலை வாசிக்காமல் விமர்சனம் செய்தார் என்றும் எழுதியிருந்தார்.

ஞானத்தின் வெளியீடு தொடர்பான விமர்சனத்தை ஞானத்தில் வெளியிடுவதற்குத் தராமல் தினகரனில் வெளியிடக்கொடுத்தார் தம்பு சிவா.

அவரது தினகரன் கட்டுரைக்கு ஞானம் 65ஆவது இதழில் பேராசிரியர் துரைமனோகரன் பதில் எழுதியிருந்தார். (பக்கம் 55) “எந்த நூலையும் முழுமையாக வாசிக்காது நான் கருத்துக் கூறுவது இல்லை. பிறர் மீது சேற்றை வீச வேண்டும் என்பதற்காக கோணேசன் தாமே சேற்றுக்குள் நின்று சிக்கித் தவிக்கிறார்.” என்று எழுதியிருந்தார். ஞானம் தொடர்பான விழாவென்பதால் நான் அவரது பதிலை ஞானத்தில் பிரசரித்தேன.

இது தொடர்பில், ஞானம் 66ஆவது இதழில் தம்புசிவா ஒரு வாசகர் கடிதம் எழுதினார். “என்னால் தினகரனில் எழுதிய கட்டுரைக்கு கலாநிதி ஞானத்தில் பதில் எழுதியிருக்கிறார். ஞானம் ஆசிரியர் தம்மைப் பாதுகாப்பார் என்ற என்னமா? ஞானம் ஆசிரியரே உங்கள் பத்திரிகா தர்மம் வேண்டப்பட்டவருக்கு மட்டுந்தானா?” என்று எழுதியிருந்தார். குறிப்பாக ஞானம் ஆசிரியரைத் தாக்கி எழுதப்பட்ட கடிதம் இது.

இதன் பின்பு புதியூழி என்ற பத்திரிகையில் “சிவா” என்ற யாரோ ஒருவர் ஞானம் ஆசிரியரைப் பற்றி தனிப்பட்ட தாக்குதல்களை எழுதியதோடு ஞானம் சஞ்சிகை பற்றியும் மிகவும் தரக்குறைவாக எழுதியிருந்தார். அக்காலத்தில் சிவா என்ற பெயரில் மூன்று முற்போக்கு எழுத்தாளர்கள் எழுதிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதனால் அக்கட்டுரையை யார் எழுதினார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

அந்தப் பத்திரிகை கொழும்பில் மாத்திரம் ஒரு சிலரிடமே சென்று சேர்கிற பத்திரிகை என்பதால் ஞானம் வாசகர்கள் அக்கட்டுரையை வாசிக்க வாய்ப்பில்லை. ஞானம் சஞ்சிகை ஒரு பரந்த தளத்தில் இயங்குவதால் உள்ளுர் வாசகர்களும் புலம்பெயர் வாசகர்களும்

அக்கட்டுரையை வாசிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அக்கட்டுரையை ‘நன்றி - புதிய பூமி’ என்ற குறிப்புடன் ஞானத்தில் மீன்பிரசரம் செய்தேன். சிவாவின் கட்டுரை தொடர்பாக, அடுத்து வெளிவந்த இதழில் அந்தனி ஜீவா, ‘சிவாவின் பொய்யும் புரட்டும்’ என்ற தலைப்பில் வாசகர் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அத்தோடு கண்டி அ.இராமன், பேராசிரியர் ஆசி கந்தராசா, மொழிவரதன், மடவளை ஷியாம், கலாநிதி மூல்லைமணி ஆகியோரும் இது தொடர்பாக வாசகர் கடிதங்கள் எழுதியிருந்தனர். வேறு எவரும் இது தொடர்பாக எழுதவில்லை.

தம்பு சிவா என்னைப் பற்றி விமர்சித்து எழுதிய வாசகர் கடிதத்தை நான் ஞானத்தில் வெளியிட்டேன். ஞானம் ஆசிரியர் என்ற வகையில் நான் நினைத்திருந்தால் அக்கடிதத்தை வெளியிடாமல் விட்டிருக்கலாம். நான் வெளிப்படையாகவே இயங்கினேன். இந்த நிலையில் தம்பு சிவா தன்னைப் பற்றி நான் ஞானத்தில் எழுதினேன் என்று கூறுவது அபத்தமானது. அதன்பின் அவர் தனது ஞானத்தினுடனான தொடர்பை நிறுத்திவிட்டு ஞானசேகரன் தொடர்பாக அவதாறுகளை மேற்கொண்டார். அத்தகைய அவதாறுகளில் ஒன்றுதான் தீபம் நேர்காணலில் நீங்கள் பார்த்தது.

இணையவழி ஞானம் சஞ்சிகைகளை இப்போது சகலரும் பார்க்க வசதியுண்டு. நூலகம் இணையத்தளத்திலும் பார்க்கலாம். அதே போன்று YouTubeல் தம்பு சிவாவின் பேட்டியையும் பார்க்க வழியுண்டு. வாசகர்கள் எழுத்துச் சாட்சியான இவற்றைப் பார்த்துத் மேலும் தெளிவு பெறலாம். உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

இலக்கியத்தில் சித்தாந்தக் கருத்து வேறுபாடுகள் இலக்கியவாதிகளிடையே ஏற்படுவது சகஜம். அவை தனிப்பட்ட நட்பை பாதிக்க நான் இடமளிப்பதில்லை. தம்பு சிவா எனது நல்ல நஸ்பராக இருக்கிறார்.

2. சிறைச்சாலையிலிருந்து எனது சிங்காச் சகோதரங்கு..
என்னும் ஒரு கவிதை நாலினை எழுதியுள்ளேன். அதனைச் சிங்கா மொழிபெய்ப்பிச் செய்தால் நல்லது எனப் பலரும் கூறுகிறார்கள். அதற்குமைய ஓர்நாலை மொழிபெய்ப்பிய நாலாக பொது வெளியிடுத் தூர்வும் கொண்டுள்ளேன்.

ஒந்து னான் பண்ணையினாடாக மொழி மாற்று எழுத்தாளர்களை / வெளியீட்டாளர்களை அறிந்து அணுகி செய்தபெற்ற முடியுமா?

சிலைகளுக்கு சீலை

தமிழிலிருந்து சிங்களத்து மொழி பெயர்ப்பதில் வல்லவர்களாக, மடுஞ்சிரிய விஜயரத்ன, உபாவி லீலாரட்ன, ஹேமச்சந்திர பத்திரன போன்றோர் உள்ளனர். வெளி யீட்டாளர்களாக கொடகே, தோதன் போன்ற வர்கள் உள்ளனர். உங்களது கவிதை நூலின் நான்கு பிரதிகளை ஞானம் பதிப்பகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தால் அவற்றை மொழி பெயர்ப்பாளர்களிடம் சேர்ப்பிப்பேன். உங்களது கவிதைகள் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியதாக இருந்தால் அவற்றை மொழி பெயர்த்து நூலாக வெளியிட ஆவன செய்வார்கள். நீங்கள் விரும்பினால் நேரடியாகவும் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

3. நீங்கள் சாகித்தியவிழா பரிசுத்தீர்வுகள் மற்றும் விருதாளர்கள் தொடர்பாக ஞானத்தில் அதிருப்தி தெரிவித்துள்ளீர்கள். இதற்கு என்ன காரணம்.

- ச.துமிழாசா.ஏஹாலை.

சாகித்திய பரிசுத் தேர்வுகளில் தவறுகள் ஏற்படும் போது அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவது ஒரு சஞ்சிகையாளனின் தார்மீக்க கடமையாகும். இதனை ஞானம் மட்டும் செய்யவில்லை. ஞானம் சஞ்சிகை தொடங்கியது 2000 ஆம் ஆண்டில்தான். கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் வெளிவந்த அலை (1974) சஞ்சிகையின் முதல் இதழின் ஆசிரியத் தலையங்கமே சாகித்திய மண்டலப் பரிசுகளில் ஏற்படும் தவறுகள் பற்றி சுட்டிக்காட்டியுள்ளது.

“முந்திய வருடங்களைப் போலவே குழறு படிகளும் இல்லாமலும் இல்லை. தரமான நூல்களுக்கு பரிசுகள் கொடுக்கப்படாத அதேவேளை, தரமற்ற நூல்களுக்குப் பரிசுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன” என்று ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அதற்கு எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 1966 ஒக்டோபர் இளம்பிறை இதழில் அதன் ஆசிரியர் சாகித்தியமண்டல பரிசுத் தேர்வுகள் தொடர்பான தில்லுமல்லுகள் பற்றி பதிவு செய்துள்ளார்.

2002இல் சாகித்தியரத்னா விருதுவழங்கல் ஆரம்பமானது.

இந்தப் பரிசுகள், விருதுகள் பற்றித் தீர்மானிக்கும் உயர்மட்டக் குழுவில் இருப் பவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த வர்களும், அறிஞர்களும், அவர்கள் தான் சகல முடிவுகளும் எடுக்கிறார்கள்.

இவர்கள் எப்படி அறிஞர்களானார்கள்?

படைப்பாளிகள் படைத்த இலக்கியங்களைப் படித்தே இவர்கள் அறிஞர்கள் ஆனார்கள். பேராசிரியர் க.கைலாசபதி வீரயுகப் பாடல்கள் என்ற தலைப்பில் சங்க இலக்கியப் படைப் பாளிகளின் படைப்புக்களை ஆராய்ந்து பட்டம் பெற்றார். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி புராதன தமிழ்ச்சமுதாயத்தில் நாடகம் என்ற தலைப்பில் சங்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் படைப்புக் களையும் சிலப்பதிகாரத்தையும் ஆய்வு செய்து பட்டம் பெற்றார். இதேபோன்றுதான், இன்றைய படைப்பாளிகளின் படைப்புக்களை ஆராய்ந்து எதிர்காலத் தமிழ்நின்றகள் உருவாகப் போகிறார்கள். படைப்பாளி அறி வுகின் ஆதார சுருதியாக விளங்குபவன். அவனுக்கு கிடைக்க வேண்டிய கொரவத்தை அவனது படைப்புக்களைப் படித்து பட்டம் பெற்றவர்கள் தட்டிப் பறிப்பதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். காரணம், இப்படிச் செய்வ தால், பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கு வது சாத்தியமாகும்.

அறிஞர்களின் தமிழ்ப்பணி முக்கியமானது. மகத்துவமானது. அவர்கள் கட்டாயம் கொர விக்கப்பட வேண்டும் அவர்களுக்கான அரச விருதுகள் வேறாக உள்ளன. படைப்பாளிகளுக்கு என்று ஆரம்பிக்கப்பட்ட விருதுகளை அவர்கள் பெறுவதைத்தான் நாம் எதிர்க்கிறோம்.

4. ஈழத்து நாவீன இலக்கிய காலகட்டம் பீஸ்பாது ஆழமிக்கின்து?

ஐர். எ.தூஷாநிவாகம், பொன்னே.

1930ஆம் ஆண்டுகளில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தாக் பொதுவான கருத்து உள்ளது. ஆனாலும், 1925ஆம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணத்து சாதிப்பிரச்சினையைக் கருவாகக் கொண்டு அமைந்த இடைக்காடரின் நீலகண்டன் ஒருசாதி வேளாளன் என்ற நாவல் வெளிவந்துள்ளது என்பதையும் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

வாசத்துறை பேசுக்குரை

கடந்த மூன்று வருடங்களாக ஞானம் சஞ்சிகையின் பிரதிகளை இலவசமாக நல்கி, இரும்புச் சிறையில் இறுகிக் கிடக்கும் எமக்கு ஞான ஒளி பாய்ச்சி வரும் மதிப்பிற்குரிய ஞானசேகரண் ஜியா அவர்களுக்கும், ஞானம் பண்ணையின் பணியாளர்களுக்கும் என் முதன்மை நன்றிகள்.

அது தவிர, எப்போதாவது சிறைக்கம்பிகளுக்கிடையில் கசிந்து வரும் எனது ஆக்கங்களை தேக்கமின்றி, பிரசுரித்தமைக்கும் எனது நூலினை அறிமுகப்படுத்தியமைக்கும், ஞானம் இதழ்களுக்கு தலைசாய்க்கிறேன். இதுவரை நான் எழுதிய நான்கு கவிதை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவை, நான் இன்றியே புதுவெளியில் பகிரப்பட்டன. அதுவும் படைவளமிக்க வடபுலத்தில் மட்டுமே. எனவே, எனது நான்கு நூல்களையும் தலைநகர் கொழும்பில் தமிழ்ச்சங்கத்தில் அறிமுகப்படுத்த ஆவல் கொள்கின்றேன். அதற்கு ஞானத்தின் ஊடாக இலக்கியப் பிரியர்களிடம் ஆதரவு நாடுகின்றேன்.

கடந்த 208ஆவது ஞானம் இதழின் ஆசிரியர் பக்கத்தில் வெளியான “தமிழரசியல் கைதிகள் விடயத்தில் அரசுக்கு ஏன் இந்த அசமந்தம்” என்ற கட்டுரையில், தமிழ் அரசியல் கைதிகள் சிலர் சுமார் 10 வருடங்களுக்கு மேலாக சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அவ்வாறு இல்லை. அதற்கும் மேலாக சுமார் 24 வருடங்களாக சிறைவாசம் அனுபவிக்கும் தமிழ் அரசியல் கைதிகள் இன்றுவரை சிறைக்குள் வாடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அடுத்தது, பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் 1979 ஆம் ஆண்டு முன்னாள் ஜனாதிபதி ராஜபக்ஷவின் காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. எனினும், அது 1979ஆம் ஆண்டு முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவால் கொண்டுவரப்பட்டது.

- விவேகானந்தனுர் சதீஸ், புதிய மகசீன் சிறைச்சாலை.

அன்புள்ள சமரபாகு சீனா உதயகுமார் அவர்களுக்கு

எனது வேண்டுகோளுக்கான தங்களின் பதிலை ஞானம் நவம்பர் 2017, 210 இதழில் தந்தமைக்கு மிகக் நன்றி.

எனது குறுங்கதைகள் பற்றிய இலக்கிய பிரபல்யங்கள் சிலரின் கருத்துக்களை தங்களின் பார்வைக்குத் தரும் நோக்கமாக இதனை எழுதுகின்றேன்.

1. வேல் அமுதன் அவர்களே தமிழ்க்குறுங்கதை வளர்ச்சியில் ஒர் புதிய வீச்சையும் பாய்ச்சாலையும் ஏற்படுத்தியவராவர். அதுமட்டுமல்ல, அதிகம் குறுங்கதைகளை எழுதியவரும் அவராகத்தான் இருப்பார். அதனால் வேல் அமுதன் அவர்கள் குறுங்கதை மன்னன் ஆக எதிர்காலத்தில் பட்டாபிழேகம் பெற அனைத்துத் தகுதிகளும் வாய்க்கப் பெற்றவர். எதிர்காலம் இதனை மெய்ப்பிக்கும். உண்மையிது, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

- செங்கத்திர் ஆசிரியர், செங்கதிரோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன்

2. வேல் அமுதன் ஒரு மரபு எழுத்தாளர். அவரது எழுத்துக்களில் ஆத்திரம் இல்லை. ஆதநங்கம் இருக்கிறது. கண்டனம் இல்லை. கனிவு கசிகின்றது. புறக்கணிப்பு இல்லை. அனைத்து வழிப்படுத்தும் மனித நேயம் பெருகுகின்றது.

இவருடைய கதைகள் அனைத்துமே எனக்குப் பிடித்தன என்றால் மிகையில்லை. உள்ளடக்கம் ஒரு புறமிருக்க இவர் எழுதும் வடிவமைப்பும், சிறுகதைகளுக்குரிய பண்புகளைச் சிக்கனமாகக் கையாளும் முறைமையும் எனக்குக் கூடுதலாகப் பிடித்தன. இப்படி எழுதுபவர்களை இலங்கையில் விரல்விட்டு எண்ணி விடலாம்.

ஓ.. ஹென்றி என்ற அமெரிக்க எழுத்தாளர் அன்று எழுதிய பாணியிலேயே இவர் கதைகள் அமைகின்றன. கூறியது கூறல். ஆலாபனை, அதீத விவரணை அல்லது விபரிப்பு ஏதுமின்றி,

கதை முடிவை அவர் தெரிவிக்கும் பாங்கும் எந்த வாசகனையும் கவரும். சமூகப் பிரச்சினைகளையும், தனிமனித் உறவுகளையும் ஆசிரியர் வேல் அழுதன் சொல்லும் விதம் ரசிக்கத் தக்கது.

வாசிப்புப் பழக்கத்தை தமது இளம் பராயத்தினரிடையே ஊக்குவிப்பதற்கு வேல் அழுதன் போன்றோரின் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் கதைகளை அறிமுகப்படுத்துவது பயனளிக்கத்தக்கது.

“கிழிசல்” குறுங்கதைத் தொகுப்பிலுள்ள அணைத்துக் கதைகளையும் திறனாய்வு ரீதியில் விளங்க வைப்பதற்கே அவசியமில்லாமல், தெளிவாகவே, இலகுவான முறையில் அர்த்தமுள்ள சிறிய வசனங்களைக் கொண்டு அவர் ஆக்கித் தந்துள்ள இக்கதைகள் Fiction Facts Imaginative Writing எனக் கூறலாம். வேல் அழுதனுக்குப் பாராட்டுக்கள்!

- பிரபல திறனாய்வாளர், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், தினக்குரல் 02.11.2014
- வேல் அழுதன், கொழும்பு - 06.

ஞானம், ஒக்டோபர் மாதத்துடன் தனது 210 வது இதழைத் தொடர்வதை அறிகின்றோம். நம் நாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஓர் இலக்கியச் சுர்சிகையின் இவ்வாறான பெரும் பயணம் சாதனைக்குரியதாகும். ஞானத்தார், அவரது துணைவியார், புதல்வர் ஆகிய முக்கோணங்கள் இணைந்த இலக்கிய உழைப்பு வியப்புக்குரியது. இந்த இதழின் ஆசிரியர் பக்கத்தில் தமிழ்க் காவலராக வாழ்ந்த தமிழ் தாத்தா உ.வே. சாமிநாத் ஜயின் தமிழ்த் தொண்டைப் பற்றிய வரலாற்று பதிவுகளை தந்துள்ள ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் மன நிறைவோடு பாராட்டப்பட வேண்டியவர். உ.வே.சா. பற்றிய இத் தகவல், ஞானம் வாசகர்களுக்கும் ஓர் அரிய வாய்ப்பாகும். இவ்வாறான தேடல்கள் ஞானத்தின் மூலமே எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. ஞானம் வெளியிட்டகத் தின் நிர்வாக ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் ஞானம் பாலச்சந்திரனின் தேடல் எத்தனங்களான ஆய்வு நூல்கள், தொன்மைத் தகவல் படைப்புக்கள் வியக்கத் தக்கவையாகும். இவரது எழுத்துக்களைப் படிக்கும் நான் “இந்த ஆசிரியர் தலையங்கத்தை மகன் எழுதினாரோ..?” என்று ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரனை தொலைபேசியில் கேட்டு சங்கடப் படுத்திவிட்டேன்! இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் தமிழ் வளர்த்த காலம் பற்றியும், அன்று தமிழ் வளர்த்த அறிஞர் பெருமக்கள் செய்த தொண்டுகள் பற்றியும் நம் சஞ்சிகை, பனுவல்கள் மூலமே அறிந்து வருகின்றோம். நவீன இலக்கியப் போக்குக்குரிய காலமாகிய 50 கனிலிருந்து இன்று வரை நோட்டமிடுகையில், 70கள் வரையிலான காலமே எழுசிக் கொண்ட காலமாக இருந்தது எனலாம்.

கல்லிவத்துறை சார்ந்த பேராசிரியர்களின் எழுத்துலகப் பிரவேசம் அவர்களது ஆய்வு நூல்கள், படைப்புக்கள் பற்றிய அவர்களது திறனாய்வுகள், துணிகரமான புதிய சிந்தனை வெளிப்பாடுகள், படைப்புக்கள் பற்றிய சாடல்கள், போற்றுதல்கள் யாவும் இரண்டறக் கலந்த இலக்கிய எழுச்சிக் காலங்கள் தோன்றிய நினைவைலகளில் பேராசிரியர்களான கா.சிவதம்பி., கைலாசபதி ஆகியோர் தமுவி நிற்கின்றனர். இன்று படைப்பாளர்களுக்கப்பால் இலக்கிய சஞ்சிகை ஆசிரியர்களுக்கப்பால் வாசிப்புடன் தொழில் செய்து வாழ்ந்து வரும் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலான தமிழ் அறிஞர்களின் பணிகள் கவலைக்குரிய விதத்தில் தேங்கியுள்ளன என்பதை குறிப்பிட வேண்டியுள்ளதாகவிருக்கின்றது! இலக்கிய ஆர்வலர்கள் வாசிக்கும் ஆர்வம் கொண்டவர்களின் எதிர்பார்ப்புக்கள் யாவும் இன்று தமிழ்த்துறை பல்கலைக்கழக மட்டத்திலிருப்போரை சற்று கூடுதலாக எதிர்பார்த்து நிற்கின்றன. அன்றைய காலத்தை ஒப்பிட்டு இன்றைய குறை நிறைப்பு முயற்சிகள் அவசரமாக நமது மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், பாதுகாப்புக்கும், படைப்பிலக்கிய செல்நெறிகளுக்கும் அவசியப்படுகின்றதென்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். அதே வேளை ஞானத்தின் தேடுதல் தொண்டு முயற்சிகள் தொடரவேண்டுமென்றும் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

- மு.சிவலிங்கம்

ஞானம் கார்த்திகைத் திங்கள் (நவம்பர்) இதழின் 43ம் பக்கத்தில் தமிழ்த்தாய் என்னும் சித்திரத்தோடு ஆறுவெண்பாக்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அப்பாக்களின் பொருள் தமிழ்

மொழியின் பிற்கால வரலாற்றோடு (பல்லவர் காலம்) தொடர்புடையதே தவிர அதன் தனித்துவம் மிக்க பண்டைய வரலாற்றோடு அல்ல என்பதைத் தமிழ் அறிஞர் அறிவர். இதனை,

யொருப்பிலே பிறந்து தென்னென் குழிலே கிடைந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வையை ஏட்டுகிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலேநின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோரேன
மருப்பிலே யமின்ற பாவை மருங்கிலே வளர்கின்றாள்

என்னும் விருத்தப்பா தெளிவாக வெளிப்படுத்தும்,

தமிழ்நாட்டில் சைவ வைணவ சமயங்கள் தலைநிமிர்ந்து நின்ற காலத்தில், (கி.பி. 15ம் நூ. ஆண்டு) எழுந்த வில்லிபாரதத்தின் சிறப்புப்பாயிரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள மேற்படி விருத்தம் தமிழருக்குக்கிடைத்த வரலாற்றுப் பொக்கிசமாகும். தமிழ் என்றதும் தென்னவன் பாண்டியனுடன் கூடல் மாநகரம், தென்றல் தென்பொதியை, வைகை, மீன்கொடி என அனைத்தும் அணிவகுக்கும். இவை இல்லாமல் தமிழ் இல்லை. இத்தகு சிறப்புகள் கடல் கடந்து நாடாண்ட சோழருக்கோ அல்லது சேரருக்கோ இல்லை. தமிழ்த் திரைப்படங்களிலும் (வானம்பாடி, சிவகங்கைச் சீமை, சங்கே முழங்கு, பார்மகளோபார்) இவ்வரலாறு எதிரொலிக்கக் காணலாம். இது “காப்பியக் கோவு” க்குத் தெரியாமல் போன்றை எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தருகிறது.

- வாக்கரை வாணன்.

நவம்பர் மாத ஞானம் இலக்கிய சஞ்சிகை வாசித்தேன். கொழும்பூர் மாண கிள்ளிய கொழுந்து என்கிற கட்டுரை பெரும் எதிர்பார்ப்பைக் கொடுத்திருந்தது. வாசிக்கத் தூண்டியது மட்டுமல்லாமல் அதன் நீட்சியைத் தேடுவும் செய்திருந்தது. காரணம் மலைப் பிரதேச மக்களுக்கு உரிமைகளை மீட்டெடுக்கப் போராடிய மூன்று சக்திகள் தமிழகம் - கேரளா - குஜராத் இவற்றில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சக்தியாக புதுக்கோட்டைக்காரர் இருந்திருக்கிறார் என்பதுதான்.

புதுக்கோட்டை பகுதியைச் சேர்ந்த செளமியழுர்த்தி தொண்டைமான், கேரளாவிலிருந்து வந்த கே.ஜி.எஜ்.நாயர், குஜராத் மாநிலத்திலிருந்து வந்த அப்துல் அஸீஸ் மூவரும் சேர்ந்து உருவாக்கிய இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் என்கிற அமைப்பு தேயிலை, ரப்பர் தோட்டங்களில் உழைத்து பாவப்பட்ட மக்களாக தவித்தவர்களுக்கு உரிமைகளை மீட்டெடுக்கும் முனைப்பில் இறங்கியிருக்கிறது. அதன் நீட்சியாக இலங்கை இந்திய தொழிலாளர் சங்கம் என்கிற மற்றொரு அமைப்பையும் உருவாக்கியிருக்கிறது. கால நீரோட்டத்தில் அந்த அமைப்பில் பிரிவினை ஏற்பட்டதையும் பிரிவுகள் வேறொரு அமைப்பாக பரிணமித்ததையும் எ.எம்.பீரமுகமது நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாக சுட்டிக்காட்டிய செய்தி அம்மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்கிற வகையில் கவனிக்க வைத்தது. இச்செய்தி குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நூலின் பெயரையும் பதிப்பகத்தையும் தந்து உதவினால் பயனுள்ளதாக இருக்கும்...மற்றபடி இம்மாதம் சிறுகதைகளும் கட்டுரைகளும் வழக்கம் போல காத்திரமாகவே இருந்தன. தலையங்கக் கட்டுரையான புதிய அரசியல் அமைப்பில் தமிழர்களின் நலன் காக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் நாம் என்றும் போல உறுதியாக நிற்போம்....

அன்றூர் சுரா, கந்தர்வகோட்டை, புதுக்கோட்டை மாவட்டம், தமிழ்நாடு

காலத்தை வென்ற ஞானம் சஞ்சிகை

மாதாமாதம் “ஞானம்” சஞ்சிகையை எனது மின்னஞ்சலில் பதிவிடுவதையிட்டு நான் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதற்காக முதற்கண் நன்றி கூறவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

நான் ஒவ்வொரு மாதமும் உங்களது சஞ்சிகையின் வரவைக் கண்டு வியப்படைவதுண்டு. எவ்வாவதுள் தத்துவங்களை படித்தபோதிலும் காலத்தை எம்மால் வெல்ல முடியாமல் உள்ளது. எமக்கு சொல்லாமலேயே காலம் கழிந்து விடுகின்றது. ஆனால் உங்களது “ஞானம்” சஞ்சிகையோ காலத்தை வென்று நிற்கிறது. அது குறித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகிறேன். “கடிகாரம் ஓடும் முன் ஓடு” என்பார்கள். அந்த வேகத்தை ஞானம் சஞ்சிகை தெரிந்து வைத்து

செயல்படுகிறது. காலத்தோடு போராடி வெற்றி காணும் உங்கள் ஆசிரியர் குழாமுக்கும் எனது மனம் கணிந்த நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாருல் அயின் ஜஸ்மூல் ஹாசேன், ஊடகவிலாளர் வீடுமைப்புத் திட்டம், பத்தரமுல்கலை.

210வது இதழ் கடந்து இலக்கியத்துக்கு சேவையாற்றும் ஞானத்துக்கு எனது நல் வாழ்த்துக்கள். ஞானத்தின் ‘கேள்வி ஞானம்’ எனும் புதிய பகுதி வரவேற்புக்குரியதாகும். பல புதிய வாசகர்களை உள்வாங்கவும், புரியாத பல இலக்கியப் புதிர்களை விடுவிக்கவும் “கேள்வி ஞானம்” கைகொடுக்கும் என்பது எனது கருத்தாகும்.

- வெல்லிதாசன், திருக்காணமலை

ஞானம் 210ஆம் இதழில் கொழும்பூர் மாணா (மக்கீனின்)வின் கிள்ளிய கொழுந்து பத்தியெழுத்து நன்றாக இருந்தது. மிக மிகப் பழையை எழுதுனர் அல்லவா, தமக்கே உரித்தான எழுத்துக்களில் சரித்திரம் படைக்கிறார். மலையக மும்மூர்த்திகளின் ஆரம்பகாலத்தை நினைவு கூர்ந்துள்ள அவரை நான் ‘எழுதுனர் கோவாகப் பார்க்கின்றேன். பேராசிரியர் துரைமனோகரனின் பத்தியெழுத்துப் பகுதியில் இம்முறை “அரசியலும் ஆதிக்கவெறியும்” நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டு. பெரும்பான்மையினர் மத்தியில் டி.எஸ்.காலம் முதல் அரசியலிலே பிரித்தாரும் இனவாதம் போல சிறுபான்மை இனங்களிலும் இனபேத வன்முறைகளுமின்றன. அவர்களை ஆதிக்க வெறிபிடித்த பயங்கரவாத எச்சங்களாக நான் காண்கிறேன். இம்முறை வெளிவந்த “தனிக்குழுத்தனம்” நல்லதொரு சிறுகதை. உணர்வுபூர்வமான அக்கதையை வடித்த கலாபுதனைம் கே.தவபாலனுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள். மேலும் தமிழ் இலக்கியத்தில் கருத்துப்புரட்சி சிறந்த கட்டுரையாகும். மனிதன் மறைவான். அவன் படைத்த இலக்கியங்கள் மறையாது. இது எனது கருத்து. இலக்கியம் எனும் திராட்டை ரசத்தை பருகுவதற்கு ஒருவன் வாழும் காலம் போதாது எனக் கூறும் கட்டுரையாளரின் மொழி என்னைக் கவர்ந்தது. வடகோவை பூ.க.இராசரத்தினத்திற்கு ஞானம் வாயிலாக வாழ்த்துக் கூறுகின்றேன்.

- பானந்துறை எம்.பி.எம்.நில்வான்

ஞானம் சஞ்சிகையை நியமமாகவும் நேர்த்தியாகவும் கிடைக்கப் பெற்று வருகின்றோம். கடந்த மூன்று வாரங்களாக தினக்குரல் வாரமலரில் சாகித்தியரத்தினா பெற்ற மூவரின் கட்டுரைகள் படித்தேன். மிகவும் மகிழ்ச்சி பெற்றேன். ஒவ்வொருவரின் அருமை பெருமைகளை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது தங்களின் அற்புதமான கட்டுரைகள் / பழையையையும் புதுமையையும் இணைக்கும் பாலமாக அமைந்துள்ளது.

வரதர், பண்டிதமனி அப்யா பற்றி மூன்றாவது கண். நூல் ஆக்கத்துக்கு இரசிகமணி கனக செந்திநாதனுக்கு வலதுகரமாக இருந்தவர். பண்டிதமனியின் கம்பராமாயணக்காட்சிகள் நூல் வெளியிட்ட சொக்கன் ஜயா இறந்தபோது, வரதர் அவர்கள் இறுதிக்கிரியையின் போது மிகுந்த துக்கசாகரத்தில் நிலையற்று மொனியாக நெடுநேரம் நின்றார். எம்முடன் அன்று ஒரு வார்த்தை கூட பேசமுடியாமல் நின்றார்.

மூன்றாவது கட்டுரையில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி ஜயா. தம் இறுதிக் காலத்தில் தினமும் திருத்தாண்டவெம்பாடி வாழ்ந்தவர். யோகர் சுவாமிகளால் பெயர் குட்டப்பெற்ற இவர் நல்லைக்கந்தனையும், சந்திதி முருகனையும் சதா நினைந்து தம்முள்ளே வழிபாடு செய்தவர். இத்தகை பெருமக்களை எதிர்காலச் சந்தியினருக்கு தெளிவற எழுதி வெளியிடும் உங்களுக்கு பெரு நன்றியுடையேன். களம் அமைத்த தினக்குரல் பத்திரிகையாளர் இ.பாரதி அவர்களுக்கும் நன்றிகள். தங்கள் எழுத்துப்பணி தொடர எல்லாம்வல்ல துர்க்கை அம்பாளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

- கா.சிவபாலன், முதிர்த்துக்காலை தேவஸ்தானம், தெல்லியியழை.

ஆழ்ந்துபடிக்காத அவை

“ஞானம்” 210வது இதழை வாசித்தேன். செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்த சிறுக்கை (2016) போட்டியின் முதற் பரிசுக்கதை தொடர்பாக, 209வது இதழில் நான் எழுதிய சின்னங்கல்களை நுனிப்புல் மேய்ந்த ஒரு மாட்டின் நிலையில், கொழும்பு 03 ஐச் சேர்ந்த ஓமர் முக்தார் என்ற வாசகன் சிந்திய உறளைல் வாசித்தபோது பழம் இலக்கியமான விவேக சிந்தாமணியின் வெண்பாவரிகள் விளம்பும் தாமரையைத் தழுவாத மண்டுக்கத்தின் கதையே ஞாபகத்திற்கு வந்தது. கண்ணியமாக குற்றங்களை முன் வைத்தேன், அவற்றை சீர்துருக்கிப் பாராமல், “ஆதர்சனவிடயம்” என தடம் மாறி பிதற்றியுள்ளாரே ஓமர் முக்தார். வட்டுக்கோட்டைக்கு வழி கேட்டால், துட்டுக்கு ரெண்டுகொட்டைப் பாக்கு என்கிறாரே. அழுவதா? சிரிப்பதா? எனத் தெரியவில்லை.

ஒரு போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற எழுத்தாளன், மறுவருடம் அதே போட்டியில் முதற் பரிசுபெற்ற ஆக்கத்தினை படிப்பதும், அதில் புதையுண்டிருக்கும் “விசேட அம்சத்தை” தேடுவதும் - தெரிந்து கொள்வதும் இயல்பே. இந்த அடிப்படையில் நான் கண்ட குறைகளை சுட்டிக் காட்டியதுடன், நடுவர்களின் சிந்தனைக்கும், போட்டி நடத்துவோரின் சிந்தனைக்கும் விருந்து படைத்துள்ளேன். என் வரிகளின் நுட்பத்தை ஆழ்ந்து யோசிக்காமல், நான் ஏதோ முதற் பரிசுக்குத் தெரிவாகும் கதைக்கென (என் கதை போலவே) ஒர் அளவுகோலை வைத்திருப்பது போலவும், மொஹமட் ராஃபீயின் முதற் பரிசுக் கதை அந்த வட்டத்துள் வராதது போலவும் ஓமர் முக்தார் பிதற்றியுள்ளார். குறைகண்ட இருவருமே (நானும் சூசையும்) எழுபது வயதைத் தாண்டிய முத்த எழுத்தாளர்கள் என அவரே ஒப்பு கொண்டுள்ளதால், இவர் சிறுபிள்ளை என்பதை சொல்லாமற் சொல்கிறார். சிறுபிள்ளையின் பிதற்றலை மன்னிப்போம், மறப்போம்.

எழுத்துலகில் 54 வருடங்களாக (1963-2017) இடையறாது எழுத்தாக்கப் பணிபுரிந்து வரும் நான், ஓமர் முக்தார் சொன்னது போல எந்த ஆதர்ச விடயங்களையும் வரித்துக் கொண்டவனுமல்ல, எந்த “இஸ்ததின்” பின்னாலும் போனவனுமல்ல. சமுதாய விடியலுக்காக பூபாளம் இசைக்கும் புல்லாங்குழல் நான். எனது படைப்புகளும், 2015க்குப் பின்னர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், “ஞானம்” உட்பட, ஜெர்மனி அவுஸ்திரேலிய நாடுகளில் சிறுக்கதைகளுக்காக முதற் பரிசுகளைப் பெற்ற கதைகளும் என் எழுத்தின் நேர்மையைச் சொல்லும். அவற்றை தேடிப் பிடித்து ஓமர் முக்தார் முதலில் படித்துத் தெளியட்டும்.

எஸ். ஜ. நாசர்கணி, கொழும்பு - 12

ஞானம் 210ஆம் இதழில் வாசகன் ஓமர்முக்தார் - கொழும்பு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். நான் 209ஆவது இதழில் முகமட்ராபியின் முதற்பரிசு பெற்ற பேர்ச்சைமுட்கள் என்னும் சிறுக்கதையை பாராட்டியும் குறைபாட்டையும் என்ன ஆதங்கத்தையும் வெளிப்படையாக வெளியிட்டு இருந்தேன்! விமர்சனம் என்பது அப்படித்தான். நிறைவை சிறந்ததை மட்டும் சொல்லி பாராட்டுவது விமர்சனமே இல்லை! அந்த அடிப்படையிலேயே என் வாசகர் கடிதம் அமைந்திருந்தது. ஆனால் அதற்கான பதில் என்னை தனிப்பட்ட முறையில் தாக்கும் தோரணையில் அமைந்துவிட்டமையே கவலை தருகின்றது. முதலில் இந்தக் கடிதத்தை எழுதியவர் யார் என்பது பட்டவர்த்தனமாகத் தெரிகிறது. முகமட் ராபிதான் ஓமர்முக்தார் (கொழும்பு) எந்த பெயரில் பதிலிறுத்து தனிப்பட்ட முறையில் என்னைச் சாடியிருக்கிறார்!.... நான் திருகோணமலை நகர்ப்புறத்தில் இருப்பவன் என்பதும், எழுபது வயதைக் கடந்தவன் என்பதும் கொழும்பில் இருக்கும் வாசகனுக்கு எப்படித் தெரியும்?... தவிர இவர் (முகமட் ராபி) என் வீட்டுக்கு வந்து பழகுபவர், சில இலக்கிய சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி கலந்துரையாடுபவர், முரண்பாடு காரணமாக சர்ச்சைப்படுவதும் உண்டு! அப்போது உதிர்ந்த வார்த்தைகள் இவர் எழுதிய மடலில் அப்படியே பதிவாகி இவரைக் காட்டிக் கொடுத்திருக்கிறது!..... “உங்களின் மற்றொருமுகம் தெரிந்துவிட்டது, சுயரூபத்தைக் காட்டிவிட்டார்கள்!” என்றெல்லாம் மொழிந்திருக்கிறார்! இவருக்காகப் பரிந்துபேசி கடிதமெழுத ஒரு வாசகனும் இல்லாமல் போனது பெரிய சோகம்! பரிதாபம்! தானே மாற்றுப் பெயரில் எழுதியது பெரும் கேவலம்! விடுதலைப் புலிகள் தம் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு

எதிரானவர்கள், காட்டிக் கொடுப்பவர்கள், எதிரிகளுக்கு உறுதுணையானவர்கள், வெற்றிப் பாதைக்கு இடைஞ்சல் ஆனவர்களை தாக்கினார்கள், விரட்டினார்கள், நியாயமான விடுதலைப் போராட்டத்தில் இதுவெல்லாம் தவிர்க்க இயலாது.

சர்வதேச நாடுகளே கதறுமளவுக்கு ஈழத்தமிழருக்கு கொடுமைகள் அழிவுகள் இழைக்கப்பட்டுள்ளது! முஸ்லீம் இனத்துக்கும் புறக்கணிப்பும் அநியாயமும் நடந்தேறித்தான் வருகிறது! ஆனால் தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்டு தமிழரோடு சேர்ந்து வாழும் இந்தச் சிற்றினம், பேரினவாதிகளுக்கு துணையாக இருப்பதில் காலே அரைக்கால பங்குகூட தமிழருக்கு துணையாகவில்லையே என்பதே வருத்தத்தக்கது!

- சூசை எட்வேட்

ஞானம் இதழ் 210 இல் இப்படிக்கு வாசன் ஓமர் முக்தார் கொழும்பு-03 என்ற பெயரில் ஒரு வாசகர் கடிதம் வந்திருந்தது. அது பெரும்பாலும் omarmutar356@gmail.com எனும் இந்த ஈமெய்ஸ் ஜடியில் இருந்துதான் வந்திருக்கவேண்டும். அதுவும் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இருந்து அனுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இந்தப் பெயரில் மறைந்திருப்பவர் சாட்சாத் முதூர் மொஹம்ப் ராபியேதான். அவரால் இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் எனக்குத் தெரியும். கொழும்பு 3 என்று முகவரியிட்டு தனக்குச் சார்பான கருத்தை கடிதமொன்றாக அனுப்பிவைத்திருக்கும் போலி முகம் ஏன் ராபிக்குத் தேவைப்பட்டது? ஓமர் முக்தார் என்ற பெயருக்குள் ஒளிந்திருப்பது ராபி இல்லையென்றால் வாசகன் ஓமர் முக்தார் தனது கொள்ளுப்பிடிடி முகவரியை ஞானம் ஆசிரியருக்குக் கொடுக்கட்டுமே. அவரை நேரில் சந்தித்து அவருக்கு ஜயாயிரம் ரூபா பெறுமதியான புத்தகங்களை நான் பரிசளிக்கின்றேன். இப்பேர்ப்பட்ட வாசகரை வெறுங்கையுடன் விடலாமா என்ன?

தனக்கு எதிரான அல்லது தான் உடன்பாதா கருத்துக்களை எதிர்ப்பதற்கு அல்லது மறுப்பதற்கு ராபிக்கு முழுமையான உரிமையும் சுதந்திரமும் உண்டு. அவர் தன்னுடைய அடையாளத்துடன் அதைச் செய்வாராயின் அவரின் மேல் நமக்கு மதிப்பும் நம்பிக்கையும் ஏற்படும். ராபி, இது பிசுபிசுத்துப் போன டெக்னிக். அதைக் கைவிட்டுவிட்டு நீங்களாக உங்கள் கருத்துக்களை முன்வையுங்கள். யாரும் கண்டு பிடித்துவிட முடியாது என்று கருதிக் கொண்டு ராபி என்ற தனது பெயரையே ரஃபி என்று எழுதினால் பெயரைக் கூட சரியாக எழுதத் தெரியாத ராபியை அறவே தெரியாத ஒரு வாசகன்தான் உமர் முக்தார் என்று நாங்கள் நம்பிவிடுவோம் என்று நீங்கள் நினைத்தது முட்டாள்தனம். அடுத்தது உங்களுக்குப் பக்கத்தில் வசிக்கும் சூசை எட்வேட்டைப் பற்றி மிக நன்றாகத் தெரிந்திருக்கின்றது பாருங்கள். அந்தளவுக்கு கொழும்பு முகவரி போட்ட உங்களுக்கு கொழும்பு வாழைத்தோட்டத்தில் வசிக்கும் நாசுகர் கனியைப் பற்றித் தெரியவில்லையே பாருங்கள். இந்தக் கடிதமே ஈமெய்ஸ் இல்லாது தபாலாக இருந்திருந்திருந்தால் முத்திரை மீது குத்தப்பட்ட சீல் திருகோணமலையென்றோ முதூர் என்றோதான் காட்டிக் கொடுத்திருக்கும்.

உங்கள் கதையில் எனக்கு நிறையவே உடன்பாடு உண்டு. ஆனால் அதற்கு வந்த மாற்றுக் கருத்துகளை நீங்கள் எதிர்கொண்ட விதந்தான் மோசமானது. இப்படித்தான் ஒரு நரி நீலச் சாயப் பானைக்குள் தவறி விழுந்துவிட்டதாம் அதைப் பார்த்து எல்லா மிருகங்களும் பயந்து ஓடினவாம் நரியும் வசதியாக அந்த வேசத்தைப் பயன்படுத்தி எல்லா மிருகங்களையும் அச்சுறுத்தியதாம் பின்னர் மழை பெய்ததும் சாயம் கரைய நரிபோட்ட வேசம் வெளுத்துவிட்டதாம். பின்னர் நரி அவமானப் பட்டு நின்றதாம். உமர் முக்தார் என்ற பெயருக்குள் தவறி விழுந்துவிட்ட நீங்கள் நாகரீகமாக ராபியாக வெளிப்படுவீர்கள் என்று நம்புகின்றோம்.

குறிப்பு: கீழே உள்ளது புனைப் பெயர்தான். ஆனால் எனது அடையாளத்தை ஆசிரியர் பீடத்துக்கு தெரியப்படுத்தி இருக்கின்றேன்.

-இப்பிற்கு வாசகன், ஓமர் முக்தார் -2, முதூர்.
